J. Goldschmidt
Bonn 1872

Nöldeke hist. Lect.
Marburg Univ. Schrift. 1873 p. 242-245

S. ISAACI ANTIOCHENI,

DOCTORIS SYRORUM,

OPERA OMNIA

EX OMNIBUS, QUOTQUOT EXSTANT, CODICIBUS MANUSCRIPTIS CUM VARIA LECTIONE SYRIACE ARABICEQUE PRIMUS EDIDIT, LATINE VERTIT, PROLEGOMENIS ET GLOSSARIO AUXIT

DR. GUSTAVUS BICKELL,
IN ACADEMIA MONASTERIENSI PROF. EXTR.

GILDEMEISTER'S Vermächtniss
BIBLIOTHEK Morgenländischen Gesellschaft

PARS I.

GISSAE
SUMTIBUS J. RICKERI
MDCCCLXXIII.
TYPIS GUIL. KELLERI GISSENSIS.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:5-24814/fragment/page=00000005

BIBLIOTHEK
der
Deutschen
Morgenländischen
Gesellschaft.

Aus
GILDEMEISTER'S
Vermächtniss.

PRAEFATIO.

Habes hic, lector benevole, primum tomum carminum S. Isaaci Antiocheni, ad quae edenda omnes Europae bibliothecas, in quibus codices eorum delitescunt, visitavi, cunctaque hujus auctoris opera cum omnibus lectionibus variantibus descripsi, paucis tantum omissis, quae jam a Rev. P. Pio Zingerle descripta noveram, quaeque ille mecum communicare humanissime pollicitus est. Insuper etiam codicem, quem Rev. Chorepiscopus Joseph Bar David Mossulo Romam secum adduxerat, a praelato hoc doctissimo accepi. Fieri tamen potest, ut apud ipsos Syros Maronitasque adhuc nonnulla reperiantur carmina S. Isaaci, quae in bibliothecis nostris aut nullo modo aut fragmentarie tantum exstant. Non inutile ergo arbitror, hic catalogum operum S. Isaaci, quae mihi praesto sunt, exhibere, ut Orientales, quorum benevolentiam jam saepius expertus sum, lacunas ejus explere et praecipue ea carmina, quorum fragmenta tantum habeo, integra mihi mittere possint.

*

I. CARMINA SYRIACA INTEGRA, QUAE IPSE DESCRIPSI.

1) ܐܝܬ ܡܢ ܐܢܐ ܐܝܬ
2) ܐܢܐ ܐܝܬ ܥܡ ܐܢܐ ܐܢܐ
3) ܐܢܐ ܐܝܬ ܥܡ ܐܢܐ ܐܢܐ ܠܐ
4) ܐܝ ܡܢ ܐܢܐ ܐܝ ܐܝܬ
5) ܐܝ ܐܝܬ ܐܢܐ ܐܝ ܐܢܐ
6) ܐܝ ܐܢܐ ܐܝܬ ܐܢܐ ܐܢܐ
7) ܐܝ ܐܢܐ ܥܡ ܐܝܬ ܐܢܐ
8) ܐܝ ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܢܐ
9) ܐܝ ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܢܐ
10) ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܢܐ
11) ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܢܐ
12) ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܢܐ
13) ܐܢ ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܢܐ
14) ܐܢ ܐܢܐ ܐܢܐ
15) ܐܢܐ ܐܢ ܐܢܐ ܐܢܐ
16) ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܢܐ
17) ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܢܐ
18) ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܢܐ
19) ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
20) ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
21) ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
22) ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
23) ܐ ܐܢ ܐܢ ܐ
24) ܐ ܐ ܐ ܐ
25) ܐ ܐ ܐ ܐ
26) ܐ ܐ ܐ ܐ
27) ܐ ܐ ܐ ܐ
28) ܐ ܐ ܐ ܐ

29) ܐ ܐ ܐ ܐ
30) ܐ ܐ ܐ ܐ
31) ܐ ܐ ܐ ܐ
32) ܐ ܐ ܐ ܐ
33) ܐ ܐ ܐ ܐ
34) ܐ ܐ ܐ ܐ
35) ܐ ܐ ܐ ܐ
36) ܐ ܐ ܐ ܐ
37) ܐ ܐ ܐ ܐ
38) ܐ ܐ ܐ ܐ
39) ܐ ܐ ܐ ܐ
40) ܐ ܐ ܐ ܐ
41) ܐ ܐ ܐ ܐ
42) ܐ ܐ ܐ ܐ
43) ܐ ܐ ܐ ܐ
44) ܐ ܐ ܐ ܐ
45) ܐ ܐ ܐ ܐ
46) ܐ ܐ ܐ ܐ
47) ܐ ܐ ܐ ܐ
48) ܐ ܐ ܐ ܐ
49) ܐ ܐ ܐ ܐ
50) ܐ ܐ ܐ ܐ
51) ܐ ܐ ܐ ܐ
52) ܐ ܐ ܐ ܐ
53) ܐ ܐ ܐ ܐ
54) ܐ ܐ ܐ ܐ
55) ܐ ܐ ܐ ܐ
56) ܐ ܐ ܐ ܐ

85) ܡܢ ܕܒ ܐܢ ܐ ܕ
86) ܒ ܐ ܕ ܐ ܕ
87) ܐ ܐ ܡ ܐ ܐ ܐ
88) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
89) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
90) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
91) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
92) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
93) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
94) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
95) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
96) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
97) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
98) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
99) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
100) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
101) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ

(Pars hujus carminis invenitur etiam separatim, incipiens a versu ...)

102) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
103) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
104) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
105) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
106) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
107) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
108) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
109) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
110) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
111) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
57) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
58) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
59) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
60) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
61) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
62) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
63) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
64) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
65) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
66) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
67) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
68) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
69) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
70) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
71) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
72) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ

(Pars hujus carminis reperitur separatim, incipiens a versu ...)

73) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
74) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
75) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
76) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
77) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
78) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
79) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
80) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
81) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
82) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
83) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
84) ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ

112) ܗܘ ܕܟܬܒ ܠܗ ܒܣܦܪܐ ܗܢ
113) ܕܐܠܐ ܒܥܠ ܕܒܪ ܫܢ
114) ܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗ ܐܠܗ ܐܚܪ
115) ܐܠܐ ܒܪ ܐܠܗ ܐܢ
116) ܗܢ ܕܐܠ ܒܪ ܐܠܗ ܐܢ
117) ܐܠ ܒܪ ܐܠܗ ܐܠ
118) ܐܠ ܒܪ ܐܠܗ ܐܠ
119) ܐܠ ܐܢ ܠܐ ܐܠ ܒܪ ܐܠ
120) ܐܠ ܒܪ ܐܠ ܐܠ
121) ܐܠ ܒܪ ܐܠ ܐܠ
122) ܐܠ ܒܪ ܐܠ ܐܠ
123) ܐܠ ܒܪ ܐܠ ܐܠ
124) ܐܠ ܒܪ ܐܠ ܐܠ
125) ܐܠ ܒܪ ܐܠ ܐܠ
126) ܐܠ ܐܠ ܐܠ
127) ܐܠ ܐܠ ܐܠ
128) ܐܠ ܐܠ ܐܠ
129) ܐܠ ܐܠ ܐܠ
130) ܐܠ ܐܠ
131) ܐܠ ܐܠ
132) ܐܠ
133) ܐܠ
134) ܐܠ
135) ܐܠ
136) ܐܠ
137) ܐܠ
138) ܐܠ
139) ܐܠ
140) ܐܠ
141) ܐܠ
142) ܐܠ

143) ܐܠ
144) ܐܠ
145) ܐܠ
146) ܐܠ
147) ܐܠ
148) ܐܠ
149) ܐܠ
150) ܐܠ
151) ܐܠ
152) ܐܠ
153) ܐܠ
154) ܐܠ
155) ܐܠ
156) ܐܠ
157) ܐܠ
158) ܐܠ
159) ܐܠ
160) ܐܠ
161) ܐܠ
162) ܐܠ
163) ܐܠ
164) ܐܠ
(Exstant duo carmina, quae partes tantum hujus carminis sunt, incipientes a versibus
ܐܠ ܐܠ
et
ܐܠ)
165) ܐܠ
166) ܐܠ
167) ܐܠ
168) ܐܠ

II. CARMINA SYRIACA INTEGRA, QUAE REV. P. ZINGERLE DESCRIPSIT.

169) ...
170) ...
171) ...
172) ...
173) ...
174) ...
175) ...
176) ...
177) ...
178) ...

III. CARMINA SYRIACA MUTILA, QUORUM INITIUM SERVATUM EST.

179) De Virginitate ...
180) De Incarnatione ...
181) De Fide ...
182) De SS. Martyribus Sergio et Baccho ...

(Hujus praecipue carminis exemplar integrum valde exopto.)

IV. FRAGMENTA SYRIACA EX CARMINIBUS, QUORUM INITIUM DESIDERATUR.

183) Finis carminis de Fide, hic impressus p. 24.
184) De Incarnatione, p. 50.
185) De curru Ezechielis, p. 52.
186) Finis carminis de defunctis; desinit in versu ...
187) Finis carminis rogationum; desinit in versu ...
188) Excerptum de oratione Christi e carmine rogationum.
189) Excerptum e carmine admonitorio.
190) Excerptum de benedictione salis.
191) Fragmentum de bello, quod in „Conspectu rei Syrorum literariae“, p. 32 latine exhibuimus.

V. SCRIPTA SYRIACA, ORATIONE SOLUTA CONCINNATA.

192) Variae quaestiones et responsiones.

193) Narratio ascetica.

194) Regulae asceticae.

VI. SERMONES ARABICI.

195) De Incarnatione, incipiens يا احباي انظروا (Ex parte convenit cum nº 100.)

196) Alius sermo de Incarnatione, incipiens قد حان ان يهتف

197) De Nativitate Domini.

198) De quatuor causis peccati.

199) Excerptum de infantibus non baptizatis.

VII. SERMO GRAECE SERVATUS.

200) Sermo de Transfiguratione Domini, vulgo S. Ephraemo tributus. Exstat etiam armeniace, ex parte quoque syriace et arabice.

Prolegomena amplissima, in quibus de codicibus, nec non de vita, scriptis, doctrina Isaaci agam, et glossarium ultimo tomo adjungam. In his prolegomenis etiam de gravioribus quibusque argumentis, quae in singulis Doctoris nostri carminibus occurrunt, disputabo. Atque haec est ratio, cur in ipsa versione paucas tantum annotationes, quae ad sensum assequendum omnino necessariae sunt, assumpsi.

Ceterum, qui jam nunc de auctore nostro plura cognoscere desiderat, legat interim Assemani Bibliothecam Orientalem et meam Isaaci

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:5-24814/fragment/page=00000012

vitam, quae in tomo XLIV Chrestomathiae patristicae Campodunensis invenitur. Quamquam enim alias me doctissimo illi Maronitae omnino inferiorem esse bene scio, attamen mihi praesto erant libri syriaci post illius tempora impressi, nec non codices Londinenses et unus codex Vaticanus, orthodoxam Isaaci fidem demonstrans, quae omnia Assemano videre non contigerat.

Optandum denique est, hanc editionem, quam et editor et bibliopola nulla emolumenti spe, sed solo scientiae augendae desiderio susceperunt, eo favore a viris doctis exceptum iri, ut opus prosequi et ad finem perduci possit.

S. ISAACI ANTIOCHENI

OPERA OMNIA.

I.

ܡܢ ܐܪܡܝܐ ܢܒܝܐ ܕܐܬ ܐܝܣܝܐ

ܥܠ ܐܪܡܝܐ ܕܐܬ ܐܝܣܝܐ ܢܒܝܐ ܕܐܬ ܐܪܡܝܐ ܥܠ ܡܕܝܢܬ ܐܬܘܪ ܘܥܠ ܡܕܝܢܬ ܐܬܘܪ

I.

CARMEN
DE FIDE ET INCARNATIONE DOMINI,

A

S. DOCTORE ISAAC
COMPOSITUM.

Silentium, Domine, servandum mihi elegi, tempus vero hoc non iam permittit. Confugi ad portum silentii, sed in eo e tempestate evadere nequeo. Voluntas mea obduxerat animum meum, eumque portâ silentii contra extera occluserat, sed digitus spiritûs tamquam plectrum pulsavit citharam meam et per illam cecinit. Cum pueritiam excusarem, exemplum Ieremiae mihi indicavit; cum ignorantiam protenderem, per Moysem mihi os obturavit; cum a praedicatione aufugerem, silentium eius me cepit, sicut Ionam; cum tamquam piger me averterem, exarsit in me verbum eius. Ecce in virtute tua pugno, adsta ergo a dextris meis et fulci me! Loquar de te, loquere ergo in me et dirige in animo meo narrationem, quam de te, Domine, non utique scrutator, sed adorator, habiturus sum! Da mihi arma tua, quibus vincam negatorem incarnationis tuae, incurva mihi fundam verborum tuorum, ut ei lapidem fidei imponamus! Emittatur per manum infirmitatis meae, et humi de-

ⵙⵏⵜⵜⵉⵏ ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜ

iiciam Goliath negatorem tuum. O omnipotens, a quo uno mensura et incrementum omnium rerum pendet, ne minor sit oratio mea de te sinas, quia a me non deminuitur aperta veritas tua! Natura tua se abscondit in pulvere nostro, splendor tuus lutum nostrum indutus est. Tua divinitas in nostra natura, nostraque natura in divinitate tua est, non per commixtionem vel confusionem, neque per alterationem vel transmutationem. Non perdam te eo quod me invenisti, non perdes me quod te inveni. Natura tua permansit sicut erat, et mea quoque natura, quemadmodum eam creasti. Non mutatus es eo quod me assumpsisti, nec ego perii quod tuus factus sum; non transformatus es eo quod in me habitasti, nec ego in te absorptus sum quod me indutus es. Non immutata est natura tua in corpus, quod meum non sit, nec mea natura, a divinitate tua aliena, meruit, ut Deus fieret. Sed per miserationes tuas indutus es hominem, ut tibi similis fieret; indutus es eum tamquam vestem, non amplius exuendam aut veterascentem. Non miscetur tua natura cum nostra nec confunditur nostra cum tua; sed servatur nostra similitudo in te, Domine, et habitat in corpore nostro divinitas tua. In te nostrae primitiae in coelum evehuntur, quia nobis passio tua quietem praestitit. Non confitemur separationem aut discretionem, nec diversitatem, non duas personas duosve filios, sed duas naturas, unum Deum, nec divisum, nec immutatum, filium pulveris et filium creatoris, unam imaginem divino-humanam, filium Adami, filium Dei,

ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲉ ⲡⲓⲙⲁ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲱⲧ ⲙⲡⲉⲥⲟⲩⲱⲛⲓ. ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲉ ⲡⲓⲙⲁ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲱⲧ ⲙⲡⲉⲥⲟⲩⲱⲛⲓ.

unam similitudinem et unam maiestatem, filium Mariae, filium regni, unam coronam, unam potestatem, filium David, Dominum David, unum aspectum, unam effigiem, filium Ioseph, filium plasmatoris, unam potentiam, unam dominationem. Nobis non placet, sicut ceteris, ut fidem nostram in deliramentis constituamus. Qui enim commixtionem confitentur aut transmutationem, eos de utraque natura eius et divina et humana desperare oportet; postquam enim confusionem intulerunt et utramque suppresserunt, quid eis adhuc superest? Utrâque spoliabuntur, qui illum utrâque spoliant. Quamnam scilicet naturam illi confiteri possunt, qui utramque perdiderunt? Divinitatem se confiteri aiunt; sed si transmutata est, iam non eadem remansit. Humanitatem quidem confiteri volunt, sed non iam dici potest humanitas, si talis est. Omittunt, quae cum ipsorum opinionibus non conveniunt, et semper in illud Ioanneum insistunt: „Caro factum est.“ Si ergo Verbum caro factum est, caro est et non Verbum. Si enim tum factum est quid pro quo, cum in mundum descendit, fuit ei initium, quo Verbum periit et caro remansit. Si Verbum caro factum est, absorptum est Verbum in carne, et exinde non existit Verbum, sed sola caro. Ecce creaturam fecisti creatorem tuum, eumque contumelia affecisti. Arianus melior te est, et Marcion tibi praeferendus. Arius enim multo maiorem ei honorem tribuit, quam tu, et Marcion multo magis eum celebrat te misero. Arius enim eum tamquam creatorem universi confitetur, nec eum tuo more transmutat et hinc illuc abstrahit. Marcion quoque eum

ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܕܝܠܗ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܕܝܠܗ

bonum appellat, nec eum in inferiora deiicit, sicut tu. Non quidem hos, utpote perditos tibi similes, laudo, sed comparatio cum iis tuam ignominiam adauget, o fili ecclesiae, qui odisti matrem tuam! Exclamas: „Verbum caro factum est“, sed, quod sequitur, durum tibi erit, nempe: „et habitavit in nobis.“ Ecce dixit: „caro factum est“; quomodo igitur addere potest: „et habitavit in nobis.“ Caro in carne non habitat, os ossi non adhaeret; quomodo caro in alia carne habitare et existere potest? Si res ita se habet, tolle Mariam de medio, utpote minime necessariam; tum evanescet gloriatio Hevae, quod per Mariam caput eius rursus elevatum sit, et negabitur redemptio universi generis Adami. O Ioannes, cur hoc disputationis fomentum sumpsisti et literis mandasti? Explica nobis hanc locutionem, quae toties ad errorem defendendum adhibetur! — Ille ipse, qui Verbum erat, fecit sibi carnem et habitavit in nobis. Erat Verbum in principio, corpus autem in tempore sibi fecit; Divinitas eius cum patre erat, humanitatem suam a nobis assumpsit. Dixi, omnia per ipsum facta esse, quando corpus adhuc non habebat. Secundum ordinem paulatim eum tibi proposui, ne perturbaretur animus tuus. Narravi tibi primum eius Divinitatem, postea humanitatem. Locutus sum de prioribus illis, quae eum Patre non inferiorem demonstrant, eaque coniunxi cum corpore eius, ne alienus haberetur a genere nostro. Dixi, nihil sine ipso factum esse, et postquam tibi eum tamquam creatorem ostendi, tandem eius corpus tibi monstravi, ne is, qui humanitatem eius videt, eum

[ܡܪܝ ܐܠܗܐ ܒܥܘܢ ܕܐܢ ܐܫܬܘܕܥ ܠܝ.]

ܒܫܘܠܡ ܐܬܐ ܠܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܡܝ.

ܘܐܬܟܢܫ ܒܗ ܡܠܟ ܒܝܬ ܐܠܗܐ.

ܘܟܠ ܐܢܫ ܕܐܬܐ ܠܡܕܒܚ ܐܠܗܐ.

ܠܡ ܢܗܘ ܠܗ ܐܠܐ ܠܡܪܝ ܒܠܚܘܕ.

ܘܠܐ ܢܗܘ ܠܗ ܐܠܗ ܐܠܐ ܡܪܝ ܒܠܚܘܕ.

ܘܠܐ ܢܗܘ ܠܗ ܐܠܗ ܐܠܐ ܡܪܝ ܒܠܚܘܕ.

ܘܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܢܝܢ ܐܘ ܒܢܬ

creatorem esse neget, nec is, qui Divinitatem eius intelligit, humanitatem eius non agnoscat. Miscui enim in scriptis meis superna cum terrenis, ut lector intelligat duas naturas, suis distinctas proprietatibus, ne per commixtionem tribuat humanitati divina, nec per blasphemiam Divinitati humana. Hac intentione scripsi, quae ad Divinitatem et ad corpus pertinent, ut, utriusque naturae mentione facta, haec de earum unione adderem: „Vidimus gloriam eius, gloriam quasi unigeniti a Patre!“ Si autem Verbum caro factum est et se in aliud convertit et transmutatum est, agedum, tolle divina et aufer aeterna! Quomodo enim post transmutationem in carnem remanere potest, sicut antea erat? Si se in aliud convertit et aliud factum est, illud, quod a se abscabit, necessario periit. Itaque non erat Deus, sed merus homo. Ubi manent ergo praeclara illa, quae in promissionibus suis nobis proposuit? Si in incarnatione transmutatio accidit, una natura necessario periit; si enim dices, eum Deum esse, redargueris actionibus eius humanis; si autem eum hominem designabis, vinceris operibus Divinitatis eius. In quamnam igitur fissuram te abscondes, o perplexe in compito? Quamnam partem eliges, o ignare lucri tui? Si verbis „Caro factum est“ insistis, pungit te Divinitas eius; et si dicis, eum Deum esse, humanitas eius tibi os obturat. Ille ipse, qui scripsit Verbum carnem factum in nobis habitasse, scripsit etiam: „Nemo unquam Deum vidit.“ Si autem quando factus est, transmutatus est, mendax invenietur haec proclamatio nostra; si enim Deus est

ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله أمواتا بل أحياء عند ربهم يرزقون. فرحين بما آتاهم الله من فضله ويستبشرون بالذين لم يلحقوا بهم من خلفهم ألا خوف عليهم ولا هم يحزنون. يستبشرون بنعمة من الله وفضل وأن الله لا يضيع أجر المؤمنين. الذين استجابوا لله والرسول من بعد ما أصابهم القرح للذين أحسنوا منهم وأتقوا أجر عظيم. الذين قال لهم الناس إن الناس قد جمعوا لكم فاخشوهم فزادهم إيمانا وقالوا حسبنا الله ونعم الوكيل. فانقلبوا بنعمة من الله وفضل لم يمسسهم سوء واتبعوا رضوان الله والله ذو فضل عظيم. إنما ذلكم الشيطان يخوف أولياءه فلا تخافوهم وخافون إن كنتم مؤمنين. ولا يحزنك الذين يسارعون في الكفر إنهم لن يضروا الله شيئا يريد الله ألا يجعل لهم حظا في الآخرة ولهم عذاب عظيم. إن الذين اشتروا الكفر بالإيمان لن يضروا الله شيئا ولهم عذاب أليم. ولا يحسبن الذين كفروا أنما نملي لهم خير لأنفسهم إنما نملي لهم ليزدادوا إثما ولهم عذاب مهين. ما كان الله ليذر المؤمنين على ما أنتم عليه حتى يميز الخبيث من الطيب وما كان الله ليطلعكم على الغيب ولكن الله يجتبي من رسله من يشاء فآمنوا بالله ورسله وإن تؤمنوا وتتقوا فلكم أجر عظيم. الذين يبخلون بما آتاهم الله من فضله هو خيرا لهم بل هو شر لهم سيطوقون ما بخلوا به يوم القيامة ولله ميراث السماوات والأرض والله بما تعملون خبير. لقد سمع الله قول الذين قالوا إن الله فقير ونحن أغنياء سنكتب ما قالوا وقتلهم الأنبياء بغير حق ونقول ذوقوا عذاب الحريق. ذلك بما قدمت أيديكم وأن الله ليس بظلام للعبيد. الذين قالوا إن الله عهد إلينا ألا نؤمن لرسول حتى يأتينا بقربان تأكله النار قل قد جاءكم رسل من قبلي بالبينات وبالذي قلتم فلم قتلتموهم إن كنتم صادقين. فإن كذبوك فقد كذب رسل من قبلك جاءوا بالبينات والزبر والكتاب المنير. كل نفس ذائقة الموت وإنما توفون أجوركم يوم القيامة فمن زحزح عن النار وأدخل الجنة فقد فاز وما الحياة الدنيا إلا متاع الغرور. لتبلون في أموالكم وأنفسكم ولتسمعن من الذين أوتوا الكتاب من قبلكم ومن الذين أشركوا أذى كثيرا وإن تصبروا وتتقوا فإن ذلك من عزم الأمور. وإذ أخذ الله ميثاق الذين أوتوا الكتاب لتبيننه للناس ولا تكتمونه فنبذوه وراء ظهورهم واشتروا به ثمنا قليلا فبئس ما يشترون. لا تحسبن الذين يفرحون بما أتوا ويحبون أن يحمدوا بما لم يفعلوا فلا تحسبنهم بمفازة من العذاب ولهم عذاب أليم. ولله ملك السماوات والأرض والله على كل شيء قدير. إن في خلق السماوات والأرض واختلاف الليل والنهار لآيات لأولي الألباب. الذين يذكرون الله قياما وقعودا وعلى جنوبهم ويتفكرون في خلق السماوات والأرض ربنا ما خلقت هذا باطلا سبحانك فقنا عذاب النار. ربنا إنك من تدخل النار فقد أخزيته وما للظالمين من أنصار. ربنا إننا سمعنا منادي ينادي للإيمان أن آمنوا بربكم فآمنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا وتوفنا مع الأبرار. ربنا وآتنا ما وعدتنا على رسلك ولا تخزنا يوم القيامة إنك لا تخلف الميعاد. فاستجاب لهم ربهم أني لا أضيع عمل عامل منكم من ذكر أو أنثى بعضكم من بعض فالذين هاجروا وأخرجوا من ديارهم وأوذوا في سبيلي وقاتلوا وقتلوا لأكفرن عنهم سيئاتهم ولأدخلنهم جنات تجري من تحتها الأنهار ثوابا من عند الله والله عنده حسن الثواب. لا يغرنك تقلب الذين كفروا في البلاد. متاع قليل ثم مأواهم جهنم وبئس المهاد. لكن الذين اتقوا ربهم لهم جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها نزلا من عند الله وما عند الله خير للأبرار. وإن من أهل الكتاب لمن يؤمن بالله وما أنزل إليكم وما أنزل إليهم خاشعين لله لا يشترون بآيات الله ثمنا قليلا أولئك لهم أجرهم عند ربهم إن الله سريع الحساب. يا أيها الذين آمنوا اصبروا وصابروا ورابطوا واتقوا الله لعلكم تفلحون.

ille transmutatus, ecce unusquisque Deum vidit. Nisi per id, quod a natura sua alienum est, a visu celatus esset, unusquisque absolute Deum vidisset. Si nihil in eo suae naturae extraneum inerat, quando nascebatur, quomodo Ioannes scribere potuit, neminem unquam Deum vidisse et lumen in tenebras illuxisse, tenebrasque illud non comprehendisse? Non omnes recte intelligunt hoc Ioannis effatum. Lumen erat in corpore tenebroso nec tamen a peccato obruebatur. Peccata enim tamquam tenebrae cuncta corpora persequebantur et humiliabant; sed propter lumen, quod resplenduit in hoc corpore tenebroso, tenebrae, quae illud persequebantur, illud prehendere nequierunt. Ioannes testatus est de lumine, ut omnes per eum crederent. Si solummodo lumen erat, cur velamen habebat? Cur non potius apparuit, sicut in se ipso erat, nisi ideo, quod revera duplex natura in eo numeratur? Sin autem unum tantum est, quod postea transmutatum est, cur duo in eo inveniuntur? Num forte illud alterum, quod non proprie ad eum pertinebat, furatus est? Nescio enim, utrum ex duobus illis ei a te abstrahitur, corpusne an Divinitas. In quodnam ex illis invasit hic, qui contemptibilior est, quam quem nominem? Ecce enim clare videmus, duo in eo inesse. Si Deus tantum est, somnus et fames eius ficta sunt; et si dicit, Verbum carnem factum esse, miracula eius ad ipsum non pertinebant. Perversus est hic disputator, qui se ipsum suâ linguâ confutat. Pudet sapientem cum eo loqui eumque audire. Qui nova profert, de se ipso praesumit, scilicet:

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܫܬܘܐ ܠܗ ܐܢ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܫܬܘܐ ܠܗ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ

„sapiens sum, quia aliquid ex meo ingenio inveni.“ Superbia extorsit verba eius sibilantia et futilia. Qui enim talia de se opinatur, nonne iam eo ipso ignominia afficitur? Aut non sufficere debet sapienti, ut talem hac voce Pauli reprehendat: „Si quis inter vos est, qui aliquid scit, sciat, se nihil esse?“ Hoc ipsum enim, quod putat se sapientem esse, demonstrat, eum nihil scire. Unicum quidem testimonium semper profert et iterat et tertio repetit, Verbum scilicet carnem factum esse; quomodo autem „factum est“, non declarat. Cur non potius ei placet, omnia ex ordine inde a principio enarrare? Per hanc disputationem suam, qua Verbum solvit, se vicisse putat, quamquam revera victus est. Cur non ab initio incipiens narravit, sicut Matthaeus, qui incepit et ait: „Res Christi ita se habebat; Maria, sponsa Ioseph, inventa est gravida de Spiritu Sancto?“ Ubi nunc manet ille, qui modo tam elatus erat? Num forte negatur conceptio Mariae? Ait, Mariam gravidam inventam, non autem Verbum in aliud mutatum vel transformatum esse. Praedicator proclamat conceptionem eius, tacet de transformatione eius. Et angelus ait: Superveniet Spiritus et virtus Altissimi habitabit in te. Unde ergo transmutationem in Deum inducant, non apparet. Si forte semper in illud „Factum est“ insistunt, Paulus quoque scripsit, eum maledictionem factum esse. Num ergo eum, qui per corpus suum maledictionem a nobis abstulit, maledictionem coram Deo faciemus? An fortasse ideo, quod Deus eum, qui peccatum non fecerat, „peccatum fecit“, statuemus eum peccatum fuisse, in cuius ore non

ܐܠܗܐ ܡܢ ܒܛܢ ܐܡܗ ܕܝܠܗ. ܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܕܝܠܗ ܗܘ ܒܪ ܐܢܫ.
ܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܕܝܠܗ ܗܘ ܒܪ ܐܢܫ

est inventus dolus? Ipse enim abstulit maledictionem nostram, et propter hoc indutus est corpus nostrum. Lex ait: Maledictus suspensus in cruce. Quia autem nisi per crucem nos salvare non potuit, solvit illam maledictionem per crucifixionem suam, cum suspenderetur corpus eius in ligno. Exinde crux facta est gloria omnium confitentium illum, qui in ea suspensus est. Haec igitur sententia „Caro factum est“ eodem modo intelligenda est, ac similis illa „Maledictio factus est“ aut alia „Deus fecit eum peccatum, quamquam peccati expertem.“ O Ioannes, fili sterilitatis, quid dixisti de eo, quem proclamasti? Verba tua sequantur verba cognominis tui; similis sit veritas vestra verbis Petri! „Ecce post me veniet vir, qui ante me fuit, quia prior est.“ Aut dic eum virum et tace, aut dic, quod prior est, et sile! Sin autem simul utrumque praedicas, nemo tibi fidem praebere volet. Hoc initio praedicationis tuae repellis a te homines. Aut hominem eum praedica, aut Deum! — Nolo postero tempore aliquid novi praedicationi meae addere; non loquar nunc alterum dimidium et alio tempore alterum, ne post baptismum eius dicant, eum in baptismo tandem perfectionem accepisse. Dixi, post me venturum esse virum, qui ante me erat, quia prior est. Hoc modo in uno verbo indicavi vobis Divinitatem et humanitatem eius. Praeveni enim eum, quia natus sum ante nativitatem eius humanam; sed ante meam nativitatem ille ab aeterno existit. Similis est haec vox illi, quam emisit, glorificans Deum: „Pater mi, si fieri potest, transeat a me potus calicis mortis, at

ܟܬܒ ܠܗ ܒܬ ܐܠ ܡܢ ܡܢ ܐܠ ܡܢ ܡܢ ܐܠ ܡܢ ܡܢ

non mea voluntas fiat, sed tua, pater!“ Haec quoque vox duo in eo inesse demonstrat, indicans nobis et Divinitatem et humanitatem eius. Monstrat nobis Divinitatem eius in eo, quod ille ait: „Pater mi, si fieri potest“, humanitatem vero in eo, quod ait: „Sed non mea voluntas“, Divinitatem, cum exclamavit: „Pater mi“, humanitatem per precationem et fletum eius. Monstravit, Deum esse patrem eius, nec minus eum corpore amictum esse. Qui enim ait: Non mea, sed tua voluntas fiat, quomodo de sua voluntate loqui potest, si, ut isti garriunt, transmutatus est? Si Verbum caro factum est, nec alter alterum assumpsit, tum haec vox „non mea voluntas“ demonstrat, Filium Patri subiectum et duas voluntates Genitori Genitoque tribuendas esse. Cum vero una tantum natura, unaque voluntas personarum divinarum sit, superflua foret haec voluntas, quam commemorat dicens: „non mea voluntas.“ Tribue hanc voluntatem humanitati, nec loquere sicut Arius, nec dic, eum carnem factum esse, suis proprietatibus eum spolians, sicut Manes. Ab omnibus enim partibus subverteris, et omnia quae nobis paras retia tua ipsius vincula fiunt. Porro: „Non veni, ut faciam meam voluntatem, sed voluntatem Patris.“ Quaenam disputandi facultas te adiuvabit, ut mihi has duas voluntates indices, postquam nefanda dixisti, ipsamque divinam naturam dividisti et sibimet opposuisti? Similiter „Filius non venit in mundum, ut faciat aliquid ex propria voluntate.“ Tu naturam eius divinam in creaturarum ordinem deiicere conaris, sicut Arianus. Placet tibi

ܒܟܝ ܫܡܥܘܢ ܕܐܠܗܐ ܒܪܚܡ̈ܘ ܥܠ ܟܠ ܥܡܐ ܕܐܬ̈ܪ̈ܟ̈ܝ ܒܥܠ ܫܡ̈ܝ ܐܢ ܐ̈ܢ ܐ̈ܢ ܐ̈

eum gloria Divinitatis spoliare. Explica, quomodo hoc sententiarum te obsidentium agmen profliges! An forte Ioannes, qui tibi dixit de Verbo, quod caro factum est et in nobis habitavit, non haec quoque per inspirationem Spiritus scripsit? Tu verbis eius me vincire vis; ego autem eius vinculo te vinciam; flagellis versuum eius tamdiu vulnerabo dorsum tuum, usquedum confitearis duas naturas, quae facta sunt una persona. Quid dices de his, o insipiens, qui nova dogmata effutis? Insipida sunt verba tua, o osor corporis et generis tui! Quamnam redemptionem exspectare vis post illam, quae iam facta est, et quae vox resuscitationis fidem tuam excitare poterit? Si Dominus corpus nostrum non assumpsit, sed aliquid aliud „factus est“, ut tu asseris, ad quem finem tunc ille aeternus, initio carens, initium sibi imposuit? Si sine corpore nostro mundi salutem procurare potuisset, cur, quaeso, talem diminutionem subiisset, qua ab essentia ad exinanitionem reduceretur? Cur non potius nos redemisset, superne in coelis remanens? Cur ei non sufficiebat, ut transmutaretur et increatus ad creaturam descenderet, sed insuper etiam ignominiam suscepit ab hominibus, qui nec pedibus eius digni erant? Nos autem fratres non confiteamur secundum confessionem perfidorum, sicut ii, qui abscidunt spem salutis a vita eorum, qui non credunt in corpus, quod Dominus indutus est, et nihilominus resurrectionem exspectant. Quomodo videre poterunt corpora eorum illud corpus, quod hic negaverunt? Quomodo poterit consors naturae eorum iis peccata

ولا تحسبن الله غافلا عما يعمل الظالمون. إنما يؤخرهم ليوم تشخص فيه الأبصار.
مهطعين مقنعي رؤوسهم لا يرتد إليهم طرفهم وأفئدتهم هواء. وأنذر الناس يوم يأتيهم
العذاب فيقول الذين ظلموا ربنا أخرنا إلى أجل قريب نجب دعوتك ونتبع الرسل. أولم
تكونوا أقسمتم من قبل ما لكم من زوال. وسكنتم في مساكن الذين ظلموا أنفسهم وتبين
لكم كيف فعلنا بهم وضربنا لكم الأمثال. وقد مكروا مكرهم وعند الله مكرهم وإن كان
مكرهم لتزول منه الجبال. فلا تحسبن الله مخلف وعده رسله إن الله عزيز ذو انتقام.
يوم تبدل الأرض غير الأرض والسموات وبرزوا لله الواحد القهار. وترى المجرمين يومئذ
مقرنين في الأصفاد. سرابيلهم من قطران وتغشى وجوههم النار. ليجزي الله كل نفس ما
كسبت إن الله سريع الحساب. هذا بلاغ للناس ولينذروا به وليعلموا أنما هو إله واحد
وليذكر أولوا الألباب. وإذ قال إبراهيم رب اجعل هذا بلدا آمنا واجنبني وبني أن نعبد
الأصنام. رب إنهن أضللن كثيرا من الناس فمن تبعني فإنه مني ومن عصاني فإنك غفور
رحيم. ربنا إني أسكنت من ذريتي بواد غير ذي زرع عند بيتك المحرم ربنا ليقيموا الصلاة
فاجعل أفئدة من الناس تهوي إليهم وارزقهم من الثمرات لعلهم يشكرون. ربنا إنك تعلم
ما نخفي وما نعلن وما يخفى على الله من شيء في الأرض ولا في السماء. الحمد لله الذي
وهب لي على الكبر إسماعيل وإسحاق إن ربي لسميع الدعاء. رب اجعلني مقيم الصلاة
ومن ذريتي ربنا وتقبل دعاء. ربنا اغفر لي ولوالدي وللمؤمنين يوم يقوم الحساب.
ولا تحسبن الله غافلا عما يعمل الظالمون إنما يؤخرهم ليوم تشخص فيه الأبصار.

453—454) B. عما . يعملون

dimittere? Quomodo non potius eos contumelia afficiet, qui nec suam ipsorum gloriam intelligere voluerunt? Cum illi genus ipsorum non confessi sint, iudex a nullo accusari poterit. Cum noluerint dicere, eum nostrum esse, quomodo dicet, illos suos esse? Cum illi genus ipsorum agnoscere recusaverint, hic in illis naturam communem negabit. Cum fratrem suum confiteri noluerint, tamquam extranei aestimabuntur. Cum illi se ipsos a thesauro vitae removerint, quis confitebitur eos? Cum odio habuerint se ipsos, non videbunt eum in forma ipsorum, qui abscondidit se in membris nostris, ut misericordia ductus nos inviseret et salvaret, cuius fratres sumus secundum humanitatem eius et filii secundum Divinitatem eius. Frater noster factus est per corpus suum et pater noster per omnipotentiam suam. Ne simus ingrati contra gratiam eius, qui nos misericordia ductus assumpsit! Dicamus ei: Benedicta sit natura tua, quae elegit nostram naturam et habitavit in ea! Benedictus sit thesaurus tuus, qui sibi administratorem constituit corpus nostrum in beneplacito tuo! Benedictum nomen tuum, quod indutum est nomen nostrum, ut nostrum per tuum in altum eveheretur! Benedicta opulentia tua, quae descendit et habitavit in paupertate nostra, ut nos ditaret! Benedictus, cuius thalamus fuit corpus nostrum et qui consortes generis sui in thalamum suum vocavit! Benedictus ille, qui non retinuit donum suum ab egenis corporibus generis nostri! Confiteamur illum et Patrem, qui eum misit, et Spiritum Sanctum trino modo! O Tu, cuius imaginem depinxi in scriptis

ܒܝܫܐ ܕܐܬܪ ܗܘ ܕܐܫܬܟܚ. ܐܡܪ ܗܘ ܠܗ ܕܐܬܐ ܠܘܬܝ. 480
ܡܟܪ ܕܠ ܡܫܬܪ ܒܝܫ ܠܝ ܐܡܫ.

II.

ܠܘ ܐܝܬ ܠܝ ܒܝܬ ܐܡܫ ܒܝܫ ܐܝܟ ܕܠ
ܡܢܬܠ ܡܟܣ ܫܘܢܐ ܕܐܝܬ ܐܝܬ ܠܗ ❊

ܒ ܟܐ ܐܝܬ ܠܝ. ܡܢ ܐܢ ܠܡܢ ܐܝܬ ܠܝ. 1
ܒ ܟܐ ܐܝܬ ܠܝ. ܐܡܪ ܠܝ ܡܢ ܐܝܟ ܐܢܐ.
ܒ ܟܐ ܐܝܬ ܠܝ. ܫܟܚ ܠܝ ܡܕܝ ܐܟܠ.
ܟ ܟܐ ܐܝܬ ܠܝ. ܡܕܡ ܐܝܟ ܐܢܐ.
ܟ ܟܐ ܐܝܬ ܠܝ. ܐܝܟ ܕܟ ܐܢܐ ܠܐ. 10
ܒ ܟܐ ܐܝܬ ܠܝ. ܐܡܪ ܡܢ ܐܢܐ ܐܡܪ.
ܒ ܟܐ ܐܝܬ ܠܝ. ܐܡ ܕܟ ܐܬ ܐܢܐ.
ܒ ܟܐ ܐܝܬ ܠܝ. ܐܫ ܐܝܟ ܐܡܪ ܐܢܐ.
ܒ ܟܐ ܐܝܬ ܠܝ. ܐܝܟ ܐܫ ܐܡܪ ܐܢܐ.
ܒ ܟܐ ܐܝܬ ܠܝ. ܠܐ ܢܬܢ ܠܟ ܐܢܐ ܡܬܢ. 20
ܒ ܟܐ ܐܝܬ ܠܝ. ܐܟܟ ܐܢܐ ܐܝܟ ܐܢܐ.
ܒ ܟܐ ܐܝܬ ܠܝ. ܐܢ ܐܝܟ ܐܢܐ ܐܡܪ.
ܒ ܟܐ ܐܝܬ ܠܝ. ܐܢ ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܝܟ ܐܢܐ.

B. add. post 480 ܐܝܟ ܐܢܐ ܐܡܪ

II. Cod. Vat. 368, p. 355 (A) et Cod. Vat. 640, p. 18 (B), ut supra.

In margine cod. A manus valde recens adscripsit ܐܝܟ ܐܢ ܐܝܬ ܠܝ

meis, depinge gloriam tuam super resurrectionem meam, et quia credidi in te et corpus tuum, videam te in illo, postquam me resuscitaveris!

Finis carminis S. Isaac de incarnatione Domini.

II.

RURSUS EX CARMINE EIUSDEM S. ISAAC DE FIDE ET CONTRA HAERETICOS NESTORIUM ET EUTYCHEN.

Unum Deum incarnatum praedico gregi benedicto. Unus Deus incarnatus natus est de virgine. Unus Deus incarnatus triginta annos in terra ambulavit. In unum Deum incarnatum irruerunt Iudaei interfectores. Unum Deum incarnatum crucifixit populus in Calvaria. Unius Dei incarnati caput calamo colaphizatum est. Unus Deus incarnatus passus est pro mundi salute. Unus Deus incarnatus descendit ad inferos et vivificavit mortuos. Unus Deus incarnatus resurrexit et vivificavit sepultos. Unus Deus incarnatus intravit in coenaculum ad servos suos. Unus Deus incarnatus ascendit ad coelos in gloria. Unus Deus incarnatus sedet ad dextram Patris. Unus Deus incarnatus iterum veniet cum gloria in consummatione saeculi. Unus Deus incorporeus descendit et incarnatus est de Maria. Ecce incarnatum praedico

ܡܢ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫܐ ܕܒܝܫ ܐܢܐ ܒܗ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܘܡܢ ܕܐܡܪ ܠܒܪ ܐܢܫܐ ܕܛܒ ܐܢܐ ܒܗ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܘܡܢ ܕܐܡܪ ܠܪܘܚܐ ܕܩܘܕ

Deum filium Dei. Ecce non nego corpus eius, quemadmodum mendaces me accusant. Confiteor, illum esse Deum, qui incarnatus est de Maria. Deum nemo videt, nemo comprehendit; sed corporaliter accepimus eum, corporaliter intelleximus eum, Deum filium Dei, quem homines perscrutari nequeunt. Uni Deo incarnato Magi oblationes obtulerunt. Unum Deum incarnatum Ioannes aquâ baptizavit. Non quasi per canalem Deus per Mariam transiit, sed ex ea indutus est corpus et homo factus est secundum beneplacitum suum. Ex carne et ex ossibus eius Deus homo factus est. Ecce magna voce clamo, non in abscondito praedico, non per domos circumcurso, sed eos, quos hic praesentes habeo, alloquor: Confiteor et Divinitatem et humanitatem illius, qui unus est. Ego confiteor incarnationem eius; confiteantur isti, eum Deum esse! Corpus, quod sumpsit de Maria, suum fecit Deus, et exinde eum unum cognovimus, qui et Deus et homo est. Ne nominemus eum filium naturae et confiteamur filium gratiae! Unus est filius unius patris, nec est alius filius praeter illum. Hic unus de trinitate incarnatus est ex Maria. Christus est Deus, quemadmodum apostolus eum declarat. Omnes, qui negant corpus filii, negabit et ipse coram genitore suo, et non videbunt lumen eius gloriosum, quando revelabitur maiestas eius. Et quicunque non confitetur Deum esse illum, qui ex Maria incarnatus est, damnationem in fine accipiet et contremiscet palpitabitque, sicut

ܐܢܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܒܥܝ ܐܢܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܒܥܝ ܕܐ

Cain. Quicunque negaverit incarnationem eius, hereditabit funem Iudae; et quicunque eum non Deum confessus erit, leprâ Giezi afficietur. Ne accusent nos calumniatores, fidem nostram non firmam esse. Pater noster hoc modo credit et haec doctrina ipsius est. Nulla ei inest mentis duplicitas, sed quod ore confitetur, etiam corde credit. Itaque constituatur in capite gregis sui fidelis et nos omnes, ego et vos pariter, per precationes eius benedictionem accipiamus! Confitetur Deum incarnatum, qui natus est de virgine; confitetur Deum incarnatum, qui sanavit vulnera generis humani; confitetur Deum incarnatum, quem crucifixit populus scelestus; confitetur Deum incarnatum, qui mortuus est et vitam assumpsit et nos omnes vivificavit. Confitetur Deum incarnatum, qui resurrexit de sepulcro. Confitetur Deum incarnatum, qui gloriose in coelum ascendit. Confitetur Deum incarnatum, qui sedet ad dextram Patris. Confitetur Deum incarnatum, qui venturus est in gloria. Confitetur Deum incarnatum, qui iudicaturus est vivos et mortuos. Confitetur Deum incarnatum, qui negat negantes ipsum. Confitetur Deum incarnatum, qui confitetur confitentes ipsum. Salus sit et pax in ecclesia, quae confitetur corpus Dei, salus et pax in ecclesia, quae confitetur, Iesum esse Deum, salus et pax in ecclesia, quae non negat incarnationem eius, salus et pax in ecclesia, quae se per eius crucem salvatam esse confitetur! Ubi iam est impius Nestorius, cuius doctrina spreta et reiecta est? Omnes

ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܝܬܐ ܕܝܠܗ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܝܬܐ ܕܝܠܗ.

enim credunt Deum esse illum, qui natus est de Maria. Ubi est insanus Eutyches, qui negat incarnationem eius? Videat, quomodo nunc omnes credant, nobis per eius corpus salus contigisse! Grex Dei signatus est signo Dei vivi. Novit bonum pastorem, qui sanguine suo eum a morte redemit, novit illum unum, filium unius, qui unus est nec cum alio coniunctus. Unus redemit eum a captivatore eius, Verbum, quod natum est a Patre. Non est cum eo alius filius gratiae; unus enim est Filius a Patre genitus. Idem ipse genitus est a Patre et incarnatus ex Maria. Redemit Adamum per se ipsum, quia ex Adamo homo factus est. Scimus, eum hominem factum esse, sed ipse scit, quomodo factus sit. Minime dubitari potest, quin e nostro corpore homo factus sit; quomodo autem factus sit, nemo scit, praeter ipsum solum et Patrem eius. Vidimus eum tamquam hominem, sed eum Deum confitemur, quia per eum Pater mundum creavit, et in plenitudine temporis homo factus est. Ipse homo est, idemque Deus; quis eum explicare audebit? Totus est Deus et totus homo. Cum videretur, hominibus similis erat, sed actiones eius Deum monstrabant. Ipse per miserationes Divinitatis suae conservet nobis vitam patris nostri, cuius aspectus pacis plenus est, et verbum eius pax et caritas, et cor eius purum a dolo, et qui totus fulget in

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ.
ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܟ. ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܟ. 160
ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ. ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ.
ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ. ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ.
ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ. ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ.
ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ. ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ.
ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ. ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ. 170
ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ. ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ.
ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ. ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ.

III.

ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ✧

ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ. ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ. 1
ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ. ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ.
ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ. ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ.
ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ. ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ.
ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ. ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ. 10

III. Cod. Vat. 368, p. 357 (A). Laudantur vv. 87—100 et 332—351 a Ioanne Marone, cod. Vat. 146, p. 48 et 62 (C).

Annotatur in margine ܡܐܡܪܐ ܕܝܘܚܢܢ.

Ioannes Maro hoc carmen altero loco laudat sub titulo ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ, altero sub titulo ܡܐܡܪ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܐܚܪܢ.

[8]) Fortasse ܐܡܪ

veritate sua, et qui est pulchrum exemplum videntibus eum in loco benedicto. Per orationem eius fiant misericordiae super populum nostrum! Amen et Amen!

Finis carminis S. Isaac de fide.

III.

RURSUS EIUSDEM S. ISAAC DE DOMINO ET DE FIDE.

Etiamsi, Domine, audacia est, quod ego peccator de te narrare volo, tempus tamen hoc instigavit audaciam meam, ne ingratitudine gratia tua remuneretur. Non enim ego peccator de iustitia tua loqui cupio, sed salvationem meam silentio obrui non sinam, quia me liberasti a peccatis meis. Me, qui maculas meas cognosco, gratia tua erudivit, ut loquar. Homo, qui de iustitia tua sermonem instituit, scribit accusationem sui ipsius. Nemo enim innocens erit in libra tua, quemadmodum David statuit et ait. Sufficit enim ad hoc demonstrandum, quod naturam nostram gratiâ tuâ constitutam esse confitemur. Si ergo creatio eius opus est gratiae, quanto magis redemptio eius a benignitate tua

ܐ ܕܒܪܟ ܫܡܥܘܢ ܕܐܬ ܡܢ ܥܝܢܝܐ. ܘܐܡ ܟܕ ܐܬ ܡܢ ܥܝܢܝܐ.

ܐܝܟ ܕܐܡ ܐܚܕ ܐܝ ܐܚ ܐܝ ܐܡ ܐܚ ܐܝ ܐܡ ܐܚ ܐܝ ܐܡ

pendet? Deus et gratia et iustitia est, quemadmodum scriptum est; Unigenitus et corpus et Divinitatem habet, sicut dictum est; et quamquam Deo nihil simile est, tamen pingam eum in similitudine, quia etiam natura eius inde a mundi initio nobis in similitudine monstrata est. Loquatur gratiâ suâ ad nos in similitudine magistri discipulum erudientis *)! Gratia, quae est in divina natura eius, fecit corpus alteram naturam eius. Est gratia et iustitia, est etiam regnum coelorum et gehenna, et inter ea resurrectio corporis de genere Adami. Qui negavit corpus Domini, eum negabit et ille in resurrectione. Deus nostrum corpus indutus est et ex utero prodiit, sicut nos. Viam mortis iniit, donec resurrectionem suam monstraret. „Videte nativitatem meam vestrae similem, et credite, quemadmodum vidistis. De vestro lacte suxi et super genibus vestris educatus sum; in fasciis vestris involutus sum et vestrae ulnae me amplexatae sunt. Cum pueris vestris educatus sum et in plateis vestris ambulavi. Non autem his rebus subiecta erat natura Divinitatis meae. Per corpus, quod assumpsi de vobis, perfeci operationes humanitatis et Divinitatis meae. Divinitas mea non est sine corpore, nec corpus sine Divinitate. Non tamen Divinitas mea passioni subiugata erat, sicut corpus. Non crescit, quia nihil ei deest; non sugit quia non augetur; non coarctatur, quia incircumscripta est; non ambulat, quia ubique est; non dormit, quia

*) Annuntiat hic verba, quibus inde a versu 41 Deum loquentem introducit.

ܗ ܕܐ ܒܪܘܫܡ ܗ ܐܝܟ ܗ ܐܝܟ ܗ ܒܪܘܫܡ ܗ

ܗ ܒܪܘܫܡ ܐܝܟ ܗ ܐܝܟ ܐܦ ܐܢ ܐܡ ܐܫܡ ܐܫܡ

ܗ ܐܡ ܐܢ ܐܢ ܗ ܐܡ ܐܢ ܗ ܐܢ ܐܢ ܗ ܐܢ

ܗ ܐܫܡ ܗ ܐܫܡ ܗ ܐܫܡ ܗ ܐܫܡ ܗ ܐܫܡ

ܗ ܐܡ ܐܢ ܗ ܐܡ ܐܢ ܗ ܐܢ ܐܢ ܗ ܐܢ

ܐܝܟ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ

ܗ ܒܪܘܫܡ ܐܝ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܗ ܐܡ ܐܢ ܐܢ ܐܢ

ܗ ܒܪܘܫܡ ܐܝ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܗ ܐܡ ܐܢ ܐܢ ܐܢ

ܗ ܒܪܘܫܡ ܐܝ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܗ ܐܡ ܐܢ ܐܢ ܐܢ

ܗ ܒܪܘܫܡ ܐܝ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܗ ܐܡ ܐܢ ܐܢ ܐܢ

ܗ ܒܪܘܫܡ ܐܝ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܗ ܐܡ ܐܢ ܐܢ ܐܢ

ܗ ܒܪܘܫܡ ܐܝ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܗ ܐܡ ܐܢ ܐܢ ܐܢ

ܗ ܒܪܘܫܡ ܐܝ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܗ ܐܡ ܐܢ ܐܢ ܐܢ

ܗ ܒܪܘܫܡ ܐܝ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܗ ܐܡ ܐܢ ܐܢ ܐܢ

ܗ ܒܪܘܫܡ ܐܝ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܗ ܐܡ ܐܢ ܐܢ ܐܢ

ܗ ܒܪܘܫܡ ܐܝ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܗ ܐܡ ܐܢ ܐܢ ܐܢ

ܗ ܒܪܘܫܡ ܐܝ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܗ ܐܡ ܐܢ ܐܢ ܐܢ

---

87) C. ܗ

89) C. ܐܝܟ ܐܢ

91) C. ܐܫܡ ܐܢ ܐܡ ܐܫ ܟ

92) deest in C.

purus actus est; non calore gravatur, quia omnia portat; non moritur, quia anima et vita totius creaturae est. Corpori, cuius vestrae consuetudines sunt, vestrae quoque leges competunt. Manducavit corpus, quia famem patiebatur, quamquam ei inerat Divinitas mea; crescebat, quia parvulus erat, quamquam Divinitas mea ei inerat. Puerorum more balbutiebat, quamquam Divinitas mea ei inerat. Parvulorum more reptabat, quamquam Divinitas mea ei inerat. Portabatur, sicut infans, quamquam Divinitas mea ei inerat. Dormitavit in navi, sicut homo, quamquam Divinitas mea ei inerat. Fatigabatur quippe corporeum, quamquam Divinitas mea ei inerat. Patiebatur utpote corpus de corpore, quamquam Divinitas mea ei inerat. Sudabat, quia terrenum erat, quamquam Divinitas mea ei inerat.“ Terrenum enim erat et nihil terreni ab eo alienum erat. Minime vero corpus solum erat, sed corpus et anima et Divinitas unam personam efficiebant. Non erat una sola natura, sed una sola persona. Si de naturis quaeris, duas eas esse invenies, alteram supernam de coelis, alteram inferiorem de terra, notam de terra, ut terrenam, absconditam de coelis, ut excelsam. Ambae autem unam personam constituunt, quia abscondita habitat in aperta. Salvare nos potuisset sine corpore vel sine baptismo

ܐ ܫܡܥ ܡܠܟܐ ܕܐܬܐ ܥܡ ܓܝܫ ܟܒܝܪ ܕܐܬܐ ܠܡܩܪܒ ܠܗ ܘܫܐܠ ܠܗ ܠܫܠܡܐ ܘܐܡܪ ܠܗ ܗܠ ܫܠܡ ܐܢܬ ܘܫܠܡ ܒܝܬܟ ܘܫܠܡ ܟܠ ܕܝܠܟ ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܠܡ ܠܝ ܒܟܠ ܕܝ ܐܝܬ ܠܟ ܒܝܬ ܐܒܐ ܘܐܡܐ ܘܐܚܐ ܘܐܚܬ ܘ

aut Divinitate; sed Deus nobis similis factus est, ut cum fiducia ad eum accederemus. Potuisset sane nobis donum dare, quin etiam nos a lapsu erigere; sed quid prodest donum, cuius dator non cernitur? Carius enim quam ipsum donum est quod is, qui accipit, datorem videt, praesertim si acceptor doni in datorem peccavit. Si enim dator non ipse adest cum suo dono, flocci aestimatur ab acceptore. Hoc modo etiam Deus, quamquam nos tot beneficiis adiuvat, eo potissimum caritatem suam demonstravit, quod indutus est imaginem nostram, opus suarum ipsius manuum. Indutus est ergo, sed non exuit illud; se abscondit in eo, sed ita, ut nunquam relinqueret; habitavit in eo, non tamquam viator; conversatus est in eo, non ob recreationem. Sed inde a nativitate usque adhuc Verbum habitat in corpore et corpus in Verbo. Corpus enim existit propter Verbum, non Verbum propter corpus. Natura corporis pulvis est, natura Verbi Divinitas est. Deus assumpsit corpus, non corpus Deum. Mens nostra obducta est, quoniam insipidi sumus. Dum tempus gravissimum nos urget, secundum arbitrium nostrum ambulamus. Omnia praeparantur ad tempus opportunum et unicuique rei suum tempus est. Proventus, qui hieme adhibetur, iam in aestate colligitur. Arcûs, quo in bello utuntur, chorda iam in pace tenditur. Gladius, quo in pugna caedunt, iam antea praeparatur. Nos collocati sumus

ﺍﻧﺎ ﻣﻪ ﺍﻧﺎ ﻣﻪ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ. ﻳﻨﻜﻨﻜﻪ ﺑﺎﻡ ﻣﻦ ﺍﻧﺎﻙ
ﺳﻨﻨﻪ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﻮﻡ. ﻗﻔﻦ ﺍﻭﺳﻮﻩ ﺍﻟﻨﺎ
ﻧﻤﻨﻪ ﺑﻴﻨﻪ ﺍﻟﻨﻮﻡ. ﺍﻧﻴﻚ ﺍﻟﻨﻮﻡ ﺍﻟﻨﻮ 140
ﻣﻨﻪ ﺍﻧﺎ ﻫﻮ ﻣﻪ. ﺍﻟﻨﻮﻡ ﺍﻟﻨﻮﻡ ﺍﻟﻨﻮ
ﻣﻪ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ. ﻳﻨﻨﻪ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ
ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ. ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ
ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ. ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ
ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ. ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ
ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ. ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ 150
ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ. ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ
ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ. ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ
ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ. ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ
ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ. ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ
ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ. ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ 160
ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ. ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ
ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ. ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ
ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ. ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ
ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ. ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ
ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ. ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ 170
ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ. ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ
ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ. ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ
ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ. ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ
ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ. ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ
ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ. ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ 180
ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ. ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ
ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ. ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ ﻳﻜﻮ

in media pugna, et tamen armaturâ corpora nostra non instruximus. Inter partes adversas stamus et ad proelium nos minime accingimus. Inter acies constituti sumus et ne baculum quidem portamus. Canes undique latrant, nos vero baculum non tenemus. Extollunt vocem, quamquam mendacem, nos vero veritatem nostram non ostendimus. Non silent, quamquam mendaces, nos veraces silemus. Fraudem loquuntur et superbiunt, nos autem piget veritatis. Moriuntur illi sine causa et nos veram vitam nostram contemnimus. Fides illorum blasphema ab iis, tamquam heroibus, defenditur, nos veram fidem tenentes dormimus sicut ignavi. Ex pigritia facti sumus quasi Manasses, Saul et Salomo. Initium nostrum fine caret, quamquam fundamenta constituta sunt; domus nostra tecto caret, quamquam super petra fundata est. Nostra sponte eam cadere sinimus, cum tamen nemo eam destruere possit. In uno temporis ictu vincere possumus, cum omnia arma nobis ad manus sint. Venite, solliciti simus pro vita, ne mors nostro loco impetum faciat! Exoriatur veritas sicut sol, nec sit umbra in lumine eius! Fugiat fraus sicut tenebrae et error sicut caligo! Monstretur fides nostra, tamquam oculus limpidus, imperturbatus! Videant eam, qui perturbato sunt corde, et excoecentur radiis eius! Filius excelsus de excelso conceptus est in utero Mariae. Altissimus filius Dei demisit se ad terrigenam. Ens necessario existens, absconditus Filius Patris venit ad gremium virginis. Ignis de igne descendit, flamma

ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ. ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ.
ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ. ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ.
ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ. ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ.
ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ. ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ.
ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ. ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ.
ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ. ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ.
ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ. ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ.
ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ. ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ.
ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ. ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ.
ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ. ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ.
ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ. ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ.
ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ. ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ.
ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ. ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ.
ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ. ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ.
ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ. ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ.
ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ. ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܕܐܝ.

in carne habitavit, Deus scilicet de Deo in virgine de domo David. Nulla erat contumelia maiestati eius, quod de throno ad ventrem descendit, nec Divinitatem perdidit, cum humanitatem indueretur. Non in corpore venit ad Mariam, nec sola caro nata est; non una natura nata est, sed una intravit et duae egressae sunt. Intravit ad eam una de coelo et egredi faciebat duas ex carne illius. Non incarnatus intravit per aurem et egredi faciebat incarnatum. Non ex semine incarnatus est; nam Dominus creaturarum erat ibi. Tota miserorum arrogantia hoc futilissimo argumento nititur, quod dicunt, eum, si in duabus naturis natus esset, necessario ex semine natum esse, si vero non ex semine progenitus esset, hominem non esse, sed Deum tantum natum esse ex virgine, in qua habitavit. Ecce implicata sunt verba, quae eligunt, sicut mens eorum, et incohaerentes sententiae eorum, quae conveniunt cum prava voluntate eorum. Quis non reprehendet verba eorum, quae fraudulenta sunt, sicut ipsi? Ille, qui homini semen tribuit, habitavit in utero virginis; ille, qui fructum dedit Sarae sterili, mansit in sinu filiae David; ille, qui vidit lacrimas Annae, respexit etiam in humilitatem Mariae; ille qui eduxit costam Adami, recubuit in costa Adami; ille, qui Samsonem dedit Manoe, dedit se ipsum in filium filiae David. Saram et Annam et Elisabeth steriles fecit, quamquam semen aderat. Facile enim vel ex lapidibus homines excitare potest, sicut scriptum est. Virgo erat, cum eum conciperet, et virgo, cum eum pareret. Non merum phantasma peperit, sed vocem et veritatem. Diffi-

ﻣﺎ ﺍﺳﻢ ﻟﻪ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ. ﻓﻠﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ.
ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ. ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ.
ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ. ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ.
ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ. ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ.
ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ. ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ.
ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ. ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ.
ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ. ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ.
ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ. ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ.
ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ. ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ.
ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ. ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ.
ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ. ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ.
ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ. ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ.
ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ. ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ.
ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ. ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ.
ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ. ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺳﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ.

cillima enim illi facilia sunt, et aspera plana. Non solus Deus processit ex utero, qui eum concepit, nec merus homo exiit ex sinu, qui eum peperit. Cum intraret, erat unus simplex, cum exiret, duo in una persona. Natum ex Maria corpus erat, sed corpus Divinitate informatum. Natus est ex duobus sinubus et unigenitus patris sui et matris suae. Filius his duobus similis est, illi autem filio non item. Pater Filio non similis est, quia hic et Deus et homo est. Similis est autem filius matri suae, quia carnem suam vere de ea acccepit. Ipse similis est utrique, quia filius utriusque est. A Patre accepit Divinitatem et a matre humanitatem suam. Patrem non habebat in terra, sed solummodo in coelis. Erat ei generatio virginalis in essentia divina et generatio virginalis in humanitate. Virgo nuntiavit adventum eius, virgo annuntiavit ascensionem eius, virgini etiam, qui ad pectus eius recubuit, revelavit secreta. Primogenitus enim naturae nostrae est unigenitus, qui magnificavit naturam nostram. Cum iudex noster factus sit tamquam unus ex nobis, clamemus ad eum, quia miserebitur nostri! Vide causam misericordiae eius, corpus nostrum, in quo se abscondit! Disce rationem gratiae eius, famem et sitim eius, quibus affectus est sicut tu! Perscrutare benignitatem eius erga te, sudorem, vigilias, defatigationem eius! Vide multifaria auxilia eius, quibus te adiuvit, contumelias, crucem, mortem eius! Scrutare etiam gloriam eius, quae cum eo in coelum ascendit! Vox „Dominus tecum“ eum Deum esse significat, sed

ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܝܟ

nisi corpus habuisset, quomodo sugere potuisset? Filius excelsi spiritualis in corpus descendit, quo absconderetur. Passionem corporis tribue corpori et miracula Deo, nec duas naturas separes aut ab invicem alienes, sed unias et ordines! Ecce, quod angelus ait „Dominus tecum“ Deum, quod eum Iesum vocat, hominem significat; quod eum salvatorem nominat, indicat Divinitatem eius, quod infans factus est, humanitatem eius. Da oblationes maiestati eius, da lac infantiae eius, da stellam tamquam servum Domino eius, da genua filio matris suae! Da pueros occisos tamquam pignora nomini eius, sed, quod aufugit, infantiae eius! Da servatam matris integritatem divinae essentiae eius, sed fascias humanitati eius! Da baptismum eius desiderio expiationis nostrae et absconsionem eius consortio nostrae naturae! Da famem eius nostrae similitudini et quod cibis non indiguit, aequalitati cum Patre! Per ieiunium suum se hominem monstravit, et per victoriam de diabolo reportatam similiter divinae naturae participem. Quando Canam venit, hospes erat, quando vinum effecit, se Dominum demonstravit. Somnus in navi hominem, increpatio maris Deum ostendit. In domum Simonis invitatus venit, peccatrici vero culpam dimisit. Humanum erat, quod de amico flebat, divinum, quod eum resuscitabat. Simili modo etiam, quando patiebatur, plagae humanitati propriae erant. Doluit corpus flagellatum, sed corpus Divinitate informatum. Quod in maxilla percutiebatur, corpus erat, sed maiestate informatum. Quod in cruce suspendebatur, corpus erat, sed corpus, in quo plenitudo

ولم . . . . .

سعتنا وعلم بالحق ولم يعلم. وسواء صلى لكي يسمع الناس. 360
يقال عنه صالح ولكن ليس هو. وسواء لم يصل ولم يعبد الله.
ولكن عندما يأتي الديان العادل. سيجازي كل واحد بحسب أعماله.
أو ما تعلم أن محبة العالم هي عداوة لله. ومن يريد أن يكون
صديقاً للعالم يجعل نفسه عدواً لله. لأن الكتاب المقدس يقول 350
هذا بالروح القدس. إن الله يحب الروح الذي أسكنه في أجسادنا.
لكن نعمة أعظم يعطيها. لذلك يقول الكتاب المقدس. الله يقاوم
المتكبرين ويعطي نعمة للمتواضعين. فاخضعوا لله. قاوموا إبليس 340
فيهرب منكم. اقتربوا إلى الله فيقترب منكم. طهروا أيديكم
يا أيها الخطاة. وقدسوا قلوبكم يا ذوي الرأيين. اكتئبوا
وانوحوا وابكوا. ليتحول ضحككم إلى نوح وفرحكم إلى كآبة.
تواضعوا أمام الرب فيرفعكم. لا تتكلموا بعضكم على بعض 330
أيها الإخوة. من يتكلم على أخيه أو يدين أخاه. يتكلم على
الناموس ويدين الناموس. فإن دنت الناموس فلست عاملاً
بالناموس بل ديّاناً. الله واحد هو المشرع القادر أن يخلص
ويهلك. فمن أنت حتى تدين قريبك. ها الآن أيها القائلون
اليوم أو غداً نذهب إلى هذه المدينة أو تلك ونقضي فيها سنة 320
ونتاجر ونربح. وأنتم لا تعلمون ما يكون غداً. ما هي حياتكم.
إنها بخار يظهر قليلاً ثم يضمحل. بل ينبغي أن تقولوا إن
شاء الرب وعشنا نعمل هذا أو ذاك. وأما الآن فأنتم تفتخرون
بتعظرفكم. كل افتخار مثل هذا رديء. من يعلم أن يعمل
الخير ولا يعمله فقد أخطأ. أيها الإخوة لا تئنوا بعضكم على 310
بعض لئلا تدانوا. هوذا الديان واقف قدام الباب. احتملوا
بعضكم بعضاً بمحبة. وكونوا حلماء على الجميع كما أن
الرب أيضاً حليم علينا. لا تحلفوا لا بالسماء ولا بالأرض
ولا بشيء آخر. بل ليكن كلامكم نعم نعم. لا لا. لئلا تقعوا
تحت الدينونة. هل فيكم أحد مريض فليدع قسوس الكنيسة. 300
وليصلوا عليه ويدهنوه بالزيت باسم الرب. وصلاة الإيمان
تشفي المريض والرب يقيمه. وإن كان قد فعل خطايا تغفر له.
اعترفوا بعضكم لبعض بخطاياكم وصلوا بعضكم لأجل بعض
لكي تشفوا. طلبة البار تقتدر كثيراً في فعلها. إيليا كان
إنساناً تحت الآلام مثلنا. وصلى صلاة أن لا تمطر. فلم تمطر
على الأرض ثلاث سنين وستة أشهر. ثم صلى أيضاً فأعطت
السماء مطراً والأرض أخرجت ثمرها. يا إخوتي إن ضل أحد
بينكم عن الحق ورده إنسان. 290

---

336) C. أيها الإخوة 337) C. الإخوة 343) C. الله يقاوم

Divinitatis habitabat. Quando colaphizabatur, caput quidem percutiebatur, sed caput eius, qui coelum regit. Lingua quidem acetum gustabat, sed lingua, in qua arcana mysteria abscondita erant. Corpus quidem dilacerabatur, sed corpus, in quo divina essentia habitabat. Corpus quidem vestibus induebatur, sed non minus maiestate vestiebatur. Quod secundum suam naturam moriebatur, corpus est, et immortalis mortuum resuscitavit. Divinitas autem, fratres, non reliquit corpus in passionibus suis, sed superna natura remansit in corpore etiam in sepulcro et in medio terrae. Non enim tali modo ei coniuncta erat, quam anima ei insufflata. Anima quippe cum eo coniuncta dereliquit illud, quando exclamabat. Deus vero, qui animam corpori infixerat, remansit in corpore, etiamsi mortuum erat. Anima corpus dereliquit nec in sepulcro ei aderat, sed Divinitas cum corpore coniuncta minime recessit a corpore. Anima ante resurrectionem non rediit ad corpus derelictum, sed Divinitas quae corpus induta est, semper in eo manet. Quemadmodum enim corpus verberatur, sed in doloribus suis ab anima animatur, ita etiam Divinitas illius praesens erat in contumelia, quam corpus sentiebat. Quod enim corpus non habet, nihil sentire potest nec secundum apparentiam. Coeci enim, qui in latere viae sedent, plus vident, quam hi stulti. Illi corporaliter, hi vero spiritualiter coeci sunt. Illi . . . . . .

IV.

ܡܢ ܡܐܡܪ̈ܐ ܕܡܪ ܐܒܐ ܕܥܠ ܡܫܝܚܐ ܘܥܠ ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܐܠܗܐ ❊

ܐܡܪ ܐܒܐ ܕܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝ ܡܢ ܡܪܝܡ ܐܡ ܐܠܗ

IV.

EIUSDEM EX CARMINE DE INCARNATIONE DOMINI.

Obstruatur os haeretici, qui corpus Salvatoris nostri denegat. Si corpus haud indutus esset, cur ergo circumcisionem subiit? Ecquis enim ignem circumcidat aut spiritum apprehendat, nisi humilem abiectamque naturam corporis induentem? Et si in duabus naturis non est, cur octava ei dies supputatur? Octavae igitur diei supputatio os haeretici obstruit . . . . (*Et paucis interiectis prosequitur :*) Eum, qui cum unicus esset, duo factus est in unica persona, eum, qui in una natura descendit et duabus unitus naturis ascendit, eum, qui spiritualiter descendit et in corpore ac spiritu ascendit, hunc non cognovit scrutator, nec intelligit eum scriba; indutus est enim naturam simplicem, naturam creatam, opus manuum suarum.

V.

ܠܐ ܡܢ ܒܝܬ ܐܝܠܝܐ ܕܐܬܐ ܐܦ

V.

ITERUM EX SECUNDO CARMINE S. ISAAC DE CURRU EZECHIELIS.

In praedicatione veritatis similitudo admirabilis apparuit. In curru unam personam, duasque imagines, humilem scilicet et augustam, mystice vidit propheta, unam, inquam, personam in duabus differentiis, quae admirationem movit spectatorum. Dimidia pars eius ignis devorans et altera pars dimidia splendor meridianus erat. Supra medium corpus erat enim ignis devorans, infra autem iridi similis erat. Christus enim is fuit, qui in curru mystice apparuit; Divinitas et humanitas eius in similitudinibus videbatur, duo aspectus, una persona, duae naturae, unus salvator. Similitudo et mysterium eius in curru cernebatur, confirmatio et veritas eius in evangelio apparuit; currus umbram, evangelium corpus eius monstravit . . . . . .

VI.

ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ ܀

ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ. 1
ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ.
ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ.
ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ.
ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ.
ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ. 10
ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ.
ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ.
ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ.
ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ.
ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ. 20
ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ.
ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ.
ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ.
ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ.
ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ. 30
ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ.
ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ.

VI. Cod. Vat. 119, p. 46 (D). V. 402—409 afferuntur in Cod. add. Mus. Brit. 14535 (E), p. 14 sub titulo carminis decimi de fide, v. 334—337 autem ibidem p. 16 sub titulo carminis de passione.

[24]) In margine ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚ.

VI.

CARMEN BEATI DOMINI ISAAC DE FIDE.

Invitavit me fides, ut apparatu ejus fruerer. Suae mensae accumbere me jussit, frugesque Spiritûs mihi apposuit. Planam fecit viam, quae ad ipsius aditus ducit, ut sine offendiculo cum ipsa ambulare possem; direxit me in semitam rectam, ne turpi errore circumvagarer. Intravi cum ea aedes ejus et perveni ad locum quietis. Tum vidi omnia bona, quae reposuerat et hospitibus suis praeparaverat. Vidi domum ejus pace, caritate, concordia ornatam et oracula prophetica tamquam lectos circumstrata. Vidi lagenam ejus mixtam et pro vino sanguine plenam, et pro pane positum corpus immolatum in medio mensae ejus. Vidi sanguinem et expavi; vidi corpus et obstupui. Sed innuit illa : comede et sile! bibe, puer, noli scrutari! Posuit me primo loco in convivio suo, altamque mihi sedem tribuit : magnam, inquiens, mercedem reportaturus mane mecum et labora mecum! Miscuit mihi calicem caritatis suae et palatum meum exsiccatum refocillavit. Accepi et sumpsi de manibus ejus pro vino sanctum sanguinem. Sinum suum capiti meo supposuit et me

ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.

ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.

ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.
ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ.

tamquam infantem sustentavit. Attulit mihi corpus et sanguinem, sume, inquiens, et delectare! Insusurravit mihi super mensa subtilia et augusta, mihique dulcia cecinit cantica, ut modis ejus oblectarer. Hortata est me sicut puerum et incitavit me sicut infantem et docuit me hymnis celebrare bona illa, quae mihi attulerat. Ostendit mihi corpus interfectum, ex quo in labiis meis ponens amanter dixit: vide, quid comedis! Porrexit mihi calamum Spiritûs et, ut subscriberem, me rogavit. Accepi, scripsi et confessus sum, hoc esse Dei corpus. Item calicem sumens bibi in convivio ejus et ex calice aroma corporis illius, quod comederam, me perculit. Et quod de corpore dixeram, ipsum nimirum Dei corpus esse, idem etiam de calice dixi, nempe hunc esse Redemptoris nostri sanguinem. Haec omnia monstravit mihi fides in convivio suo, et misit me, ut egressus praedicarem certitudinem et veritatem in mundo. Egressus narravi, quae videram, sed aliam ibi disputationem audivi, quam multi, et quidem unusquisque secundum ipsius arbitrium, in medium proferunt. Vidi mundum perturbatum et procaciter disputantem. Relicta enim mentione redemptionis suae arcana perscrutatur. Audivi homines inquirentes, utrum Deus mortuus sit nec ne. Mors ejus mundum redemit, et hi quaerunt, num mortuus sit! Alter eum hominem fuisse negat, alter eum inter homines recenset, et utriusque verba altercationem in medium inducunt. Contentiosi verborum suorum argutiis mundum perturbarunt; salvatorem praedicare cessaverunt, sed se accinxerunt ad quaerendum, quomodo mortuus sit.

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܛܒ ܐܝܟ ܕܐܢ ܠܐ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܛܒ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܛܒ

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܛܒ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܛܒ

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܛܒ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܛܒ

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܛܒ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܛܒ

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܛܒ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܛܒ

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܛܒ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܛܒ

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܛܒ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܛܒ

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܛܒ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܛܒ

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܛܒ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܛܒ

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܛܒ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܛܒ

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܛܒ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܛܒ

Duae praesertim radices amarae, quae perverso modo progerminaverunt et creverunt, genus humanum perturbarunt et ecclesiam schismatibus afflixerunt, Nestorius scilicet et Eutyches; hi enim aurium perturbatores, postquam ipsi de veneno serpentis biberunt, conversi mundum eo potare contendunt. Diabolus eos ad se traxit et suarum partium asseclas fecit. Ideo inceperunt negare redemptionem mundi per Dominum nostrum peractam. Timuit enim diabolus, ne solus in gehennam intraret, ideoque nexuit sibi graminum congeriem, ut cum flamma pugnare posset. Gramina a vento exagitata flammam perscrutari inceperunt; gemmae florum heri progerminatae cum igne certamen inierunt; pulli milvorum, quibus adhuc ovorum putamina adhaerent, super aquilam alte volantem et nubes transcendentem se extollunt; vespertiliones, filii tenebrarum, qui noctu tantum se ostendunt, arroganter sibi assumpserunt, ut perscrutarentur illum Orientem, qui Seraphim obcoecat; vulpes foedi superbierunt contra leonem fortissimum, cujus rugitu indignabundo omnes creaturae tremore afficiuntur; glebae de terra super diluvium se extulerunt; flores repente arescentes aspectum in solem defixerunt. Alter ex illis Dominum nostrum hominem simplicem nominat, alter e contrario eum corpus humanitatis nostrae assumpsisse negat. Ille tollit Divinitatem ejus, hic incarnationem ejus. Ille negat, eum in carne venisse, hic eum nihil praeter carnem esse contendit. Jam, postquam linguae nostrae puritatem recitatis haereticorum blasphemiis contaminavimus, adveniant testes veraces ad insanias illorum

ܗܘ ܕܥܒܕ ܠܗ ܛܒܬܐ ܕܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܥܠܡܐ ܕܐܬܝ ܚܝܐ ܕܠܐ ܡܝܬ ܐܡܝܢ ܀ 130

ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܚܘܫܒܢ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܒܪ ܐܢܫ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟ ܀

refellendas, adveniat Maria, mater Dei, et cum ea omnia elementa, ut monstrent apertam veritatem ecclesiae fideli! Maria, ex qua incarnatus est, Eutychi vae annuntiet, et elementa, quae in crucifixione commota sunt, exspuant in faciem Nestorii! Nisi Deus erat, cur a Patre missus est? Nisi homo erat, cur Maria necessaria est? Nisi Deus erat, quomodo per aurem intrare potuit? Sed nisi homo erat, quomodo venter eum peperit? Nisi Deus erat, quomodo matris virginitatem in partu servare potuit? Sed nisi homo erat, cur non eodem modo exiit, quo intraverat. Per aurem enim spiritus intravit et ex ventre caro egressa est. Ecce notum et apertum est, spiritualem illum corporeum factum esse. Corpus non secum adduxit, sed venit, ut corporeus fieret. Spiritualis descendit ad Mariam et homo de sinu ejus ortus est. Misit Deus filium suum in mundum et factus est ex muliere. Erat enim Deus et in mundum missus factus est homo. Non sumpsit sibi in descensu suo aliquid ab angelis incorporeis; non enim propter angelos ad ima descendit, ut ab eis, quae ad iter suum necessaria essent, accipere deberet. Sed pro Adam reo humiliavit se et mortem gustavit; ideoque ex eo, quod ad Adam pertinebat, incarnatus est, et in ejus corpore mortem gustavit. Gabriel non habet corpus, quod Dominus in descensu suo assumere potuit, nec Michael membra habet, in quibus crucis tormentum pati potuit. Verbo Domini

ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ.
ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ.
ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ.
ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ.
ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ.
ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ.
ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ.
ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ.
ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ.
ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ.
ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ.
ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ.
ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ.
ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ.
ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ.
ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ.
ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ.
ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ.
ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܡܐ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ.

constitutae sunt virtutes superiores et spiritu oris ejus firmatur exercitus coelestium. Ecce omnes ordines superiores ignei et spirituales sunt, nec Dominus ita de iis pronuntiavit, quemadmodum pronuntiavit de Adam, quem ex terra creavit ad suam similitudinem, sicut dictum est. Ex hoc, quod ad suam similitudinem plasmaverat, in adventu suo incarnatus est. Nec in coelo, nec in terra, nec in maribus nec in omnibus mundi angulis quidquam corpori Domini simile invenitur, nisi apud homines. Ubicunque illud exquisieris, nisi apud homines illud non invenies. Et quia in omnibus creaturarum generibus nihil exstat, quod nostro corpori simile sit, ideo Deus se sub variis speciebus in multa loca demisit, sed nunquam auditum est eum habitasse in muliere, antequam incarnari voluit. Si viam tantum transitoriam fecisset virginem, in qua habitavit, cur tum per novem menses canalis tam angustus eum retinuisset? Si ex ea non incarnatus esset nec in ea carnem assumpsisset, cur egressus ex utero ejus iterum lac ejus suxisset? Nisi membra ab ea accepisset, nec lac ejus sugere poterat; non enim aliunde ipsum corpus, aliunde incrementum ejus sumere potuit. Si secum attulisset corpus, cum a Patre veniebat, quomodo corpus intrare potuit per aurem humanam? Si corpus Domini non vere ex nobis esset, injusta vi coacta esset Maria, ut lac praeberet corpori, quod non ipsa peperisset. Reprehende te ipsum, o procax, nec viam Filii perscrutare! Cognosce te ipsum, o fili pulveris, nec ad flammam appropinquare! Non tam perversi erant crucifigentes, quam

ومن يكن ذا يكن لا يكن ذا. وما يكن ذا يكن لا يكن ذا.

اعتبروا يا أولي الأبصار. واعتبروا يا أولي الأبصار.

اقرأ يا فتى حسابه. اقرأ كتابك كفى بنفسك

اليوم عليك حسيبا. اليوم عليك حسيبا.

من يعمل مثقال ذرة. من يعمل مثقال ذرة.

شرا يره. شرا يره.

ومن يعمل مثقال ذرة. ومن يعمل مثقال ذرة.

خيرا يره. خيرا يره.

فويل يومئذ للمكذبين. فويل يومئذ للمكذبين.

الذين هم عن صلاتهم. الذين هم عن صلاتهم.

ساهون. ساهون.

الذين هم يراءون. الذين هم يراءون.

ويمنعون الماعون. ويمنعون الماعون.

ويل لكل همزة. ويل لكل همزة.

لمزة. لمزة.

الذي جمع مالا. الذي جمع مالا.

وعدده. وعدده.

يحسب أن ماله. يحسب أن ماله.

أخلده. أخلده.

كلا لينبذن. كلا لينبذن.

في الحطمة. في الحطمة.

وما أدراك ما. وما أدراك ما.

الحطمة. الحطمة.

نار الله. نار الله.

الموقدة. الموقدة.

التي تطلع. التي تطلع.

على الأفئدة. على الأفئدة.

إنها عليهم. إنها عليهم.

مؤصدة. مؤصدة.

في عمد. في عمد.

ممددة. ممددة.

tu, o scrutator, nec plus quam tu audebant contra illum Unigenitum Divinitatis. Apostolus clamavit: si cognovissent et intellexissent, Dominum gloriae non crucifixissent in Calvaria. Magna est haec tua ignominia, o audax! Quantopere se extollit pulvis tuus! Illi nesciverunt, tu autem sciens perscrutaris. Si Judaei te advocassent, cum in monte Calvaria Christum crucifigebant, alia quadam lancea a te percussus esset, disquisitione nimirum curiositatis tuae. Ordines illi ignei, qui in mari flammae delectantur, ne illum aspiciant, contremiscunt, et tu tam pronum te ostendis ad perscrutandum! Illi e longinquo doxologiam ejus proferunt nec de loco ejus certiores fieri audent, et tu, qui in pulvere reptas, Deum tam terribilem perscutaris. Eodem tempore, quo tu de eo disquiris, pavor occupat Gabrielem; hic, quamquam subter illum collocatus, non audet eum aspicere, quem tu proterva perscrutatione invadis. Si Pater ejus apud se constituit, illum mittere, ut homo fieret, cur tu eum perscrutaris, qui se humiliavit, ut te redimeret? Ipse non obmurmuravit, cum pro te omnes passiones suscipiebat; tu autem redemptionis tuae immemor tuae ipsius animae non parcis. Confitere illum, qui pro te mortem gustavit, nec perscrutare, quomodo te redemerit! Tribue ei gloriam cum redemptis et justis te adjunge! Ille, quantum in se erat, pro tua salute fecit; tua igitur culpa erit, si illam ingrate spreveris. Ille extulit te in altitudinem Patris sui; noli ergo pervagari in profundo! Amore adductus ad te descendit, ut tu humiliatione ipsius exalteris.

ܕܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ܗܘ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܫܠܝܡܘܢ ܟܐܦܐ ܕܫܠܝܚܐ ܗܘ. 270

ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ.

ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ.

ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ.

[ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ.]

ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ. 280

ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ.

ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ.

ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ.

ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ. 290

ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ.

ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ.

ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ.

ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ. 300

ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ.

ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ.

ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܢܐ.

---

279) Metrum perturbat ideoque ejiciendus videtur versus.

307) Postea correctum est in ܐܡܪ ܐܢܐ

Inde ab utero frater tuus factus est, noli fugere consortium ejus! Cum Deus esset, factus est homo secundum beneplacitum suum, et cum Patri aequalis esset, nostrae similitudini se conformavit. Si Deus non erat, cur angeli descenderunt [et redemptioni nostrae in terra ministraverunt]? Sin autem homo non erat, quomodo lac sugere potuit? Si Deus non erat, cur dona magorum ei afferebantur? Sin autem homo non erat, cur fasciis involvebatur? Si Deus non erat, vana erat supplicatio Simeonis senis. Sin autem homo non erat, quis in manibus gestabatur? Si Deus non erat, Pater quomodo testimonium de eo perhibere potuit? Sin autem homo non erat, cur in flumine baptizatus est? Si Deus non erat, quomodo haemorrhoissam sanare potuit? Sin autem homo non erat, cujus fimbriam vestimenti illa tetigit? Si Deus non erat, cur sol obscuratus est? Sin autem homo non erat, quis, quaeso, flagella passus est? Si Deus non erat, propter quem saxa et lapides rumpebantur? Sin autem homo non erat, in quem clavi infigebantur? Nisi sol cognovisset, Deum in cruce pependisse, non obvelasset faciem suam, ne videret denudationem ejus. Si Deus non erat, quomodo portam sepulcri scindere potuit? Sin autem homo non erat, cur sindone involutus est? Si Deus non erat, quid in morte ejus

ܠܐ ܐܬܝܗܒ ܠܟ ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܒܥܐ ܠܗ. 310
ܠܐ ܐܬܝܗܒ ܠܟ ܡܢ ܕܠܐ ܒܥܐ ܠܗ. ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܕܒܥܐ ܠܗ.
ܠܐ ܐܬܝܗܒ ܠܟ ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܒܥܐ ܠܗ. ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܕܠܐ ܒܥܐ ܠܗ.
ܠܐ ܐܬܝܗܒ ܠܟ ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܒܥܐ ܠܗ. ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܕܠܐ ܒܥܐ ܠܗ.
ܠܐ ܐܬܝܗܒ ܠܟ ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܒܥܐ ܠܗ. ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܕܠܐ ܒܥܐ ܠܗ. 320
ܠܐ ܐܬܝܗܒ ܠܟ ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܒܥܐ ܠܗ. ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܕܠܐ ܒܥܐ ܠܗ.
ܠܐ ܐܬܝܗܒ ܠܟ ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܒܥܐ ܠܗ. ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܕܠܐ ܒܥܐ ܠܗ.
ܠܐ ܐܬܝܗܒ ܠܟ ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܒܥܐ ܠܗ. ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܕܠܐ ܒܥܐ ܠܗ. 330
ܠܐ ܐܬܝܗܒ ܠܟ ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܒܥܐ ܠܗ. ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܕܠܐ ܒܥܐ ܠܗ.
ܠܐ ܐܬܝܗܒ ܠܟ ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܒܥܐ ܠܗ. ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܕܠܐ ܒܥܐ ܠܗ.
ܠܐ ܐܬܝܗܒ ܠܟ ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܒܥܐ ܠܗ. ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܕܠܐ ܒܥܐ ܠܗ. 340
ܠܐ ܐܬܝܗܒ ܠܟ ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܒܥܐ ܠܗ. ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܕܠܐ ܒܥܐ ܠܗ.
ܠܐ ܐܬܝܗܒ ܠܟ ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܒܥܐ ܠܗ. ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܕܠܐ ܒܥܐ ܠܗ.
ܠܐ ܐܬܝܗܒ ܠܟ ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܒܥܐ ܠܗ. ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܢ ܕܠܐ ܒܥܐ ܠܗ.

313) Cod. ܒܥܐ

332) Fortasse ?ܕܒܥ

334) E. ܠܐ ܐܬܝܗܒ ܠܟ ܡܢ

335) E. ?ܒܥܐ

commovit creaturas? Sin autem homo non erat, unde aqua et sanguis profluxerunt? Si Deus non erat, quomodo mortuos vivificavit? Sin autem homo non erat, quomodo ipse sepulcrum adire potuit? Miracula ejus confundunt eos, qui non confitentur, illum Deum esse; sed humiliatio ejus redarguit negatorem humanitatis ejus. Illi, qui eum Deum de Deo esse negat, sol in faciem exspuit, quia non propter hominem obscuratus est. Illum autem, qui eum in monte Calvaria vere cum suis membris pependisse negat, redarguit lancea lateri ejus infixa, quia ibi, ubi caro erat, pertransiit. Non corpus a Deo alienum in ligno crucis pependit, nec Deus sine corpore passus est in monte Calvaria. Passiones, dolores, plagas Deus in corpore sustinuit, quemadmodum testantur aqua et sanguis, qui de eo crucifixo defluxerunt. Nisi in nostra natura mortuus esset, aqua non de eo defluxisset; et nisi vivus mansisset in Divinitate sua, sanguis ex eo profluere minime potuisset. Non enim defluit sanguis de mortuo nec aqua de vivo; sed de Domino nostro, quippe qui et vivus et mortuus esset, aqua et sanguis defluxerunt. Nec de spiritu divino descendit aqua, nec de corpore prorupit sanguis, sed de Deo incarnato sanguis et aqua pariter defluxerunt. Haec est fides filiae lucis, quae sine ulla perscrutatione unum Unigenitum ex Patre

ⵙⵎⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵉⵖ ⵎ. ⵉⵎⵙⵓⵔⵙ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵉⵖ ⵎ ⵉⵎⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ.

ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ. ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ.

ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵉⵖ ⵎ. ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵉⵖ ⵎ ⵉⵎⵙⵓⵔⵙ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ.

ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ. ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ.

ⵙⵎⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵉⵖ ⵎ. ⵉⵎⵙⵓⵔⵙ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵉⵖ ⵎ ⵉⵎⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ.

ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ. ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ.

ⵙⵎⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵉⵖ ⵎ. ⵉⵎⵙⵓⵔⵙ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵉⵖ ⵎ ⵉⵎⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ.

ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ. ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ.

ⵙⵎⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵉⵖ ⵎ. ⵉⵎⵙⵓⵔⵙ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵉⵖ ⵎ ⵉⵎⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ.

ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ. ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ.

ⵙⵎⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵉⵖ ⵎ. ⵉⵎⵙⵓⵔⵙ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵉⵖ ⵎ ⵉⵎⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ.

ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ. ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ.

ⵙⵎⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵉⵖ ⵎ. ⵉⵎⵙⵓⵔⵙ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵉⵖ ⵎ ⵉⵎⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ.

ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ. ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ.

ⵙⵎⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵉⵖ ⵎ. ⵉⵎⵙⵓⵔⵙ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵉⵖ ⵎ ⵉⵎⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ.

ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ. ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ.

ⵙⵎⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵉⵖ ⵎ. ⵉⵎⵙⵓⵔⵙ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ ⵉⵖ ⵎ ⵉⵎⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵏⵜ.

et ex Virgine cognovit. Corpus tribue Deo, nec ex eo additamentum quoddam finge! Confitere eum ex utroque sinu ortum, sed unum tantum eum esse affirma, qualis revera est! Crede eum Deum de Deo, Deo aequalem et confitere eum sine ulla divisione hominem de virgine! Et postquam eum de altitudine et de profundo pariter laudibus celebrasti, testare eum, quamquam ex utraque origine ortum, tamen unum tantum esse nec in duos dissolvi. Absit hoc ab ecclesia, ut deviet et aberret scrutatores secuta, absit, ut neget redemptionem, sibi ab Unigenito comparatam! Immo tenet confessionem electi Thomae et Christo gloriam canit, nec Divinitatem ejus tollens, nec humanitatem ejus negans. Didicit veritatem a discipulo veritatis, ab illo accepit doctrinam, qui viderat Unigenitum. Proclamat eum Dominum et Deum suum, quemadmodum exclamavit discipulus ille, nec filia lucis quemquam ad communionem suam admittit, qui huic confessioni quidquam vel addit vel detrahit. Non admittit negatorem Divinitatis Unigeniti, nec gaudet eo, qui illum carne generis Adami amictum non esse contendit. Summam gloriam suam ponit in Divinitate et humanitate ejus, quas non in duas personas duosve numeros dispertit. Sed Divinitas et humanitas, humanitas et Divinitas unum tantum constituunt Filium absolutum et perfectum ex Patre et ex Maria. Et quamquam divinam nativitatem a Patre, humanam ex virgine accepit, unus tamen indivisus est ille, qui ex Patre et ex muliere ortus est, totus perfectus in sua Divinitate, idemque totus perfectus in sua humanitate. Sed in

ܐܝܟ ܕܐܡ ܒܬܘܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝܟ ܕܐܡ ܒܬܘܠܬܐ ܕܐܠܗܐ.

utraque unus Filius unigenitus creditur. Illum ipsum, quem Pater spiritualiter sine corpore pepererat, peperit etiam corporaliter Virgo mater mira dispositione. Divinitatem ejus si negaveris, Pater reclamabit de coelo, humanitatem si confiteri recusaveris, Virgo in terra indignabitur. Ipsi Pater in principio : faciamus, inquit, homines ad nostram similitudinem; eundem quoque sensit Beata, quando Ephratae eum peperit. Ille ipse, quem Pater misit et Virgo peperit, pependit etiam in monte Calvaria. Haec est gloria ecclesiae, quod Deus in cruce mortuus est, non utique in natura Divinitatis suae, sed in corpore humanitatis nostrae. Deus enim in sua propria natura mortem gustare nequit; ideo, cum mori vellet, incarnatus est et voluntarie mortem gustavit. Non accessit mors ad Deum corpore carentem; nisi enim eum incarnatum vidisset, horrore prohibitus esset, quominus ad eum appropinquaretur. Anathema quicunque Divinitatem a corpore dividit! Una est natura Unigeniti, et persona composita sine mutatione. Quicunque non ita confitetur, sanguine Dei redemptus non est. Nisi enim Deus descendisset et nos in assumpto corpore salvasset, nec elementa in morte ejus contremuissent, nec diabolus pudefactus esset. Ne dubitet anima tua, si audis, Deum

ولا تعجل في الأمر. فإن كل شيء يأتي في وقته.
وإن لم تجد ما تعيب فعب الخبز. وإن لم تجد فعب الماء.
وإن لم تجد فعب الهواء. فإن كل شيء يتغير.
وإن لم تجد فعب الظلام. فإن الليل يتبعه النهار.
وإن لم تجد فعب الجبل. فإن الجبل يتبعه الوادي.
وإن لم تجد فعب الوادي. فإن الوادي يتبعه الجبل.
وإن لم تجد فعب الجبل. فإن الجبل يتبعه الوادي.
وإن لم تجد فعب الوادي. فإن الوادي يتبعه الجبل.
وإن لم تجد فعب الجبل. فإن الجبل يتبعه الوادي.
وإن لم تجد فعب الوادي. فإن الوادي يتبعه الجبل.
وإن لم تجد فعب الجبل. فإن الجبل يتبعه الوادي.
وإن لم تجد فعب الوادي. فإن الوادي يتبعه الجبل.
وإن لم تجد فعب الجبل. فإن الجبل يتبعه الوادي.
وإن لم تجد فعب الوادي. فإن الوادي يتبعه الجبل.
وإن لم تجد فعب الجبل. فإن الجبل يتبعه الوادي.
وإن لم تجد فعب الوادي. فإن الوادي يتبعه الجبل.
وإن لم تجد فعب الجبل. فإن الجبل يتبعه الوادي.
وإن لم تجد فعب الوادي. فإن الوادي يتبعه الجبل.
وإن لم تجد فعب الجبل. فإن الجبل يتبعه الوادي.
وإن لم تجد فعب الوادي. فإن الوادي يتبعه الجبل.

mortuum esse; nisi enim Deus mortuus esset, mundus usque adhuc in morte remaneret. Ad ipsum pertinent et secreta et aperta, tam nativitas ex Patre, quam nativitas ex Maria, mors in cruce, resurrectio de sepulcro; ad ipsum, qui Deus et Dei Filius est, omnia pertinent, quae pro nobis ministrata sunt. Ad ipsum referenda est creatio et redemptio, sicut etiam judicium de omnibus generationibus. Venite, laudemus eum pro his omnibus et gloriam canamus ei pro omnibus, quae fecit nobis! Venite, clamemus unanimiter sine divisione alta voce: Tu ex Patre et ex nobis unus es Unigenitus sine divisione! Confiteamur eum coram hominibus, ut et nos confiteatur coram Patre suo! Ne negemus eum nunc, ne et ipse nos neget in adventu suo! Confiteamur eum recte, quemadmodum eum defuncti confessi sunt; credamus in eum sine divisione, quemadmodum crediderunt dormientes! Nisi enim mortui sibi persuasum habuissent, eum Deum et Filium Dei esse, minime revixissent aspectu ejus, quando ad ipsos descendit. Ecce veritas aperta est sicut sol; curramus ergo ad eam, dilecti! Melius erit hoc, quam fictam cum haereticis concordiam colere et specie tantum orthodoxam verborum formam servare. Relinquamus tenebras filio tenebrarum et uniamur cum luce, ne in adventu suo neget nos ille magister pastorum! Teneamus viam rectorum corde et ambulemus in ea sine offendiculo, ut nos conducat ad mansionem, quae a dextris Filii Dei est! Ne socii fiamus impiorum Eutychis et Nestorii, ne diligamus doctrinam eorum, in quorum verbis venenum mortis absconditur! Qui veritatem diligit, ab

ܒܗܝ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܗܘ. ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ.

ܕܠܐ ܐܬܐ ܐܢܫ ܐܚܪ ܠܘܬ ܐܢܐ. ܐܠܐ ܐܢ ܐܬܐ ܠܘܬ ܐܢܐ ܐܚܪ ܐܢ

ܐܢ ܐܬܐ ܠܘܬ ܐܢܐ ܐܚܪ

electo Thoma discat, qui, cum latus Filii tetigisset, eum ut Deum suum salutavit. Discipuli veritatis sumus, nemo ex nobis institutionem ejus relinquat! Ingressi sumus viam apostolorum, in vestigiis eorum ambulet pes nostra! Filii dignitas minui nequit, sed vae illi, qui eam minuere conatur! Exsultat Filius in gloria sua, sed perscrutatores ejus excruciabuntur. Gloria ejus nec laudatione augeri, nec scrutatione minui potest, sed semper manet, sicut est; beatus ille, qui eam pie amavit! Si apparebit adventus tuus, o Deus homo facte, Eutyches et Nestorius gehennam inhabitabunt ibique invicem sibi vae injungent in tenebris exterioribus, et sibi invicem in faciem exspuent, quia majestatem tuam audacter invaserunt. Nestorius in afflictione sua cum clamore te Deum confitebitur, Eutyches vero cruciatu permotus Te hominem factum esse concedet. Nos vero, qui et tuam cum nobis similitudinem vidimus et Divinitatem tuam credidimus, liberare dignare a gehenna, quam praeparasti omnibus negatoribus tuis! Nos ergo, qui asseruimus te sicut apostoli tui et cum illis in te credidimus, in eorum sinu protegamur in magna die adventus tui! Et oratio Thomae apostoli, praedicatoris tui, cujus doctrinam accepimus, intercedat pro nobis, quando venturus es in gloria Patris tui! Quia te simplici corde laudavimus nec majestatem tuam scrutati sumus, misericordia nos gratia tua dignos

ܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ ܘܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ ܐܝܬ ܠܗ

judicet, ut Te confiteamur ob benignitatem Tuam et in illa die Tibi concinamus glorificationem alta voce simulque etiam Patri Tuo et Spiritui Sancto omni tempore!

VII.

CANTUS S. ISAACI DE BEATA ET SCRUTATORIBUS.

Venite, gentes, audite Mariam conquerentem de iis, qui Filium ejus Deum esse negant! Ecce congregationem convocavit sancta Virgo, ut coram illa vocem suam extolleret: O Judaei, inquiens, cur Filium meum accusatis et me virginem calumniatis? Commercii conjugalis expers sum et virum non cognovi; ecce, qui ex me nascetur, Deus praedicabitur. Si ex conjugio concepissem, hominem parerem; sed quia mundum non vidi, filius meus dominus mundi est. Si e conjugali consortio esset, a vobis explicari posset, sed cum de Spiritu sit, cur eum perscrutari conamini! Si

ܗܘ ܕܒܪ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪܢܐ ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪܢܐ

virum cognovissem, facilis vobis esset disputatio; sed cum obsignata sim, cur mihi molestias paratis? Ne ipsa quidem scrutata sum, quomodo mater ejus facta sim; quamquam enim infantem gesto, tamen virginitas mea illaesa permansit. Quantumvis scribae laborent, ut filium meum perscrutentur, tamen iis occultus manebit; quia nulla verba hoc stupendum miraculum recte exprimere possunt. Ecce lac in uberibus meis et virginitas in corpore meo; quomodo duo haec contraria simul explicari possunt? Quandonam et ubinam ab aevo tale quid exstitit? Si ergo miraculum est, quomodo explicatione mea illud explanare possum? Nolite perscrutari, scribae, Filium redemptorem vestrum! Ipse enim est Deus Dominus vester idemque homo vobiscum. Deus est in coelo, homo in terra, sed idem in coelo et in terra, unusque filius, non duo. Utrinque praedicaverunt eum prophetae inde ab aevo, et Isajas, videns illum sub duplici respectu, scripsit eum heroa saeculorum. Sub diversis eum nominibus praedicaverunt, quin tamen illum in duos dividerent; unicus enim est filius nec duo in eo numerantur. Michaeas vocavit eum regem et Zacharias pastorem, Moyses scripsit eum prophetam ex vobis surrecturum. Samuel eum Christum vocavit, alter eum Dominum suum pronuntiavit, alter annuntiavit eum Orientem, alter petram offendiculi. Alius vidit eum in muro, alius in throno, sed unicum semper Filium eum scripserunt. Prophetae noluerunt duos

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܒܥܐ ܠܡܫܬܐ ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܠܗ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܐܡܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܐܚܘܗܝ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܐܚܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܐܢܬܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܢܘܗܝ ܐܘ ܒܢܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܐܡܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܐܒܘܗܝ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܐܚܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܐܚܘܗܝ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܘܗܝ ܐܘ ܒܢܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܐܚܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܐܚܘܗܝ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܘܗܝ ܐܘ ܒܢܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܐܚܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܐܚܘܗܝ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܘܗܝ ܐܘ ܒܢܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܐܚܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܐܚܘܗܝ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܘܗܝ ܐܘ ܒܢܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܐܚܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܐܚܘܗܝ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܘܗܝ ܐܘ ܒܢܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܐܚܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܐܚܘܗܝ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܘܗܝ ܐܘ ܒܢܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܐܚܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܐܚܘܗܝ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܘܗܝ ܐܘ ܒܢܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܐܚܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܐܚܘܗܝ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܘܗܝ ܐܘ ܒܢܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܐܚܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܐܚܘܗܝ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܘܗܝ ܐܘ ܒܢܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܐܚܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܐܚܘܗܝ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܘܗܝ ܐܘ ܒܢܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܐܚܬܗ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܒܢܬ ܐܚܘܗܝ ܐܘ ܡܢ ܒܝܬ ܒܥܠ ܒܢܬ

nominare filios, Apostoli quoque egressi unicum tantum eum praedicaverunt. Quomodo igitur scribae nova effutientes alium numerum addunt, ut duo fiant ex uno? Si duo essent, filii essent, non filius; quia autem unicus est Dominus, unicus tantum Filius nominatur. Cum haec dicam, minime corpus ejus nego; nam ex me et in me incarnatus est, nec transformationem passus est. Non ab angelis assumpsit corpus et hoc modo se ad me demisit; sed in meo corpore apparuit et factus est „vobiscum Deus.“ Ex me et in me armatus est et exiit contra mortem; sed, quamquam carnem indutus est, unus tantum Filius est, non duo. In corpore suo unicus est filius, idem et incarnatus et incorporeus, idem aeternus et hodie natus. Idem apud Patrem impassibilis et salvator noster per passionem suam, idem immortalis et mortalis, sed unus tantum Filius. Ipsi tribuenda sunt omnia alta et profunda, qui unicus est Filius. In duos non dividitur, unicus est et indivisibilis; unigenitus est Filius, nec dici posset filius, si plures in eo inessent. Veram fidem docuit nos sancta Virgo, Filium scilicet ex ipsa ortum Deum proclamandum esse.

ܗܘ ܕܐܬ ܡܢ ܗܘ ܕܐ ܡܢ ܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܟܢܝܫܬܐ ܕܡܪܝ ܥܠ

VIII.

CARMEN DE AVI ILLA, QUAE ANTIOCHIAE TRISAGION CANTAVIT.

Gratiâ Tuâ, Domine, gigne in me orationem plenam utilitatis! Narrabo de avi, quae nobis fidem annuntiavit. Excita mentem meam silentem vivo verbo scientiae Tuae! Commemorabo magnum illud portentum, quod nutus Tuus excitavit in creaturis. Esto mihi scriba, ut instruar e magno libro sapientiae Tuae, in quo absconditi sunt occulti et investigabiles thesauri! O scriba velox, fac linguam meam calamum aptatum sententiarum Tuarum, eaque secundum sapientiam Tuam altas divitias crucis Tuae consigna! Crux Tua est calamus loquens, per quem silentes locuti sunt. Vox ejus

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܬܝ ܒܝ ܐܢ ܐܡܪ ܠܟ

viva sonet carmina sua in calamo linguae meae! Exstructio crucis Tuae, Domine, cantica excitavit in mundo, quorum modis perturbatus est error et ululaverunt daemones, servi ejus. Ipsa enim exstitit tamquam cithara, dulcia continens cantica, et mundo idolorum plaga perturbato pacem tribuit. Voce, quam Dominus demisit de brachiis ejus, terminos terrae pacificavit, liberans eam a latronibus errorem invehentibus idolis et superstitionibus. Voce, quam ille emisit e sinu tuo, sinum inferorum excitavit et sinum terrae pacificavit veritate sua immutabili. Essentia tua viva emisit in ea vocem vivam et terribilem, cui mutae creaturae glorificatione, praedicatione, laudatione responderunt. Dulcedine ejus exultavit terra et edulcata est amaritudo ejus, et ita attracta est suavi voce ejus, ut et ipsa suavem saporem ejus acquireret. Dulcibus modis canticorum suorum fel draconis abstersit, et purum corpus veritatis ejus resplenduit tamquam fulgura lucis. Voce citharae crucis Tuae abjecit citharam idolorum et illâ laudem tuam canit hostemque Tuum magna contumelia afficit. Crux Tua lyra est dulcis, cujus sonus debiles corroborat, ut gigantes et tyrannos humi dejiciant et in proelio vincant. Crux Tua cithara est dulcisona, quae animas quasi vinctas ad se attrahit, corporaque earum sibi affigit, ne unquam a dulcedine ejus separentur. Crux Tua vox est suavis, quae animas caritate incitatas ad se attrahit et a cujus amore nec ignis nec gladius nec tormenta nos separare possunt. Crux Tua est cithara viva, quae sono suo daemones fugat et animas incitat, ut anhe-

ولعبد عيد عسلو العبد سيد عسلو.
ولعبد عيد عسلو العبد سيد عسلو.
ولعبد عيد عسلو العبد سيد عسلو.
ولعبد عيد عسلو العبد سيد عسلو.
ولعبد عيد عسلو العبد سيد عسلو.
ولعبد عيد عسلو العبد سيد عسلو.
ولعبد عيد عسلو العبد سيد عسلو.
ولعبد عيد عسلو العبد سيد عسلو.
ولعبد عيد عسلو العبد سيد عسلو.
ولعبد عيد عسلو العبد سيد عسلو.
ولعبد عيد عسلو العبد سيد عسلو.
ولعبد عيد عسلو العبد سيد عسلو.
ولعبد عيد عسلو العبد سيد عسلو.
ولعبد عيد عسلو العبد سيد عسلو.
ولعبد عيد عسلو العبد سيد عسلو.
ولعبد عيد عسلو العبد سيد عسلو.
ولعبد عيد عسلو العبد سيد عسلو.
ولعبد عيد عسلو العبد سيد عسلو.
ولعبد عيد عسلو العبد سيد عسلو.
ولعبد عيد عسلو العبد سيد عسلو.

lantes illam sequantur in via passionum plena. Crux Tua est cithara salutaris, quae mundum aegrotum sanavit et dulcedine cantilenarum suarum omnes morbos ejus refrigeravit. Digitus Tuus vivus pulsavit illam, ut vox viva et spiritualis, verbum Dei, ex ea audiretur deosque e mundo fugaret. Crux Tua instrumentum est, quo locuta est vox Tua viva et omnes vivificans, advocans universum mundum, ut veniat et delectetur in convivio ejus. Crux Tua lyra est sapientiae, quae in despecta simplicitate loquens sapientiam sapientium superavit canticis simplicibus, quae in ipsa loquuntur. Crux Tua est cithara spiritûs, quae errorem mundi sanavit, quemadmodum cithara filii Jesse spiritum malum a Saulo fugavit. Verbum Tuum vivum in ea cecinit et expulit spiritum, qui mundum exagitabat suis morbis nimis delectatum, quos diabolus idolis intulerat. Digitus Tuus vivus eam pulsans nova cantica protulit et chordis ejus disertis spiritus malignos fugavit. Crux Tua est ignis ardens, qui mentes examinat et defaecat, cogitationesque cordis et secretos renum motus dijudicat. Per ipsam excitantur animae sensus occulto et aperte; ipsa enim intelligentiam tribuit, ut unusquisque cum stupore de ea meditetur. Crux Tua est fons dulcis, emittens aquas rationales; pota me iis, ut loquar de verbo ejus, quod in omnibus loquitur! Crux Tua est pons pulcher, qui ad thalamum vitae perducit. Per ipsam perducar ad cognitionem Tuam et glorificem crucifixionem Tuam! Crux Tua est catinus calidus, qui cogitationes purificat; ardoribus ejus purifica animum meum, ut loquatur de humiliatione

ⵙⵓⵔⵉⵖ ⵏⵜⵜⴰⵏⵜ ⵙⵉⵏ ⵜⵉⵎⵓⵔⵉⵖⵉⵏ ⵙⵉⵏ

Tua! Crux Tua est arbor viva, cujus fructus mortales vivificavit; excitentur illâ cogitationes meae, ut de vita ejus loquar! Crux Tua est murus firmus rebellibus insuperabilis; secura pax ejus mihi fiduciam indidit, ut loquerer de pace crucifixionis Tuae. Crux Tua turris est fortis, quae hominem ad coelum effert; per illam mens mea ad Te ascendat, ut laudem Te ob humiliationem Tuam! Crux Tua est scala, quae de profundo ad altum ducit; per illam ascendam ad Patrem Tuum et laudabo Te ob redemptionem Tuam! Crux Tua est ala velox, quae evolare facit graves; per ipsam mens mea evolet, se extollat, loquaturque de gloria Tua! Crux Tua est porta veritatis, quae omnes ad gratiam adducit; per ipsam introeam et per gratiam Tuam laudabo Te propter gratiam Tuam! Crux Tua est clavis vitae, quae aperuit ora occlusa, ut muti cum loquentibus admirationis pleni gloriam Tibi offerant. Crux, quae fecit nova mirabilia, vocavit mihi, ut mirarer opus ejus. Auditores, attendite me et delectamini novis hisce rebus!

Causa quaedam me vocavit, ut intrarem Antiochiam metropolim, ibique mihi occurrit prodigium, quod cum vidissem, valde miratus sum. Antequam illud vidi, sonum ejus audivi, ideoque animus me ad illud videndum impulit. Hoc enim prodigium nostro tempori valde opportunum erat, cujus malitiam reprehensurum erat. Cum vero ambularem et proficiscerer ad domum congregationis apostolicam, ad ecclesiam illam, quam Simon aedificavit, apostolus electus Dei, et hunc sonum mirarer, occurrit mihi repente aspectus doctae hujus

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܝ ܚܕ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܫܬܒܚ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܡܫܒܚ ܠܗ ܒܟܠ ܠܫܢ̈

avis, quae fidem cecinit. Vidi hominum turbam congregatam et audivi novum illud, quod accidit. Ipse quoque turbae me immiscui, ut et ipse salutari instructione ejus fruerer. Cum igitur unusquisque secundum suam intelligentiam hanc avem audiret, ipse animum meum collegi et defixum tenui in miram sententiarum collectionem, quae in ejus cantu inerant. Perspexi nostri temporis indolem et vocis illius sententiam, atque miratus sum mutuam oppositionem inter tempus et vocem. Intellexi et valde miratus haec fere in animo meo locutus sum : Hic est nutus Dei providentiâ ejus manifestatus; non enim casu accidit haec nova vox, qua avis in plateis proclamat fidem Crucifixi. Non est casus, sed signum, quo cohibeantur audaces, qui veritatem crucifixionis solvere audent. Tale est enim tempus nostrum, quo partes sibi ex adverso oppositae sunt, orthodoxi nempe et haeretici, atque pugna inter eas exoritur. Post tumultus enim, qui ob hanc rem in urbe extiterunt, contigit visus et auditus hujus avis. Cum adhuc dissidium quasi gladius inter partes elevaretur et error in filiis suis summo studio agitaret, veritas autem in suis proficeret; cum statua in medio proponeretur, quae non de divina essentia erat, sed homo tantum ab errore fabricatus et filius Dei factus; cum haeresis operam daret, ut duas naturas duosque filios constitueret et Trinitatis mysterio quaternitatem substitueret; cum diabolus fureret, ut veritatem errore expelleret et novum genus idololatriae fraudulenter sanctae ecclesiae obtruderet; cum callidus subdolo artificio fidem falsare et subtilitate sua duas adorationes in veritatem

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܠܟ
ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܠܟ
ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܠܟ
ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܠܟ
ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܠܟ
ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܠܟ
ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܠܟ
ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܠܟ
ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܠܟ

---

212) G. ܐܝܟ

ingerere conaretur; cum coluber contorqueretur, ut limpidum fontem perturbaret, ecclesiam nempe, in qua aquae vivae veritatis fluunt; cum diabolus perturbator secundum morem suam exsurgeret sicut heros et per consortes partis suae gladium evaginaret, ut odio suo incitatus ecclesiam destrueret; cum exsurgeret dominator ille pessimus, ut ecclesiam sanguine lavaret et gladium suum ancipitem utrinque inebriaret eique sanguinem lambendum praeberet; cum manifestaretur gladius contentionis sanguinem sanctorum sitiens et diabolus illum teneret per scelestos et audaces; cum ensis evaginaretur ad comedendam carnem veracium et destruenda corpora quae corpore et sanguine Dei nutrita erant; cum arcus impietatis extensus eique telum fraudis impositum esset, et manus fraudulenti jamjam dirigeretur, ut cor orthodoxorum feriret; cum persecutor aperte aliam speciem prae se ferret, ut sub veritatis specie peccatum intruderet et in medio proponeret; cum diabolus omnibus viribus eniteretur, ut veritatem Crucifixi corrumperet confessionemque alterius dei induceret et veritati substitueret; cum callido studio cruci Dei adversaretur, ut crucifixio hominis, non Dei crederetur; cum eniteretur, ut constitueret mortem et passionem hominis pro passione et morte Dei, qua omnes liberavit; cum diabolus novum illum deum effingere conaretur, quem Simoniani excogitaverunt et Filio Unigenito adjunxerunt, illum, quem

ⵎⵓⵙⵙⵓⵏ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵙⵎⵓⵙⵙⵓⵏ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵙⵎⵓⵙⵙⵓⵏ.

ⵎ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎⵓ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. 260

ⵎ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎⵓ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎⵓ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎⵓ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. 270

ⵎ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎⵓ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎⵓ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. 280

ⵎ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎⵓ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎⵓ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. 290

ⵎ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎⵓ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎⵓ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎⵓ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. 300

ⵎ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

ⵎⵓ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵏⵎⵍ.

habitaculum vocant et templum et naturam, ut per duas naturas duas quoque adorationes inducere possent; cum cogitaret, quomodo haec stabiliret et veritatem fraude scinderet et passionem alia passione, redemptionem inani redemptione commutaret; cum meditaretur, quomodo spem nostram in homine collocaret et fidem nostram in cruce hominis, non in pretiosa cruce Dei; cum diabolus fureret, ut talia ecclesiae obtruderet, et summam diligentiam adhiberet per homines, quos suae voluntati obnoxios fecerat; cum occultum hoc idolum exornatum in medio proponeretur, sicut idolum illud Nabuchodonosori aureis ornamentis instructum; cum deus novus proponeretur, forma hominis vestitus, quem mali artifices fraude quasi auro fabricaverant; cum haeresis insaniret, sicut Babylon propter idolum illud, et fulgeret aspectus idoli in malitia et mendacio; cum exiret rugitus mandati ab uno illo capite quod operi insudaverat, et ab aliis capitibus cum illo conjunctis, ut hoc idolum adoraretur; cum minis uteretur in renuentes, iis vero, qui illud blasphemare auderent, mortis poena indiceret; cum tandem diabolus occultum hoc idolum in medium proponeret, — tum cecinit haec avis, contentione abhuc durante.

Constiti et audivi vocem ejus, qua trino modo cecinit, ut hoc modo contemptum suum in idola erroris monstraret, sicut tres pueri Babylone. Audivi cantum oris ejus, voci humanae simillimum, quo Crucifixo, qui omnes salvavit, Trisagion occinebat. Miratus sum sonum lyrae ejus trino modo canentem et cantilenis pro verbis fidem proclamantem. „Sanctus, Sanctus

ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵏⵜⵜⵉ. ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ.
ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ. ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ.
ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ. ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ.
ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ. ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ.
ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ. ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ.
ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ. ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ.
ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ. ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ.
ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ. ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ.
ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ. ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ.
ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ. ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ.
ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ. ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ.
ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ. ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ.
ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ. ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ.
ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ. ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ.
ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ. ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ.
ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ. ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ.
ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ. ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ.
ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ. ⵏⵜⵜⵉ ⵏⵜⵜⵉ ⵎⵓⵔⵉ ⵎⵓⵔⵉ.

Deus“ hunc sonum canticorum suorum emisit, illam nempe doxologiam, qua exsultant ordines innumerabiles Seraphim. „Sanctus, Sanctus Deus“ ter cecinit, trisagion illud, quo congregatio angelorum coelestium gaudio semper novo perfunditur. „Sanctus, Sanctus“ proclamavit dulcis sonus lyrae ejus, laudationem illam, qua in regno coelorum angeli enutriuntur. „Sanctus, Sanctus Deus“ jubilavit vox citharae ejus, hac doxologia, qua sinus ecclesiae gloriosae sanctificatur. „Sanctus, Sanctus Deus“ cecinit lyra vocum ejus, ut reprehenderet eos, qui veritatem gloriae divinae negant. „Sanctus, Sanctus Deus“ vox pulchra ejus exclamavit contra impuros, qui Deum non glorificant, quemadmodum decet. Sanctum, Sanctum vox avis proclamavit Deum, qui sustulit peccata mundi nec eum in justitia sua delevit. Sanctus, Sanctus Deus, cujus crux negatur ab hominibus, qui confitentur crucem hominis pro cruce illius pretiosa! Sanctus, Sanctus Deus, cujus passionem illi cum passione alterius commutant, gloriam crucifixionis ejus naturae humanae tribuentes! Sanctus, sanctus Deus, cujus sanctificatio ab hominibus ingrate omittitur, ipso nihilominus longanimiter ferendo vocem negatorum, qui crucifixionem ejus blasphemant! Sanctus, sanctus Deus, cujus gratiam homines ingrate rejiciunt, auferunt, tribuuntque alteri, qui omnes salvare non potuit! Sanctus, sanctus Deus, cujus humiliationem ingrati agnoscere nolunt, itaque alium confitentur, quem magnificatum et per gratiam Deum factum esse blasphemant! Sanctus, sanctus Deus, cujus salvationem ingrati agnoscere recusant, sed auferunt, aliique tribuunt,

ܐܝܟ ܠܐ ܐܬܥܒܕ ܗܘ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܒܟܠ ܠܒܝ ܘܒܟܠ ܢܦܫܝ ܘܒܟܠ ܚܝܠܝ.

Bibliothek der
Deutschen
Morgenländischen
Gesellschaft

qui et ipse salvatione indiget! Sanctus, sanctus Deus, cujus exinanitionem non agnoscentes ingrati hominem confitentur, quem sua perfectione Deum factum esse garriunt! Sanctus, sanctus Deus, cui ingrati, dominationem ejus non agnoscentes, hominem adjunxerunt, qui sicut Deus adoraretur! Sanctus, sanctus Deus, cujus incarnationem perfidi negaverunt, impie et audacter blasphemantes, eum inhabitasse tantum in homine! Sanctus, sanctus Deus, cujus nativitatem ingrati negaverunt, dicentes illum, qui natus est, nihil fuisse praeter templum, in quo Divinitas habitaverit, sicut in alio quodam homine! Sanctus, sanctus Deus, cujus infantiam negaverunt ingrati, dicentes, illum sibi adjunxisse infantem, per quem voluntatem suam perficeret! Sanctus, sanctus Deus, cujus nativitatem et crucifixionem ingrati et scelesti negaverunt aliique praeter ipsum tribuerunt! Sanctus, sanctus Deus, qui passiones humanitatis pati dignatus est, quod illis ansam dedit, ut gratiam ei auferrent et alteri, qui suapte natura passioni obnoxius esset, tribuerent! Sanctus, sanctus Deus, qui per crucem suam passiones vicit, quem vero audaces fugisse calumniantur, ne ipsi passio subeunda esset! Sanctus, sanctus Deus, cujus victoriam ingrati negaverunt, abstulerunt, dederuntque alteri, qui suapte natura reus esset! Sanctus, sanctus Deus, qui unus est secundum suam personam, sed cujus naturas homines diviserunt in alteram hominis et alteram Dei! Sanctus, sanctus Deus, qui sua erga nos dilectione motus homo factus est, cum tamen ipse sit Deus, idemque etiam homo! Sanctus, sanctus Deus, qui Deus

ﻣﻦ ﻣﻦ ﻣﻦ. ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺼﻤﺪ ﻟﻢ ﻳﻠﺪ ﻭﻟﻢ ﻳﻮﻟﺪ.
ﻣﻦ ﻣﻦ ﻣﻦ. ﻭﻟﻢ ﻳﻜﻦ ﻟﻪ ﻛﻔﻮﺍ ﺃﺣﺪ.
ﻣﻦ ﻣﻦ ﻣﻦ. ﻭﻣﺎ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﺍﻷﺭﺽ

et Dei Filius est, quemque perfidi ingrate creaturam nominant, cum sit Filius Creatoris! Sanctus, sanctus Deus, qui est mundi opifex et opificis filius, quem vero gens operatorum iniquitatis operibus creatis annumerat! Sanctus, sanctus Deus, qui essentialiter sanctus est, quem vero impii in eundem cum ceteris sanctis ordinem relegaverunt! Sanctus, sanctus Deus, quem stupendo miraculo virgo peperit, quem vero Nestoriani scelesti hominem esse calumniantur! Sanctus, sanctus Deus, qui dominus gloriae est, quem vero Simoniani *) impii gloria dignum factum esse scripserunt! Sanctus, sanctus Deus, qui in cruce thesauros suos aperuit iisque creaturas ditavit, cujus vero benignitatem perfidi ingrate rejiciunt! Sanctus, sanctus Deus, qui virtutes operatus est in humiliatione sua, quemque stulti, humiliationis ejus obliti, infirmum praedicaverunt! Sanctus, sanctus Deus, qui per magnalia sua fidem meruit et per passionem crucifixionis suae mundo victorias suas monstravit! Sanctus, sanctus Deus, qui, cum in coelis occultus esset, se ipsum visui manifestare voluit, cujusque splendorem miseri deturpare conantur! Sanctus, sanctus Deus, per quem genus humanum sanctificatum est, in quem autem peccatores irruerunt, ut majestatem ejus contumeliis afficerent! Sanctus, sanctus Deus, qui opprobria hominum tulit, hoc nostro autem tempore insuper illud oppro-

*) Poeta Nestorianos nominat Simonianos seu discipulos Simonis Magi, quem etiam Simeon Betharsamensis tamquam primum fontem haeresis hujus denotat. Sed et Theodosius II edicto sancivit, ut Nestoriani Simonianorum nomine censerentur.

Sancte Spiritus assit nobis gratia.
Que corda nostra sibi faciat habitacula.
Quatenus a vitiis simus effugia.
Sancti per ipsum habeamus gaudia.
Qui pectus nostrum sua virtute penetrat.
Diversarum linguarum gentes congregat.
In unitate fidei cunctos interserit.
Hoc tua potencia sancte Spiritus assit nobis gracia.
Per quem sunt omnia sanctificata.
Per quem verbum datur cum effectu fandi.
Per quem corda fidelium sunt illustrata.
Per quem infunditur karitatis unguendi.
Per quem tribuitur confessio veri nominis.
Per quem in fine datur perseverancia finis.
Per quem expellitur pestifer inimicus.
Per quem introducitur almus amicus.
Per quem culpa tollitur.
Per quem virtus roboratur.
Per quem meritum coronatur.
Per quem Christi sacramenta celebrantur.
Per quem sacerdotes sunt consecrati.
Per quem reges in regno sunt sublimati.
Per quem omnis sanctorum pangitur melodia.
Per quem cantatur celestis curia.
Per quem virginum datur gloriosa corona.
Per quem in celo sanctorum sedes sortiuntur eterna.
Per quem omnia bona nobis conferuntur.
Per quem ad gaudia celestia introducimur.
Per quem nobis spes futurorum solidatur.
Per quem fides certificatur.
Per quem in nobis karitas accenditur.
Per quem omnis tribulacio leuiatur.
Per quem omnis anxietas tollitur.
Per quem omnis leticia roboratur.
Per quem omnis amaritudo mitigatur.
Per quem omnis asperitas mollificatur.
Per quem omnis duricia emollitur.
Per quem omnis frigiditas calefit.
Per quem omnis feruor accenditur.
Per quem omnis pigricia excutitur.
Per quem omnis tepiditas effugatur.
Per quem omnis desperacio repellitur.
Per quem omnis presumpcio reprimitur.
Per quem omnis vana gloria conculcatur.
Per quem omnis superbia humiliatur.
Per quem omnis inuidia tollitur.
Per quem omnis ira mitigatur.
Per quem omnis auaricia effugatur.
Per quem omnis luxuria castigatur.
Per quem omnis gula refrenatur.
Per quem omnis ebrietas sobrietate mutatur.
Per quem omnis ignorancia illuminatur.
Per quem omnis obliuio memorie tollitur.
Per quem omnis pigricia excutitur.
Per quem omnis tepiditas effugatur.
Per quem omnis desperacio repellitur.
Per quem omnis presumpcio reprimitur.
Per quem omnis vana gloria conculcatur.
Per quem omnis superbia humiliatur.
Per quem omnis inuidia tollitur.
Per quem omnis ira mitigatur.
Per quem omnis auaricia effugatur.
Per quem omnis luxuria castigatur.
Per quem omnis gula refrenatur.
Per quem omnis ebrietas sobrietate mutatur.
Per quem omnis ignorancia illuminatur.
Per quem omnis obliuio memorie tollitur.

brium in se recepit, quod homines veritatem ejus negaverunt!

Talia canebat vox illius avis edoctae, et per trinam hanc doxologiam fidem honorabat; talem enim sonum cithara ejus sapienter proferebat. Ego autem surrexi plenus stupore ob potentiam, quae cantica illius extorquebat. Impleta est mens mea intelligentia, quam mihi dulcis ejus cantus praebebat, et mirabundus ab ea discessi, postquam auditu ejus gavisus sum. Animus meus apparatu ejus pastus et verbis ejus nutritus est; stupore plenus reliqui eam et accessi ad mensam canticorum ejus. Inebriatus sum potu, quem miscuerat mihi vox dulcis citharae ejus, et abii animo fervens ex hydria sapientiae illius. Impletus est animus meus potu dulci, quem mihi gratia per eam miscuerat. Discessi, postquam bibi, aliisque potum reliqui. Intraveram ad convivium congregationis ejus, quia valde sitiveram visum ejus; biberam de effluvio vocum ejus et abii in mentis excessu. Famelicus intraveram ad convivium ejus et saturatio jucunda mihi contigit in eo. Ibi enim triumphos egit veritas, contumeliis affecta est fraus. Vidi veritatem sedentem et tamquam reginam diademate coronatam, avemque illam ei cithara sua modulos gloriae succinentem. Vidi veritatem corona circumdatam, cui creatura irrationalis confessionem exhibuit, trisagion acclamans ei, qui in cruce suspensus est. Vidi fidem sicut sponsam laudibus coronatam et naturam sermonis expertem ei diserte canentem. Vidi ibi doxologiam cantibus avis profusam et glorificationem tamquam myrrham

ولا تقدر على الحركة. ولا تعرف الحركة.
ولا تعرف الحركة. ولا تقدر على الحركة.
ولا تقدر على الحركة. ولا تعرف الحركة.
ولا تعرف الحركة. ولا تقدر على الحركة.
ولا تقدر على الحركة. ولا تعرف الحركة.
ولا تعرف الحركة. ولا تقدر على الحركة.
ولا تقدر على الحركة. ولا تعرف الحركة.
ولا تعرف الحركة. ولا تقدر على الحركة.
ولا تقدر على الحركة. ولا تعرف الحركة.
ولا تعرف الحركة. ولا تقدر على الحركة.
ولا تقدر على الحركة. ولا تعرف الحركة.
ولا تعرف الحركة. ولا تقدر على الحركة.
ولا تقدر على الحركة. ولا تعرف الحركة.
ولا تعرف الحركة. ولا تقدر على الحركة.
ولا تقدر على الحركة. ولا تعرف الحركة.
ولا تعرف الحركة. ولا تقدر على الحركة.
ولا تقدر على الحركة. ولا تعرف الحركة.
ولا تعرف الحركة. ولا تقدر على الحركة.
ولا تقدر على الحركة. ولا تعرف الحركة.
ولا تعرف الحركة. ولا تقدر على الحركة.
ولا تقدر على الحركة. ولا تعرف الحركة.
ولا تعرف الحركة. ولا تقدر على الحركة.
ولا تقدر على الحركة. ولا تعرف الحركة.
ولا تعرف الحركة. ولا تقدر على الحركة.

respersam et confessionem suaviter fragrantem. Vidi ibi vocem fragrantem sicut calamum, crocum, cinnamomum, cum suis cantilenis sanctificationem, fortitudinem, crucifixionem effunderet. Vidi os irrationale sanctificationem et fortitudinem proferens, et intellexi, hunc esse nutum illius, qui aquam in vinum mutaverat. Exultavi et inebriatus sum in convivio ejus, quia nutus Jesu nos excitaverat, et in congregatione illa, quae ob cantica ejus diserta laetabatur. Vidi aviculam prudenter voces glorificationis disponentem et in deliciis jucundatus sum, quia ab ea intelligentiam lucratus eram. Vidi Sanctum sanctificatum ab ore sermonis experte, et obstupui ob errorem hominum rationalium, qui eum sanctificare recusant. Reliqui animum meum apud turbam illius, delectatum ob carmina illius, et mente utrobique praesente profectus domum Altissimi intravi. Adoravi ibi Crucifixum, qui quotidie nova miracula facit; gratias ei egi ob gratiam et sapientes dispositiones ejus. Celebravi et laudavi Crucifixum ob nimium ejus zelum in salvando genere humano, quia illud omnibus modis ad glorificationem suam adducere nititur. Glorificavi ibi misericordiam ejus, quae vere peccatorum miseretur et genus nostrum suaviter per baculos miraculorum dirigit. Gratias ei egi ob longanimitatem, qua ingratitudinem audaciae nostrae perfert, cum quotidie per magnalia sua genus nostrum edoceat. Laudavi ibi essentiam ejus, cujus sapientia infinita est; sacrae scripturae enim atque creaturae praedicant dominationem ejus,

ܐܝܟ ܕܐܢ ܠܐ ܐܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܐܢ ܠܐ ܐܬ ܒܗ ܡܕܡ ܐܝܟ ܕ
ܐܝܟ ܕܐܢ ܠܐ ܐܬ ܒܗ ܡܕܡ ܐܝܟ ܕ
ܐܝܟ ܕܐܢ ܠܐ ܐܬ ܒܗ ܡܕܡ ܐܝܟ ܕ
ܐܝܟ ܕܐܢ ܠܐ ܐܬ ܒܗ ܡܕܡ ܐܝܟ ܕ
ܐܝܟ ܕܐܢ ܠܐ ܐܬ ܒܗ ܡܕܡ ܐܝܟ ܕ
ܐܝܟ ܕܐܢ ܠܐ ܐܬ ܒܗ ܡܕܡ ܐܝܟ ܕ
ܐܝܟ ܕܐܢ ܠܐ ܐܬ ܒܗ ܡܕܡ ܐܝܟ ܕ
ܐܝܟ ܕܐܢ ܠܐ ܐܬ ܒܗ ܡܕܡ ܐܝܟ ܕ
ܐܝܟ ܕܐܢ ܠܐ ܐܬ ܒܗ ܡܕܡ ܐܝܟ ܕ
ܐܝܟ ܕܐܢ ܠܐ ܐܬ ܒܗ ܡܕܡ ܐܝܟ ܕ

quam nos rejecimus. Laudavi eum ob humiliationem ejus, per quam humiliatio nostra exaltata est, et ob divitem exinanitionem ejus, per quam paupertas nostra ditata est. Laudavi eum ob descensum ejus, per quem genus nostrum elevatum est, et ob conceptum et nativitatem ejus, per quam homines ad vitam regeneravit. Laudavi eum ob fascias ejus, in quibus occultata est majestas ejus, et ob praesepe, in quo recubuit, ut nos per illud in thalamo suo collocaret. Laudavi eum ob educationem ejus, per quam educata est pueritia nostra, et ob lac, quod suxit os ejus, quia per illud sapientiam suam sugendam nobis praebuit. Laudavi eum, quia secundum beneplacitum suum tamquam servus sub lege factus est, ut per gratiam suam omnes a servitute peccati liberaret. Laudavi eum, quia circumcisus est, ut sua circumcisione crimina nostra circumcideret et veterem hominem nostrum abscideret, novo ei substituto. Laudavi eum ob sacrificia ejus, quia in templum ascendit, ut offerret, et quamquam verus sacerdos magnus erat, pro se ipso sacrificium obtulit. Laudavi illum divitisimum, qui venit, ut pauperes ditaret, et matrem pauperem, sed vere divitem sibi elegit. Laudavi portatorem universi, quem sinus et manus portaverunt, quique in misericordia sua venit, ut opus manuum suarum renovaret. Laudavi eum sicut Simeon senex et in ulnis animi mei gestavi illum, qui altitudinem et profundum portat, sed manibus hominum portatus est. Laudavi confortatorem omnium, qui prae Herode aufugit, quamquam nutus ejus daemones fugat et angelos in

ܐܝ ܟܕ ܡܬܝ ܠܗ ܡܫܡܫ ܕܥܡ ܐܠܗ.
ܗܘ ܕܐܬ ܒܫܠܡ ܠܐ ܡܫܟ ܐܢܐ ܕܐ ܐܡܪ ܠܗ.
ܐܠܗ ܐܒܐ ܕܟܠ ܐܢܫ ܐܢܐ ܕܐ ܐܡܪ ܠܗ.
ܐܬܒܪ ܐܝܟ ܕܐ ܐܬ ܐܝ ܐܢܐ ܕܐ ܐܡܪ ܠܗ.
ܐܢܐ ܐܝ ܐܬ ܐܝ ܐܢܐ ܕܐ ܐܡܪ ܠܗ.
ܐܡܪ

coelo timore afficit. Laudavi eum ideo, quia parentibus subditus erat, qui unico Patri omnes subdidit, ut ei trino modo gratias agamus. Laudavi eum ideo, quia inter scribas et sapientes sedebat, cum doctrina ejus uterque mundus intelligentia inundatus est. Laudavi eum ideo, quia absque tempore et initio est, et tamen per incarnationem suam annorum dierumque seriem percurrit. Laudavi antiquum immutabilem ob juventutem suam; per eam enim juventutem recuperavit genus nostrum, cujus generationes per peccatum inveteratae erant. Laudavi eum ideo, quia defatigari voluit ille, cujus virtus lassos roborat; ob amorem nostri defatigatus est, ut nos a sudore culparum liberaret. Laudavi eum ideo, quia baptizatus est, quamquam suapte natura sanctus, ut inde homines regeneraret Deo filios mundos. Laudavi nutritorem omnium gratiosum ob jejunium ejus, quo satisfecit pro esu illo fructus, qui generationes nostras interfecit. Laudavi nullius rei indigentem, qui voluntarie famem passus est, ob escam, qua sanctum corpus suum manducandum praebet famelicis a satana vexatis. Laudavi fontem omnium auxiliorum ob potum ejus, quo nobis sanguinem suum potandum praebet, ut sitientes de errore liberet. Laudavi eum ob alapas ejus, quibus honorem suum nobis donavit, et ob passiones vulneraque ejus, quibus plagas nostras sanavit. Laudavi judicem omnium judicum ob condemnationem ejus, qua adversarium nostrum judicavit et principem hujus saeculi vicit. Laudavi justissimum, qui tamquam malus flagellatus est, ut amore suo homines a flagellis

ومن يحب ان يكون معي فليتبع سنتي وليس بدعي.
وما احسن قول القائل ان البدع شر من المعاصي.
وقال ابن مسعود كل بدعة ضلالة وان رآها الناس حسنة.
وقال حذيفة كل عبادة لم يتعبد بها اصحاب محمد فلا تتعبدوا بها.
فان الاول لم يدع للآخر مقالا فويل لمن نازع الرسول وجادلا.
وقال ابن عمر كل بدعة ضلالة وان رآها الناس حسنة.
وقال ابن عباس ما احدث قوم بدعة الا رفع مثلها من السنة.
فتمسك بسنة خير الورى تكن ناجيا في غد مقبلا.
وقال ابن عمر كل بدعة ضلالة وان رآها الناس حسنة.
وقال ابن عباس ما احدث قوم بدعة الا رفع مثلها من السنة.
فتمسك بسنة خير الورى تكن ناجيا في غد مقبلا.
وقال ابن عمر كل بدعة ضلالة وان رآها الناس حسنة.
وقال ابن عباس ما احدث قوم بدعة الا رفع مثلها من السنة.
فتمسك بسنة خير الورى تكن ناجيا في غد مقبلا.
وقال ابن عمر كل بدعة ضلالة وان رآها الناس حسنة.
وقال ابن عباس ما احدث قوم بدعة الا رفع مثلها من السنة.
فتمسك بسنة خير الورى تكن ناجيا في غد مقبلا.
وقال ابن عمر كل بدعة ضلالة وان رآها الناس حسنة.
وقال ابن عباس ما احدث قوم بدعة الا رفع مثلها من السنة.
فتمسك بسنة خير الورى تكن ناجيا في غد مقبلا.
وقال ابن عمر كل بدعة ضلالة وان رآها الناس حسنة.
وقال ابن عباس ما احدث قوم بدعة الا رفع مثلها من السنة.
فتمسك بسنة خير الورى تكن ناجيا في غد مقبلا.
وقال ابن عمر كل بدعة ضلالة وان رآها الناس حسنة.
وقال ابن عباس ما احدث قوم بدعة الا رفع مثلها من السنة.
فتمسك بسنة خير الورى تكن ناجيا في غد مقبلا.
وقال ابن عمر كل بدعة ضلالة وان رآها الناس حسنة.
وقال ابن عباس ما احدث قوم بدعة الا رفع مثلها من السنة.
فتمسك بسنة خير الورى تكن ناجيا في غد مقبلا.

adversarii liberaret. Laudavi justificatorem omnium, qui in misericordia sua crucem amplexus est et contumeliam malorum quasi malus sustinuit, ut nobis bona promissa tribueret. Laudavi eum ob mortem ejus, per quam novam vitam distribuit ille, qui morti et vitae dominatur, ut per utramque auxilia nobis praebeat. Laudavi eum ob liberam voluntatem ejus, qua inter mortuos in haden descendit et omnes corruptioni subjectos e sinu ejus liberavit. Laudavi eum ob resurrectionem ejus, per quam generationes nostrae resuscitatae et mors diabolusque, interfectores generis nostri, interfecti sunt. Laudavi eum ob ascensionem ejus, per quam in coelum ascendimus, ut ibi haeredes regni aeterni fiamus. Laudavi eum ob gloriosam ejus sessionem a dextris Patris, per quam exaltata est gloria nostra, postquam mors eam in corruptionem dejecit. Laudavi eum ob omnia auxilia ejus, quae tantopere ab hominibus spernuntur, et ob bona et mirabilia ejus, quae a perfidis ingrate rejiciuntur. Laudavi eum ob humiliationem ejus, quae nobis exaltationem abundantem paravit, et ob exaltationem essentiae ejus, quae a procacibus negatur. Laudavi eum ob sapientiam ejus, qua nos capere studet, et ob profunda consilia, quibus nos ex errore extrahere contendit. Laudavi eum ob robur ejus, quo mentes nostras roborat, et ob divitias fortitudinis ejus, quibus intelligentiam nostram fortificat. Laudavi eum ob miracula ejus, quae tam in natura, quam in scriptura sacra manifestavit, ut iis genus humanum erudiret, ne disciplinam ejus renueret. Ob omnia haec laudavi

ܗܘ ܕܐܝܟ ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܘܠܐ ܒܪ ܐܢܫܐ ܗܘ ܕܢܟܪܘܢܝܗ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܦܘܡܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܠܫܢܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܫܡܥܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܚܙܘܬܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܡܚܫܒܬܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܪܥܝܢܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܪܘܚܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗ ܒܪ ܐܢܫܐ ܗܘ ܕܢܟܪܘܢܝܗ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܦܘܡܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܠܫܢܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܫܡܥܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܚܙܘܬܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܡܚܫܒܬܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܪܥܝܢܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܪܘܚܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗ

ܒܪ ܐܢܫܐ ܗܘ ܕܢܟܪܘܢܝܗ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܦܘܡܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܠܫܢܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܫܡܥܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܚܙܘܬܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܡܚܫܒܬܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܪܥܝܢܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܪܘܚܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗ ܒܪ ܐܢܫܐ ܗܘ ܕܢܟܪܘܢܝܗ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܦܘܡܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܠܫܢܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܫܡܥܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܚܙܘܬܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܡܚܫܒܬܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܪܥܝܢܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܪܘܚܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗ

eum, qui omnia sua sapientia circumdat; nam vox avis me impulerat, ut ardentius majestatem ejus laudarem.

Inebriatus enim erat animus ob stupendam doxologiam, quam invenerat; recubuit itaque in laudatione et in deliciis ejus laetatus est. In urbe, quam recenter invisi, rem novam laetabundus vidi, os scilicet quod novo modo gloriam Filio canebat. In urbe, quam modo adii, novum convivium percepi; audivi enim e voce inaudita confirmationem veritatis. Recens haec vox auditui confirmationem veritatis mandavit, et ego de potu ejus bibi, tamquam infans de ubere matris. In urbe, quam modo ingressus eram, veritas undas suas in me emisit, ideoque adii ecclesiam, quam Simon aedificaverat, ibique veritatem laudavi. Ob stuporem igitur hujus visionis commotus est in me animus, ut inde magis Deum laudarem, quia ipsa avis eum glorificaverat. Amplius efferbuit in me zelus fidem praedicandi, quia avis quoque eam proclamaverat dulci voce canticorum suorum. Amplius mens me impulit, ut confidenter vocem meam extollerem, postquam vocem avis verba veritatis proferentem audivi. Amplius censui me ad gloriam Crucifixi praedicandum obligari, quia audiveram, avem Crucifixum tamquam Deum glorificare. Amplius contendebam doxologiam proferre in Sanctum, per quem omnes sanctificantur, quia avis crucifixioni ejus trisagion acclamaverat. Amplius praedicare studui vitam salutiferam Immortalis, qui mortem crucis perpessus est, quia ipsa avis eam praedicaverat. Amplius animo volvi, ut glorifi-

ﻟﻪ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻠﻚ. ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻌﻈﻴﻢ ﻣﻦ ﺍﻟﻌﻈﻤﺎﺀ
ﻭﺍﻟﻌﻈﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻠﻚ. ﻭﺍﻟﻤﻠﻚ ﻫﻮ ﺍﻟﻌﻈﻴﻢ ﻭﺍﻟﻌﻈﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻠﻚ.
ﻭﺍﻟﻌﻈﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻠﻚ. ﻭﺍﻟﻤﻠﻚ ﻫﻮ ﺍﻟﻌﻈﻴﻢ ﻭﺍﻟﻌﻈﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻠﻚ.
ﻭﺍﻟﻌﻈﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻠﻚ. ﻭﺍﻟﻤﻠﻚ ﻫﻮ ﺍﻟﻌﻈﻴﻢ ﻭﺍﻟﻌﻈﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻠﻚ.
ﻭﺍﻟﻌﻈﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻠﻚ. ﻭﺍﻟﻤﻠﻚ ﻫﻮ ﺍﻟﻌﻈﻴﻢ ﻭﺍﻟﻌﻈﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻠﻚ.
ﻭﺍﻟﻌﻈﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻠﻚ. ﻭﺍﻟﻤﻠﻚ ﻫﻮ ﺍﻟﻌﻈﻴﻢ ﻭﺍﻟﻌﻈﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻠﻚ.
ﻭﺍﻟﻌﻈﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻠﻚ. ﻭﺍﻟﻤﻠﻚ ﻫﻮ ﺍﻟﻌﻈﻴﻢ ﻭﺍﻟﻌﻈﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻠﻚ.
ﻭﺍﻟﻌﻈﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻠﻚ. ﻭﺍﻟﻤﻠﻚ ﻫﻮ ﺍﻟﻌﻈﻴﻢ ﻭﺍﻟﻌﻈﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻠﻚ.
ﻭﺍﻟﻌﻈﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻠﻚ. ﻭﺍﻟﻤﻠﻚ ﻫﻮ ﺍﻟﻌﻈﻴﻢ ﻭﺍﻟﻌﻈﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻠﻚ.
ﻭﺍﻟﻌﻈﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻠﻚ. ﻭﺍﻟﻤﻠﻚ ﻫﻮ ﺍﻟﻌﻈﻴﻢ ﻭﺍﻟﻌﻈﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻠﻚ.

carem illum Fortem et Immortalem, qui in infirmitate vicit, quia vel avis eum laudaverat. Amplius accurri, ut gratiam et misericordiam ab essentia ejus absoluta peterem, quia vel volatile per sonum melodiarum suarum misericordiam ab eo peterat. Admiratione igitur commotus sum ob vocem avis, quae glorificationem cum veritate in coronam conjunxit eamque cruci Dei tribuit. Conjunxit carmina tamquam uniones cum auro puro veritatis, et obtulit diadema Domino, qui pro omnibus crucem portavit. Plexuit gemmas carminum cum beryllis veritatum donoque dedit Crucifixo, cui etiam creaturae irrationales gloriam acclamant. Conflavit carchedonios veritatis cum sardonycibus fidei et per cantilenas porrexit pulchrum diadema Crucifixo. Conflavit glorificationem cum confessione hymnis sapientibus et obtulit eos Crucifixo, qui dominus gloriae est. Nexuit diadema laudationum cum pulchris unionibus doxologiae et obtulit eas sanctificatori omnium, qui se ipsum pro nobis sacrificavit.

Talibus igitur me amplius excitavit stimulus justitiae, ut extollerem vocem veritatis et impios redarguerem. Argumentum sane non contemnendum hoc intelligentibus esse debet, si ad illud animum advertunt, quod avis vocibus doxologiae fidem praedicabat. Miraculum hoc non parvum evenit, ut procaces redarguerentur, et veritas, quam os illud protulit, disputationem longe fugaret. Vox, quam cithara avis protulit, certe ad nostram eruditionem missa est, nec refert, utrum avis ab homine edocta sit, an e nutu divino cecinerit. Si enim edocta est, Deus facultatem dis-

ولا تعلم الكتاب. ولا تعلم الحكمة.
ولا تعلم الشريعة. ولا تعلم الحكمة.
ولا تعلم الشريعة. ولا تعلم الحكمة.
ولا تعلم الشريعة. ولا تعلم الحكمة.
ولا تعلم الشريعة. ولا تعلم الحكمة.
ولا تعلم الشريعة. ولا تعلم الحكمة.
ولا تعلم الشريعة. ولا تعلم الحكمة.
ولا تعلم الشريعة. ولا تعلم الحكمة.
ولا تعلم الشريعة. ولا تعلم الحكمة.
ولا تعلم الشريعة. ولا تعلم الحكمة.
ولا تعلم الشريعة. ولا تعلم الحكمة.
ولا تعلم الشريعة. ولا تعلم الحكمة.
ولا تعلم الشريعة. ولا تعلم الحكمة.
ولا تعلم الشريعة. ولا تعلم الحكمة.
ولا تعلم الشريعة. ولا تعلم الحكمة.
ولا تعلم الشريعة. ولا تعلم الحكمة.
ولا تعلم الشريعة. ولا تعلم الحكمة.
ولا تعلم الشريعة. ولا تعلم الحكمة.
ولا تعلم الشريعة. ولا تعلم الحكمة.
ولا تعلم الشريعة. ولا تعلم الحكمة.

cendi ei tribuit; si autem donum est divini nutus, aperta jam cernitur virtus gratiae ejus. Si homo avem edocuit, haec saltem docilitas a Deo data est, ut verba tam longa cohaerenter ad modulum glorificationis efferre posset. Si enim homo rationalis summa tantum difficultate doctrinam sibi acquirit, cur non miramur avem, cujus cantus sententias continent? Institutio etiam apud homines rationales res est valde difficilis, multumque laborandum est, donec disciplina recepta et sapientia animae indita est. Quid quod doctor saepe effervescere solet, furorem et minas prae se fert, ut per timorem et tremorem scientias animae imprimat. Paedagogus discipulum cogit, baculum ad castigationem elevat, ut hoc modo sensus mentis ad suscipiendam doctrinam adaperiat. Iratus maxillas ejus percutit et evellit crines ejus, ut hoc modo animo perterritus concentum sententiarum proferat. Extendit dorsum ejus super columnam et subjicit latera ejus flagellis, ut hoc modo nexum earum sapienter distinguere discat. Implet corpus ejus maculis caeruleis et cicatrices ei infligit, ut hoc modo emollitus sententias suis significationibus dispositas intelligat. Apprehendit collum ejus et attrahit eum, aures quoque pueri vellicat, ut hoc modo emollitus discernat capita ordinesque scientiae. Inducit eum tamquam in catinum et fundit eum per disciplinam; hoc tantum modo characterem scientiae animo ejus imprimere confidit. Defaecat eum per dolores et verbera, purgat eum per increpationes; tum demum discipulus effigiem scientiae et intelligentiae in animum suum assumit. Si ergo homo

ﻣﻦ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺃﻥ ﻳﺮﺍﻙ ﻣﻘﻴﻤﺎ.
ﻭﻳﺤﻚ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﻤﺴﻜﻴﻦ ﺍﻟﻤﺘﺎﻡ.
ﻣﻦ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺃﻥ ﻳﺮﺍﻙ ﻣﻘﻴﻤﺎ.
ﻛﻢ ﻫﻮﻯ ﺍﻟﻤﺮﺀ ﻣﻦ ﺣﻴﺚ ﻻ ﻳﺪﺭﻱ.
ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﻤﺴﻜﻴﻦ ﺍﻟﻤﺘﺎﻡ.
ﻣﻦ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺃﻥ ﻳﺮﺍﻙ ﻣﻘﻴﻤﺎ.
ﻭﻳﺤﻚ ﻟﻴﺖ ﺷﻌﺮﻱ.
ﻣﻦ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺃﻥ ﻳﺮﺍﻙ ﻣﻘﻴﻤﺎ.
ﻭﻳﺤﻚ ﻟﻴﺖ ﺷﻌﺮﻱ.
ﻣﻦ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺃﻥ ﻳﺮﺍﻙ ﻣﻘﻴﻤﺎ.
ﻭﻳﺤﻚ ﻟﻴﺖ ﺷﻌﺮﻱ.
ﻣﻦ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺃﻥ ﻳﺮﺍﻙ ﻣﻘﻴﻤﺎ.
ﻭﻳﺤﻚ ﻟﻴﺖ ﺷﻌﺮﻱ.
ﻣﻦ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺃﻥ ﻳﺮﺍﻙ ﻣﻘﻴﻤﺎ.
ﻭﻳﺤﻚ ﻟﻴﺖ ﺷﻌﺮﻱ.
ﻣﻦ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺃﻥ ﻳﺮﺍﻙ ﻣﻘﻴﻤﺎ.
ﻭﻳﺤﻚ ﻟﻴﺖ ﺷﻌﺮﻱ.
ﻣﻦ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺃﻥ ﻳﺮﺍﻙ ﻣﻘﻴﻤﺎ.
ﻭﻳﺤﻚ ﻟﻴﺖ ﺷﻌﺮﻱ.
ﻣﻦ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺃﻥ ﻳﺮﺍﻙ ﻣﻘﻴﻤﺎ.
ﻭﻳﺤﻚ ﻟﻴﺖ ﺷﻌﺮﻱ.
ﻣﻦ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺃﻥ ﻳﺮﺍﻙ ﻣﻘﻴﻤﺎ.
ﻭﻳﺤﻚ ﻟﻴﺖ ﺷﻌﺮﻱ.
ﻣﻦ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺃﻥ ﻳﺮﺍﻙ ﻣﻘﻴﻤﺎ.
ﻭﻳﺤﻚ ﻟﻴﺖ ﺷﻌﺮﻱ.
ﻣﻦ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺃﻥ ﻳﺮﺍﻙ ﻣﻘﻴﻤﺎ.
ﻭﻳﺤﻚ ﻟﻴﺖ ﺷﻌﺮﻱ.
ﻣﻦ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺃﻥ ﻳﺮﺍﻙ ﻣﻘﻴﻤﺎ.
ﻭﻳﺤﻚ ﻟﻴﺖ ﺷﻌﺮﻱ.
ﻣﻦ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺃﻥ ﻳﺮﺍﻙ ﻣﻘﻴﻤﺎ.

ita praeparandus est ad doctrinam, quomodo avis sine verberibus discere potuit sententiarum nexus? Et si homo rationalis, scientia et discretione praeditus, tales difficultates in literis et scientiis acquirendis experiri solet, cur non avem hanc stupendam admiremur, quae sine castigatione et verberibus verborum compositiones protulit? Itaque locutionem hujus avis ad gubernationem divinam retuli, cum sine illa impossibile fuisset avi tales canere sententias. Ex quacunque enim parte res perspicitur, apparet, eam a divino nutu adductam esse, qui ad redargutionem venit; ita animus meus intellexerat. Exstant quidem aves, quae ex institutione humana aliquid loqui didicerunt. Hae tamen exclamationes solummodo proferre valent, eodem prorsus modo, quo venditores escarum et aquae in plateis se annuntiare solent. Nihil efferunt praeter verba brevissima, quorum pronuntiatio facilis est, sicut ipsa docet experientia a majoribus tradita. Nunquam autem avis locuta est, sicut haec avis; nec ipse tale quid unquam audivi nec ab alio quopiam fando accepi. Nova est haec vox, quae ex ave audita est; nam ipsum tempus nostrum confirmat illam ad demonstrationem impietatis suae. Nova est haec laudatio, quam avis protulit; venit enim, ut homines reprehendat, qui rectam confessionem non tenent. Novus est cantus, qui modo auditus est, fidem loquens, quo negatores fidei Crucifixi redarguantur. Nova est haec cithara, quae melodiis suis doxologias evocat et coronam ex iis nexam crucifixioni porrigit. Novus est hic auditus, quod avis trisagion clamat et veritatem fidei hymno ecclesiae

880 ... ...

... ...

... ...

... ...

890 ... ...

... ...

... ...

... ...

900 ... ...

... ...

... ...

... ...

... ...

910 ... ...

... ...

... ...

... ...

... ...

920 ... ...

... ...

... ...

... ...

... ...

inserit. Nova est haec vox, quae melodiis gloriam canit et per singulas sententiarum partes laudationem doxologicam rite disponit. Miro modo proclamat lingua ejus : Sanctus, sanctus Deus, fortis, immortalis, qui pro nobis crucem passus est. Lingua ejus semper natat in doxologia mirabili Seraphim et cithara canticorum ejus confessionem sanctae ecclesiae personat. Secundum laudationem angelorum Crucifixo sanctificationem acclamat, et secundum laudationem ecclesiae immortalem praedicat Crucifixum. Secundum laudationem orthodoxorum exclamat, crucifixum esse Deum fortem et immortalem, qui mortuus est, quia omnes vivificare voluit. Linguâ suâ tribuit sanctificationem crucifixioni Dei, et inde miserationem petit secundum morem ecclesiae sanctorum.

Confundantur igitur negatores per vocem trisagion praedicantem; ecce enim vel avis loquitur, Deum crucifixum esse. Pudore afficiantur ex hac laudatione ii, qui virtutis ejus obliti sunt; ecce enim avis enuntiat eam, ut animos illorum redarguat! Pudore afficiantur ex hac voce, quae naturaliter sermone caret; ecce enim lingua ejus id canit, quod illi negant. Reprehendantur a creatura sermonis experte, quae confitetur sicut diserta, et doxologiam cum glorificatione et veritate connectens Crucifixo tribuit! Vituperentur ab avi, quae mysteria crucis exhibet et voce sua tamquam doctor docet et redarguit! Confundantur per alas ejus expansas, quae crucis formam mystice imitantur, et per vocem ejus dulcem, quae fidem personat! Inhibeantur perfidi veritatem negantes ab avicula, in qua

ⵜⴰⵙⵙⴰⵜ ⵜⴰⵙⵙⴰⵜ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵉ ⵜⵉⵏⵉ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵉ
ⵜⵉⵏⵉ ⵜⵉⵏⵉ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵉ ⵜⵉⵏⵉ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵉ
ⵜⵉⵏⵉ ⵜⵉⵏⵉ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵉ ⵜⵉⵏⵉ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵉ
ⵜⵉⵏⵉ ⵜⵉⵏⵉ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵉ ⵜⵉⵏⵉ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵉ
ⵜⵉⵏⵉ ⵜⵉⵏⵉ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵉ ⵜⵉⵏⵉ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵉ
ⵜⵉⵏⵉ ⵜⵉⵏⵉ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵉ ⵜⵉⵏⵉ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵉ
ⵜⵉⵏⵉ ⵜⵉⵏⵉ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵉ ⵜⵉⵏⵉ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵉ
ⵜⵉⵏⵉ ⵜⵉⵏⵉ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵉ ⵜⵉⵏⵉ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵉ
ⵜⵉⵏⵉ ⵜⵉⵏⵉ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵉ ⵜⵉⵏⵉ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵉ
ⵜⵉⵏⵉ ⵜⵉⵏⵉ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵉ ⵜⵉⵏⵉ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵉ
ⵜⵉⵏⵉ ⵜⵉⵏⵉ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵉ ⵜⵉⵏⵉ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵉ

externe et interne gloria crucis signata est! Quando alas expandit, imaginem pulchram crucis pingit; quando vero os aperit, fidem et veritatem ejus proclamat. Nullo modo principes timet, ideoque vocem veritatis silentio premit; nec personam potentis respicit, ut secundum ejus voluntatem loquatur. Imperium eam non terret, majestas eam non timidam reddit, sed lingua ejus confessionem ita reddit, prout mens ejus eam accepit. Non perturbat eam multitudo, ut doctrinam sileat; sed quantalibet turba eam circumdet, eo magis canit lingua ejus. Non mutabilis est secundum morem hominum, ut permutet vocem confessionis suae et unicuique secundum ipsius placitum mendaciter accinat. Si potens quidam advenit, qui dissentit a confessione verborum ejus, non silet nec vocem suam mutat ob respectum personae illius. Unicam confessionem retinet in mente, quam creator ei dedit, et cum fiducia glorificationem et voces sanctificationis illi canit. Si aurum coram ea cumulaveris, non mutabit confessionem suam; nihili enim aestimat aurum prae doctrina, quam tenet. Si argentum ei coacervaveris, aspiciet illud tamquam lutum; nec efficere poteris, ut cithara ejus confessionem sileat. Si ei gemmas et beryllos tamquam escam projeceris, non persuadebis ei, ut a glorificatione Crucifixi desistat. Si ei smaragdos et uniones pro seminibus, quibus vescitur, dederis, nunquam induces eam, ut sanctificationem, quam ore profert, sileat. Si gladium acutum evaginaveris et minitans contra eam vibraveris, non terrebis eam, ut sileat glorificationem, quae eam urget. Si arcum contra

ich bin ein ritter guot. ich bin geheizen Hartman.
ich var durch elliu lant. durch manegen schœnen wîbes rant.
durch manegen schœnen meidelîn. ich bin ein ritter, als ir sehet.
ich hân ouch ritterlîchen sin. ich wil ouch ritterlîche leben.
ich wil ouch ritterlîche minnen. ich wil ouch ritterlîche werben.
ich wil ouch ritterlîche dienen. ich wil ouch ritterlîche lônen.
ich wil ouch ritterlîche strîten. ich wil ouch ritterlîche rîten.
ich wil ouch ritterlîche jagen. ich wil ouch ritterlîche tragen.
ich wil ouch ritterlîche hân. ich wil ouch ritterlîche lân.
ich wil ouch ritterlîche vehten. ich wil ouch ritterlîche smehten.
ich wil ouch ritterlîche sîn. ich wil ouch ritterlîche schîn.
ich wil ouch ritterlîche gân. ich wil ouch ritterlîche stân.
ich wil ouch ritterlîche sitzen. ich wil ouch ritterlîche vlitzen.
ich wil ouch ritterlîche ligen. ich wil ouch ritterlîche swigen.
ich wil ouch ritterlîche sprechen. ich wil ouch ritterlîche brechen.
ich wil ouch ritterlîche stechen. ich wil ouch ritterlîche ræchen.
ich wil ouch ritterlîche nemen. ich wil ouch ritterlîche gemen.
ich wil ouch ritterlîche geben. ich wil ouch ritterlîche leben.
ich wil ouch ritterlîche sterben. ich wil ouch ritterlîche erben.
ich wil ouch ritterlîche klagen. ich wil ouch ritterlîche jagen.
ich wil ouch ritterlîche tragen. ich wil ouch ritterlîche jagen.
ich wil ouch ritterlîche hân. ich wil ouch ritterlîche lân.
ich wil ouch ritterlîche vehten. ich wil ouch ritterlîche smehten.
ich wil ouch ritterlîche sîn. ich wil ouch ritterlîche schîn.
ich wil ouch ritterlîche gân. ich wil ouch ritterlîche stân.
ich wil ouch ritterlîche sitzen. ich wil ouch ritterlîche vlitzen.
ich wil ouch ritterlîche ligen. ich wil ouch ritterlîche swigen.
ich wil ouch ritterlîche sprechen. ich wil ouch ritterlîche brechen.
ich wil ouch ritterlîche stechen. ich wil ouch ritterlîche ræchen.
ich wil ouch ritterlîche nemen. ich wil ouch ritterlîche gemen.
ich wil ouch ritterlîche geben. ich wil ouch ritterlîche leben.
ich wil ouch ritterlîche sterben. ich wil ouch ritterlîche erben.
ich wil ouch ritterlîche klagen. ich wil ouch ritterlîche jagen.

eam tetenderis, non timebit nec tibi placitura confessionem Crucifixi voce canticorum suorum praedicare desinet. Si minatus eris, te igne faciem ejus pulchram crematurum esse, non persuadebis ei, ut vel per unicam diem glorificationem suam omittat. Si hastâ in eam irrueris et verbis furiosis contra eam declamaveris, non reticebit confessionem, cujus prolationem os ejus didicit. Si omnes cruciatus ei minatus eris, nesciet, quid tibi velis, nec lingua ejus silentio obruet intelligentiam, quam mens ejus accepit. Minae eam non terrent, terrores eam non vincunt, quominus coronam nectat Crucifixo, sicut homines, quos redemit. Si sententias aureas effingas pro iis, quibus assueta est, non induces eam, ut mutet sententiam perfectam doctrinae suae. Assueta est enim sententiis crucis et recitat versus scripturae; etiamsi a rege audiatur, non erubescit doctrinam suam. Ex veteri novoque testamento coacervavit sibi sententiam doctrinae suae, et universam veritatem integram sancte in ea comprehendit. Veritatem ecclesiae integram mire profert ore suo et conservat eam sancte, nec reticet confessionem ejus. Verba „Sanctus, sanctus Deus“ locuta est lingua ejus, imitans sententiam ab Isaja descriptam, qua Seraphim Deum sanctum praedicarunt. Verba „Fortis et Immortalis, qui pro nobis crucifixus et occisus es“ scripta sunt in Evangelio, cum apostoli apparitionem ejus annuntiarent. Venite, erubescimini, homines rationales, ob avem hanc disertam, et veritatem crucifixionis aperte proclamate! Ne confundamini ob hoc tempus nostrum nec terreamini ob regnum; praeterit enim

ⵜⵉⵔⵔⵉ ⵏ ⵜⵙⵙⵓⵜ ⵜⵜⵜⵓⵔⵉ ⵙ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵙⵙⵓⵜ ⵜⵜⵜⵓⵔⵉ ⵙ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵙⵙⵓⵜ

ⵜⵉⵔⵔⵉ ⵏ ⵜⵙⵙⵓⵜ ⵜⵜⵜⵓⵔⵉ ⵙ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵙⵙⵓⵜ ⵜⵜⵜⵓⵔⵉ ⵙ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵙⵙⵓⵜ

ⵜⵉⵔⵔⵉ ⵏ ⵜⵙⵙⵓⵜ ⵜⵜⵜⵓⵔⵉ ⵙ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵙⵙⵓⵜ ⵜⵜⵜⵓⵔⵉ ⵙ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵙⵙⵓⵜ

ⵜⵉⵔⵔⵉ ⵏ ⵜⵙⵙⵓⵜ ⵜⵜⵜⵓⵔⵉ ⵙ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵙⵙⵓⵜ ⵜⵜⵜⵓⵔⵉ ⵙ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵙⵙⵓⵜ

tempus et regnum, sed Deus crucifixus manet in aeternum. Nolite timere potentes, ne forte judicium potens accipiatis a potentissimo illo, qui potentes et debiles judicat! Ne alliciamini donis, ut donum vitae relinquatis; ne corrumpamini honore, ut passionem Jesu rejiciatis! Pro nihilo habete divitias prae divitiis crucifixionis, flocci aestimate possessiones prae possessione veritatis! Nolite permutare perfectam margaritam fidei pro unionibus et beryllis et gemmis pretiosis! Nolite commutare argentum vel aurum pro veritate fidei; si enim universum mundum lucremini, deficit hoc lucrum prae divitiis vestris. Nolite commutare gradus glorificationis pro gradibus honoris, qui tamquam vapor praetereunt, nec relinquere regem regum ob regnum, quod tamquam umbra evanescit! Ne blanditiis quietis seducamini, ut divitias persecutionum declinetis; diligite passiones crucifixi prae deliciis abnegationis! Nec ob parvum nec ob magnum pretium manum vestram a veritate retrahatis, ne forte Deus manum suam a vobis retrahat, vosque in foveam ignis dejiciat! Noli, fili mi, relinquere veritatem, nec parvo nec magno praemio permotus, ne eripiatur e manibus tuis gemma vivifica regni coelestis! Ne claudas oculos mentis tuae in custodienda fide; haec enim, sicut virginitas, in uno temporis momento auferri potest. Ne sis amicus ei, qui in negotio veritatis a te divisus est, ne forte et tu dividaris a salute, quae te redemit! Ne foveas concordiam et consuetudinem cum eo, qui veritatem pervertit, ne forte tu quoque discas vias ejus et in semita iniquitatis ambules! Ne conjungas ani-

ܗܘ ܕܐܝܟ ܕܐ ܐܝܬ ܠܝ ܒܝܬ ܐܒ ܠ

mum tuum cum eo, cujus animus perversus est, ne forte pervertantur viae tuae per funes perversitatum ejus! Noli inclinari ad animum, qui de Deo dubitat, ne forte dejiciaris a Deo, et nemo sit, qui erigat ruinam tuam! Noli concupiscere vias ejus, qui in veritatem praevaricatur; nam viae ejus diriguntur et perducunt in foveam ignis. Nunquam ambules in semita ejus, quia via ejus in haden deducit et gressus ejus rectâ in mansiones tenebrarum perducunt! Noli diligere impurum, ne et ipse foederis, nec adhaerere impio, ne malitiam suam tibi inserat! Nec ob parvum nec magnum praemium aurem praebe dubitanti; si enim ei morem gesseris, negator eris illi similis. Si diligis conversationem ejus, particeps eris sortis ejus, et si voluntatem ejus perficis, ad cruciatum ejus traheris. Qui enim occisorem adjuvat, cruciatum una cum eo accipit, et qui adulterum occultat, ad opus ejus concurrit. Qui cum fure comedit, cum eo poenas luit, et qui rem raptam apud se servat, cum raptore damnum solvit. Qui praedones occultat, cum iis mercatores depraedatur, et qui occisores suscipit, cum iis homicidia perpetrat. In omni opere malo, ad quod perficiendum manum dederis, erit tibi participatio, et sortem habebis in omni malitia, quae per te praeparata est.

Itaque, si veritatem amas, recede a malis et noli iis auxilium praestare, si tuam utilitatem quaeris! Si fidem diligis, noli dubitationem diligere; non enim simul lucem et tenebras retinere potes. Si Deum amas, rejice partem satanae et si mendacium odio

ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﻓﻲ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ. ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺤﻔﻆ ﺍﻟﻌﻠﻢ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﻤﻠﻮﻙ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﻭﺍﻟﺴﻴﺎﺳﺔ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﻌﻠﻤﺎﺀ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﻌﻠﻢ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﺤﻜﻤﺎﺀ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﺍﻟﻔﻠﺴﻔﺔ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﻔﻼﺳﻔﺔ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﻔﻠﺴﻔﺔ ﻭﺍﻟﻤﻨﻄﻖ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﻤﻨﻄﻘﻴﻴﻦ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﻤﻨﻄﻖ ﻭﺍﻟﻄﺒﻴﻌﻴﺎﺕ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﻄﺒﻴﻌﻴﻴﻦ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﻄﺒﻴﻌﻴﺎﺕ ﻭﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﺘﻌﺎﻟﻴﻤﻴﻴﻦ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﻭﺍﻟﻬﻨﺪﺳﺔ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﻬﻨﺪﺳﻴﻴﻦ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﻬﻨﺪﺳﺔ ﻭﺍﻟﺤﺴﺎﺏ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﺤﺴﺎﺑﻴﻴﻦ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﺤﺴﺎﺏ ﻭﺍﻟﻤﻮﺳﻴﻘﻰ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﻤﻮﺳﻴﻘﻴﻴﻦ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﻤﻮﺳﻴﻘﻰ ﻭﺍﻟﺸﻌﺮ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﺸﻌﺮﺍﺀ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﺸﻌﺮ ﻭﺍﻟﻜﺘﺎﺑﺔ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﻜﺘﺎﺏ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﻜﺘﺎﺑﺔ ﻭﺍﻟﻠﻐﺔ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﻠﻐﻮﻳﻴﻦ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻟﻨﺤﻮ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﻨﺤﻮﻳﻴﻦ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﻨﺤﻮ ﻭﺍﻟﺼﺮﻑ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﺼﺮﻓﻴﻴﻦ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﺼﺮﻑ ﻭﺍﻟﻌﺮﻭﺽ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﻌﺮﻭﺿﻴﻴﻦ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﻌﺮﻭﺽ ﻭﺍﻟﻘﺎﻓﻴﺔ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﻘﺎﻓﻴﻴﻦ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﻘﺎﻓﻴﺔ ﻭﺍﻟﺨﻂ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﺨﻄﺎﻃﻴﻦ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﺨﻂ ﻭﺍﻟﻨﻘﻂ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﻨﺎﻗﻄﻴﻦ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﻨﻘﻂ ﻭﺍﻟﺸﻜﻞ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﺸﺎﻛﻠﻴﻴﻦ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﺸﻜﻞ ﻭﺍﻟﻌﺪﺩ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﻌﺪﺩﻳﻴﻦ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﻌﺪﺩ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﺣﺔ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﻤﺴﺎﺣﻴﻴﻦ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﻤﺴﺎﺣﺔ ﻭﺍﻟﺘﺮﺍﺑﻴﻊ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﺘﺮﺍﺑﻴﻌﻴﻴﻦ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﺘﺮﺍﺑﻴﻊ ﻭﺍﻟﺘﻜﺴﻴﺮ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﻤﻜﺴﺮﻳﻴﻦ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﺘﻜﺴﻴﺮ ﻭﺍﻟﺠﺒﺮ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﺠﺒﺮﻳﻴﻦ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﺠﺒﺮ ﻭﺍﻟﻤﻘﺎﺑﻠﺔ.

ﻭﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻟﻠﻤﻘﺎﺑﻠﻴﻴﻦ ﻣﺜﻞ ﻛﺘﺎﺏ ﻳﺠﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﻤﻘﺎﺑﻠﺔ

habes, aperte proclama veritatem! Si destructor fraudis es, veritatem exclama sicut tubâ, partemque mendacii destrue et projice tamquam verax! Non potes esse architecta et aedificator in utraque parte; si enim alteram partem aedificas, alteram necessario destruis. Non potes fraudem una cum veritate aedificare; non enim idem fons aquam dulcem et amaram scaturire facit. Non manent tenebrae exosae una cum radiis lucis; nisi enim antea splendor solis occidit, tenebrae dominari non possunt. Noli te fingere unum ex veracibus, cum tamen totus de mendacibus sis; aperte veritatem praedica, si de veracibus es! Noli ambagibus artificiosis involvere veritatem puram et simplicem, noli includere iniquitatem in veritate nec rectam fidem in mendacio! Noli duplicem monstrare faciem, ut semper cum parte vincenti convenias, quamquam omnino per fraudes artificiosas mendax es! Noli ad Deum appropinquare versutiis, sicut satanas; nihil enim valent coram Deo omnes versutiae, quemadmodum scriptum est. Ne erres circa fidem, cujus visus in Deum defixus est; versutiae tuae non praevalebunt contra eam, quemadmodum nec Giezi versutiis suis praevaluit. Ne abscondas semitam scientiae tuae ab illo, qui videt abscondita, sed aperi coram Domino vias tuas, ut ipse stabiliat eas! Ne commutes veritatem cum auro, nec vendas fidem tuam, ne haereditate accipias funem Iscarioth occisoris! Noli errare circa veritatem, ne lepram Giezi accipias, nec transgredi anathema fidei rectae, ne acervus Achan te operiat! Ne erres sicut Ananias, ne forte contumelia afficiaris

ا ٧ح٧ا٧ح٧ا٧ح٧ا

coram ecclesia, nec fraudem in te occultes, ne forte oculo solis patefiat! Noli duabus partibus serviens ad fidem crucifixi accedere, ne exstirperis de vita, sicut populus Hebraeorum de hereditate sua!

Fili, dilige veritatem et regna per eam, pone eam super caput tuum sicut coronam, nec abscondas gemmas ejus pretiosas ab oculis et ab auditu! Porta eam in labiis tuis, ut torquem suam collo tuo injiciat, et amplexare eam suaviter, ut te in curru suo collocet! Pone signaculum ejus in corde tuo et monetam ejus in lingua tua; contemne omnes afflictiones nec unquam sileas laudes ejus! Praepara te ad incarcerationem et praebe faciem tuam tormentis, nec tamen sileat vox citharae tuae confessionem crucifixi! Arma te contra gladium vivifico verbo Dei, nec unquam cesses a pugna pro parte fidei! Usque ad mortem dimica pro victoria veritatis, nec unquam angustiis pressus aufugas de comitatu fidei! Induere fortitudinem, sicut heros, in obsequio fidei, et conculca bellatores coram ea, si discipulus es crucifixi! Induere caritatem tamquam armaturam et impone tibi galeam salutis; pugna constanter nec unquam prodas fidem tuam! Manu prehende gladium spiritus et unicus aggredere turbam a veritate divisam; sume hastam acutam crucis, quae acies idololatriae in genua procumbere fecit! Impone sagittas electas salutis super arcum orationum, et emitte eas in partem erroris, ut servi ejus coram eo decidant! Calceare praedicatione evangelii et conculca aculeos partis sinistrae, satanamque cum exercitibus ejus humilia in nomine Crucifixi! Omnia arma Dei

ܟܬܒ ܐܢ ܗܘ ܕܥܒܕ ܐܢܐ. ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ.

ܐܢ ܠܐ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܡܕܡ. ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ.

ܟܬܒ ܐܢ ܗܘ ܕܥܒܕ ܐܢܐ. ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ.

ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܡܕܡ. 1220

ܟܬܒ ܐܢ ܗܘ ܕܥܒܕ ܐܢܐ. ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ.

ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܡܕܡ. ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ.

ܟܬܒ ܐܢ ܗܘ ܕܥܒܕ ܐܢܐ. ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ.

ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܡܕܡ. ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ.

ܟܬܒ ܐܢ ܗܘ ܕܥܒܕ ܐܢܐ. ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ.

ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܡܕܡ. 1230

ܟܬܒ ܐܢ ܗܘ ܕܥܒܕ ܐܢܐ. ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ.

ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܡܕܡ. ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ.

ܟܬܒ ܐܢ ܗܘ ܕܥܒܕ ܐܢܐ. ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ.

ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܡܕܡ. ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ.

ܟܬܒ ܐܢ ܗܘ ܕܥܒܕ ܐܢܐ. ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ.

ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܡܕܡ. 1240

ܟܬܒ ܐܢ ܗܘ ܕܥܒܕ ܐܢܐ. ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ.

ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܡܕܡ. ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ.

ܟܬܒ ܐܢ ܗܘ ܕܥܒܕ ܐܢܐ. ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ.

ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܡܕܡ. ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ.

ܟܬܒ ܐܢ ܗܘ ܕܥܒܕ ܐܢܐ. ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ.

ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܡܕܡ. 1250

ܟܬܒ ܐܢ ܗܘ ܕܥܒܕ ܐܢܐ. ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ.

ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܡܕܡ. ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ.

[1229]) Cod. ܟܬܒ.

induere tamquam verax, tum coronam accipies per veritatem, quando pugnaveris contra fraudem. Quia per crucem vita tua redempta est, Deo crucem debes; ideo aperte praedica veritatem ejus, donec hoc debitum tuum persolveris! Quia sacrificium corporis ejus manducas, debes ei sacrificium corporis tui; ideo fiducialiter proclama veritatem ejus, donec debitum ei reddideris! Quia sanguinem de latere ejus bibis, sanguinem tui ipsius ei debes; ideo loquere pro fide, donec hasta perfossus eris! Quia per infixionem clavorum ejus liberatus es a vinculis idololatriae, ideo clavos debes Crucifixo, quibus te ab errore liberavit. Quia felle et aceto redemptus es, ad restitutionem pro iis teneris; bibe igitur passiones pro felle, nec tamen cesset vox tua a veritate praedicanda! Emptus es sanguine pretioso Dei, qui pro te passus est; nimis vilis est sanguis tuus prae sanguine illius, ita ut commensurari seu comparari nequeat. Redemptus es pretio mortis ejus inaestimabili; ideo aperte praedica salvationem tuam, etiamsi ipse occidaris! Infige manus mentis tuae in fidem Crucifixi, nec averte illas ab ea usque ad abscisionem membrorum tuorum! Adhaere ei et ambula in viis ejus, et liga virtutem ejus super dorsum tuum: virtutem vero umbrae mortis nec timeas nec perambules!

ⲁⲛⲟⲩⲛⲁⲩ ⲉⲡⲓ ⲙⲁ ⲛⲓ. ⲁⲩⲱ ⲙⲡⲉⲩⲥⲱⲙⲁ ⲛⲁⲩ ⲉⲃⲟⲗ. 1260

ⲁⲩⲱ ⲛⲁⲩ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉⲩⲛⲁⲩ ⲉⲣⲟⲥ. ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉⲩⲛⲁⲩ ⲉⲣⲟⲥ.

ⲁⲩⲱ

Habes etiam collegas validos in obsequio fidei, a quibus exempla sapientiae desumere teque iis ad pugnam roborare potes. Meditare triumphos eorum et propone tibi in exemplum mores eorum, pugna proelia et coronare coronis eorum! Fide, qua sacrificium suum obtulit, mortuus est Abel; ita tu quoque morere praedicans eam, et sanguis tuus clamabit sicut sanguis illius. Fide translatus est Enoch, quia coronatus est pulchritudine ejus; ita tu quoque induere decorem ejus et coronam mere, ut hinc migres ad regnum coelorum! Fide salvatus est Noe queetus in generatione perversa; ita tu quoque excelle in veritate ejus, ut diluvium irae divinae evites! Fide fabricavit arcam, in qua servatus est; ita tu quoque praedica fidem, quae te protegat tamquam arca! Fide reliquit Abram cognationem, tribum, propinquos; ita tu quoque relinque fratres et cognatos, adhaere fidei et migra in exilium! Fide Abraham promissionem accipere meruit; ita tu quoque dilige fidem, ut fias heres regni coelestis! Fide obtulit Abraham unigenitum suum; ita tu quoque adhaere fidei et te ipsum offer

ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ.

1326) Cod. ܐܡܪ.

pro ea! Fide invaluit, ut cultrum suum elevaret contra proprium filium; ita tu quoque invalesce in veritate ejus et gladium fortiter sperne! Fide Isaac Deo placuit tamquam sacrificium vivum et coronatus est; ita tu quoque induere pulchritudinem ejus, tamquam sacrificium, quod vivit Deo in veritate sua! Fide aperuit fontem ad potandum gregem suum; ita tu quoque aperi fontem veritatis gregi per crucem redempto! Fide confortatus est et inimicos devicit; ita tu quoque viriliter age in veritate ejus et victoria supera dissidentes! Fide seminavit in terra et multipliciter provenit semen ejus; ita tu quoque semina verbum veritatis, et invenies proventum vitae. Fide etiam Sara accepit semen promissionis; ita tu quoque per eam accipe promissiones et forti animo te in virtutibus exerce! Fide redarguit Abimelech ob insipientiam ejus; ita tu quoque fide reges et sacerdotes contra eam praevaricantes redargue! Fide etiam senectus mulieris sanctae juventutem recuperavit; ita tu quoque juventutem adipiscere per veritatem, ut splendor ejus faciem tuam operiat! Fide etiam Rebecca illi unigenito se desponsavit; ita tu quoque fide te ipsum Filio unigenito desponsa! Ob amorem Isaac illa monilia et armillas brachiis suis imposuit; ita tu quoque ob amorem Unigeniti vincula et clavos in brachiis tuis sustine! Fide hydrias aqua implevit et sitientes potavit; ita tu quoque infunde aquas veri-

ꝺꝺꝺꝺꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺꝺꝺꝺꝺ

tatis iisque gregem Christi pota! Fide firmatae sunt mulieres castae, Sara et Rebecca, ut in regione peregrina diligerent maritos suos, regesque et omnia mundi gaudia spernerent. Ita tu quoque summo cum amore passiones Crucifixi praedica, plagasque ejus nec cum honoribus nec cum voluptatibus commuta! Fide viaticum praebente Jacob exiit in terram peregrinam; tu quoque illam tibi pro viatico assume, ut cum magnis divitiis revertaris! Fide callide egit et, primogenitura arrepta, abiit; ita tu quoque assume tibi primogenituram fidei et egredere! Fide purificatus est et meruit scalam videre; ita tu quoque purgare, ut divitias crucis videas! Fide revolvit lapidem de ore putei; ita tu quoque revolve lapidem veritatis et retege fontem salutis! Fide aperuit puteum et potavit gregem Rachel; ita tu quoque aperi mysteria veritatis et pota gregem ecclesiae! Vide fidem Jacob, qua commotus Laban ejusque familiam reprehendit; ita tu quoque tamquam lucerna reprehende idolatriam! Non ille personam respexit cognatorum, propinquorum, affinium suorum, sed fide Haranitas redarguit, reprehendit, monuit. Fide baculos erexit, super quibus grex incalescebat, ita ut pareret foetus maculosos et versicolores ad redargutionem oppressorum illius. Ita tu quoque baculum crucis gregi erige, ut per vulnera Crucifixi foecundetur et pariat confessionem! Fide pugnavit et vicit virum illum spiritualem; tu autem pugna et vince spiritus malignos! Fide extendit manus suas in signum crucis; ita tu quoque te totum cruci conforma! Fide etiam Joseph triumphos egit in proeliis

ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ. ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ.

ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ. ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ.

ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ. ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ.

ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ. ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ.

ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ. ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ.

ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ. ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ.

ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ. ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ.

ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ. ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ.

ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ. ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ.

ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ. ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ.

ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ. ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ.

ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ. ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ.

ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ. ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ.

ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ. ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ.

ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ. ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ.

ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ. ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ.

ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ. ﺍﻟﻤﻌﺠﻢ ﺍﻟﻤﻔﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﻭﺍﻷﺩﺏ.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:5-24814/fragment/page=00000158

suis; tu quoque pugna et vince impetus callidi veteratoris! Fide reprehendit fratres suos coram patre; ita tu quoque propinquos aeque ac remotos reprehende! Fide exiliit e fovea et ascendit e cisterna; praedica illam, deinde, si cecideris, apprehendet et eriget te. Fide superavit ignem, qui in thalamo ei occurrit, et tandem peractis omnibus his pugnis in curru vectus est. Tu quoque fidei firmiter adhaerens conculca carbones afflictionum, ut in regno coelesti super curru gloriae veharis! Fide in fame populum nutrivit et saturavit, ita ut pater, dominus, gubernator in regno Aegyptiaco factus sit. Ita tu quoque sume signaculum veritatis et collige commeatum spiritus, ut eo veritatem esurientes satures et in regno coelorum celebreris! Fide jussit ossa sua ex Aegypto educi, quia credidit in resurrectionem et in judicium et in retributionem. Fide tu quoque accipe veritatem in sacra scriptura consignatam et per praedicationem ejus te hinc in coelum transfer! Fide rejecit Moyses thesauros regni et elegit sibi paupertatem exilii cum Deo. Tu quoque in fide persevera, valde amans plagas tibi ob illam illatas super omnes thesauros, honores, principatus! Fide renuit Moyses haberi filius filiae Pharaonis, et fide tamquam matre sibi assumpta exiit in regionem peregrinam. Fide audax factus in Aegyptios infremuit et vituperavit Hebraeos populares suos, cum eos altercantes vidisset . . . . . Etiam Isajam altisonum, gloriosum inter prophetas docuit fides, ut clamaret de plenis faucibus; consiliata

ܗܘ ܕܟܬܒ ܫܡܗ ܒܟܬܒܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܥܠ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܫܐܠ ܠܝ ܐܢ ܐܬ ܗܘ ܕܐܫܐܠ ܠܝ

est illustri, ut clamando non parceret voci. Itaque ob veritatem ejus vox illius in terra intonuit sicut tuba. Audacter et aperte locutus est coram populo, qui prophetas ad silentium redigere solebat, et praedicavit gloriam Crucifixi per symbolicam illam denudationem. Redarguit tribus hebraeos una cum gentibus de mysterio Emmanuelis, reprehendit reges et principes e fide sua. Serra lignea dissectus est, nec tamen divisa est vox ejus a voce fidei; adhuc enim clamat, quamquam defunctus, et praedicat fidem. Fide Jeremias extulit vocem in populo, indutus est loricam afflictionum, nec tamen unquam pulchrum splendorem fidei dereliquit. Tradidit animam suam sanctam vinculis et passionibus, nunquam vero vocem veritatis reticuit, quae a mendacibus negabatur. Fecit faciem suam quasi adamantinam et frontem suam quasi aeneam, atque in congregationibus redarguit populum hebraeum et gentes ob veritatem. Fide increpuit prophetas mendacii, ideoque quasi canis contusus et projectus est, nec tamen unquam a praedicatione destitit. Projecerunt eum in foveam luti, nec tamen cithara ejus veritatem siluit; comedit panem suum in

ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܪܝܬ ܟܠ ܡܕܡ. ܐܝܟ ܕܐܡ ܠܐ ܐܝܬ ܐܠܗܐ.

ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܪܝܬ ܟܠ ܡܕܡ. ܐܝܟ ܕܐܡ ܠܐ ܐܝܬ ܐܠܗܐ. 1490

ܐܠ ܒܪ ܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ. ܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ ܒܪ ܡܢ.

ܐܠ ܒܪ ܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ. ܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ ܒܪ ܡܢ.

ܐܠ ܟܠ ܡܕ ܒܥܝ ܠܗ. ܐܠ ܒܥܝ ܡܕ ܟܠ ܐܠ.

ܐܠ ܟܠ ܡܕ ܒܥܝ ܠܗ. ܐܠ ܒܥܝ ܡܕ ܟܠ ܐܠ.

afflictione, sed constanter adhaesit consortio illius. Fide Ezechias falsas religiones destruxit et exstirpavit, stabilivitque timorem Dei secundum praecepta legis. Per eam demolitus est idola et destruxit effigies peccati, sanctum vero templum aedificavit manibusque suis perfecit, sicut David. Fide obviam ivit scelesto illi Sennacherib, vicitque eum in pugna, copiis illius quasi frumenti manipulis demessis. Fide humiliavit minas et superbiam Assyrii, procumbere fecit et dejecit milites ejus gladio fidei suae. Per eam regredi fecit solem in coelo, cum aegrotus oraret; eripuit eum ex ore mortis et convertit solem in honorem ejus. Fides coronavit eum corona David patris ejus, et mysteriis illustravit splendorem ejus, quem fides exornaverat. Fide excelluit etiam Josias justus; per eam prosperae factae sunt viae ejus et resplenduit in sanctuario. Fide illustrati sunt Ananias et socii ejus in Babylonia; invenerunt gratiam et misericordiam, quia fidem honorabant. Per eam sapientiam acquisiverunt jejunantes et coronati sunt justi, redargueruntque Nabuchodonosor, leonem illum, qui nationes confregerat. Fide leguminibus pro cupediis enutriti sunt, et pro vino aqua corporibus eorum robur et augmentum praebuit. Optime per eam enutriebantur et cupediis ejus roborabantur; aperuit enim in animis eorum fontes sapientiae et intellectus. Reprehenderunt errorem per veritatem et redarguerunt dubitationem, nec unquam principum rationem habebant, quia solus

ⵙⵓⵖⵓⵔ ⵏ ⵜⵣⵔⴼⵜ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏⵏⵙ ⵙⵙⵓⵏⵜ ⵉⵎⵓⵔⵜⵏ ⵏⵏⵙ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏ ⵉⵏⵓⵔⵔⵉⵏ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ

Deus erat rex et principium eorum. Redarguerunt sapientes Babyloniae, quia non per veritatem eruditi erant, etiam magos et hariolos universamque turbam, quae a veritate aliena erat. Per eam vaticinati sunt profunda et annuntiaverunt abscondita, ut regem et principes ejus stupore et admiratione percellerent. Paraverunt se ad ignem, ne fidem perderent, et contempserunt gladium, ne divitiarum illius jacturam facerent. Fide vicerunt ignem, quo cremandi erant, et ob amorem illius intraverunt flammam cui traditi erant, et contempserunt eam. Nihil curaverunt de duobus istis caminis, qui ad ipsos interimendos accensi erant; alterum nempe ligna inflammabant, alterius vero flamma furor regius erat. Contempserunt idolum regis et ipsum regem, sicut idolum ejus; honoraverunt autem et adoraverunt Deum cui honor debetur. Spreverunt honores et poenas, regem et principes, corpora sua tamquam hostias offerentes, ne fidem amitterent. Confidentes ei in fornacem intraverunt; ideo illa locum iis amoenum reddidit et quartum advocavit, ut ignem in thalamum mutaret. Angelus morem ei gessit et advenit, refrigerationem afferens, atque in camino ignis spiritum et rorem produxit. Flamma blandiebatur corporibus eorum, in quibus fides habitabat, et egressa interfecit errantes, qui veraces calumniabantur. Fide ad summos honores provectus est etiam Daniel exul, reprehendit reges et dominatores, eos per illam admonens et erudiens. Imposuit sibi illam tamquam coronam pulcherrimam et per eam regibus dominatus est, ita ut ei adorationem, thus,

Ich hab mich gar nicht gesehen. Ich hab mich gar nicht gesehen.

sacrificia quasi Deo offerrent. Illa aperuit in eo intelligentiam et divitias absconditas sapientiae; vivificavit et triumphare fecit justos, condemnavit et interfecit fraudatores. Fide vicit et triumphos egit in duabus foveis, quas ei foderant, et virtus veritatis ejus ora leonum occlusit. Ipsa fecit eum angelis virum desideriorum et dilectum inter coelestes, extenditque gloriam justitiae ejus in alto et in profundo. Fide excelluit universa turba prophetarum; reprehenderunt reges et principes, a quibus persecutionibus remunerabantur. Fide exornati sunt tamquam templa spiritualia; Spiritus enim, qui Jesum vaticinabatur, implevit eos mysteriis vitae. Fide Mardochaeus et Esther ab Aman liberati sunt, et una cum ipsis etiam populum de machinationibus callidi eripuerunt. Fidem induta est Esther, cum intraret ad regem, decorque et splendor illius magis eam ornaverunt, quam vestes et aurificia. Fides floruit in facie ejus, ita ut eligeretur de medio sociarum suarum ad assumendam coronam et regiam dignitatem, quam fides ei paraverat. Fide praevaluit Mardochaeus, patruus ejus, contra Aman, contempsitque impium illum superbum tamquam servum. Per eam comprehenderunt illum in laqueo, quem ipse absconderat et ceperunt eum in reti, quod ipse posuerat; super lignum enim, in quo eos suspendere volebat, hi ipsi, quibus destinatum erat, suspenderunt illum. Fide vicit etiam sanctus Ezechiel; quamquam enim agmen afflictionum eum circumdabat, nunquam tamen se ab ejus amore sepa-

ولا يعرف الحقيقة الا من ذاقها. وهذا لا يكون الا بالمحبة. فان المحبة هي اساس
كل خير وهي التي تجعل الانسان يحب الله ويحب كل ما يحبه الله. وهي التي
تجعل الانسان يحب الناس كلهم. وهي التي تجعل الانسان يحب الخير للناس
كلهم. وهي التي تجعل الانسان يحب الخير لنفسه. وهي التي تجعل الانسان
يحب الخير لكل ما يحبه الله. وهي التي تجعل الانسان يحب الخير لكل ما
يحبه الناس. وهي التي تجعل الانسان يحب الخير لكل ما يحبه الله والناس.
وهي التي تجعل الانسان يحب الخير لكل ما يحبه الله والناس ولنفسه.
وهي التي تجعل الانسان يحب الخير لكل ما يحبه الله والناس ولنفسه
ولكل ما يحبه الله والناس ولنفسه. وهي التي تجعل الانسان يحب الخير
لكل ما يحبه الله والناس ولنفسه ولكل ما يحبه الله والناس ولنفسه
ولكل ما يحبه الله والناس ولنفسه ولكل ما يحبه الله والناس ولنفسه.

1670) Cod. ﻣﺤﺒﻪ.

ravit. Comedit panem in mensura bibitque in parva quantitate, saturatus est opprobriis et afflictionibus, nunquam tamen cessavit a cursu suo. Acuit linguam suam sicut cultrum illum, quo sibi caput et barbam rasit, et redarguit ea populum suum sumpsitque signum coram eo. Minatus est principibus et potentes potenter redarguit, exprobrans iis vanas superstitiones eorum in zelo fidei. Fide purificatus est sicut lux viditque thronum Dei et similitudinem hominis super eum sedentem, quae de Christo interpretanda est. Per eam proclamavit resurrectionem et crucem super ossa formavit, cum spiritum vocaret, ut de quatuor regionibus adveniret. Per illam revelata est ei ecclesia, quam torrenti comparavit, nec non mysterium crucifixionis per templum et portam designavit. Fides erat ei specula assidua, cujus custodiam perpetuis vigiliis observabat et cujus honorem quasi sonu cornus in populo suo proclamabat. Fide etiam sanctus Zorobabel coronatus est et de Babylonia reduxit populum judaicum post servitutem finitam. Per illam viriliter egit sicut David, sepiens scissuras Jerusalem et restaurans urbem, quae ideo diruta erat, quia fidem non honoraverat. Ipse renovavit et in patria stabilivit populum suum et reaedificavit Jerusalem; per fidem iterum erexit locum, quem idololatria destruxerat. Per illam collegit populum suum dispersum et dispersit gentes, quae eum aggrediebantur; aedificavit

ܐܡ ܡܕܡ ܕܡܟ ܐܬܝ ܕܐ ܒܝ ܡܟ ܐܝ. ܐܬܝ ܡܟ ܐܝ ܕܐ ܒܝ ܡܟ ܐܝ.
ܒܝ ܡܟ ܐܝ ܕܐ ܒܝ ܡܟ ܐܝ. ܐܬܝ ܡܟ ܐܝ ܕܐ ܒܝ ܡܟ ܐܝ.

muros dirutos secundum vaticinium Jeremiae. Sicut murus sepivit populum, quem Babylonia exterminaverat, et sicut leo confregit inimicos ejus, quia fide roborabatur. Fide coronatus est etiam Josue filius Josedec, qui sacerdotium Jesu typice designabat, sicut Zorobabel regnum ejus. Per illam excitatus est spiritus ejus et honoravit sanctitatem nominis sui; erexit templum sanctum et attulit vasa ministerii. Per illam erexit sacrum altare, quod gentes scelestae conculcaverant, et reduxit vasa ejus sancta, quae Chaldaei abstulerant. Per illam sacrum altare denuo destinavit votis, holocaustis, sacrificiis, et obtulit sacrificia laudis secundum legem Moysis. Per illam superavit etiam satanam, qui stetit a dexteris ejus, ut percuteret eum; sed angelus descendit ad honorandum eum et increpuit inimico ejus. Per gloriam illius puram ornatus est; illa enim induit eum vestes bonas, exuit autem et projecit ab eo vestes, quas idolatria foedaverat. Per illam resplenduit sicut Aaron et indutus est vestes sacerdotii; Filium typice repraesentabat et vestitus est splendore nominis ejus. Illa coronavit eum corona benedictionis, quam obtulerat Tobias, de auro, quod dono dederant Idajas et Holdei socius ejus. Per Jesum invaluit Josue et factus est sacerdos Dei, subjecitque gentes sicut Jesus, postquam de Babylonia ascendit. Fide iterum aedificavit sanctuarium, quod destructum remanserat per septuaginta annos, et ordinavit vasa ministerii, quae diu sacrificiis offerendis non inservierant. Pacem reddidit loco devastato fecitque in eo convivium sacrificiorum, et instauravit in eo

ﻋﻦ ﺳﻢ ﻋﺪﺑﺎ ﻟﻪ. ﻟﻬﺎﻩ ﻟﺒﺎ ﻋﻪ ﺳﻢ ﻋﻴﺴ.
ﻟﻤﻜﻤﻪ ﻟﺘﺎ ﻟﻪ ﻋﻴﺴ. ﻟﻬﺎﻩ ﻟﺘﺎﻩ ﻟﻪ ﻋﻴﺴ.
ﻟﺴﻢ ﻋﻪ ﻟﻬﻢ ﻟﺘﺎﻩ. ﻟﻬﺎﻩ ﻟﺘﺎﻩ ﻟﻪ ﻋﻴﺴ.
ﻋﻪ ﻟﻬﻢ ﻟﺴﻢ ﻟﻠﻤﻜﻤﻪ. ﻋﻴﺴ ﻟﻠﻤ ﻟﻪ ﻟﻬﻢ.
ﻟﻤﻜﻤﻪ ﻟﻠﻤ ﻟﻪ ﻟﻬﻢ. ﻟﻬﺎﻩ ﻟﻠﻤ ﻟﻪ ﻟﻬﻢ.
ﻟﻤﻜﻤﻪ ﻟﻠﻤ ﻟﻪ ﻟﻬﻢ. ﻟﻬﺎﻩ ﻟﻠﻤ ﻟﻪ ﻟﻬﻢ.
ﻟﻤﻜﻤﻪ ﻟﻠﻤ ﻟﻪ ﻟﻬﻢ. ﻟﻬﺎﻩ ﻟﻠﻤ ﻟﻪ ﻟﻬﻢ.
ﻟﻤﻜﻤﻪ ﻟﻠﻤ ﻟﻪ ﻟﻬﻢ. ﻟﻬﺎﻩ ﻟﻠﻤ ﻟﻪ ﻟﻬﻢ.
ﻟﻤﻜﻤﻪ ﻟﻠﻤ ﻟﻪ ﻟﻬﻢ. ﻟﻬﺎﻩ ﻟﻠﻤ ﻟﻪ ﻟﻬﻢ.
ﻟﻤﻜﻤﻪ ﻟﻠﻤ ﻟﻪ ﻟﻬﻢ. ﻟﻬﺎﻩ ﻟﻠﻤ ﻟﻪ ﻟﻬﻢ.
ﻟﻤﻜﻤﻪ ﻟﻠﻤ ﻟﻪ ﻟﻬﻢ. ﻟﻬﺎﻩ ﻟﻠﻤ ﻟﻪ ﻟﻬﻢ.

sancta mysteria, donec adveniret Jesus dominus ejus. Fide inclaruerunt Tobias, Idajas, Holdei, Esdras, Nehemias, qui templum atque urbem reaedificaverunt. Per illam inclaruit etiam Simon, purus sanctusque sacerdos, qui quasi stella lucida fulgebat de sanctuario et velo. Fide excelluerunt Zacharias, Judas, Nahum, praeclarusque Eliezer, quem ob illam reges judicabant. Fide inclaruit Semonitha cum filiis suis sanctis, qui irritum faciebant furorem Antiochi nec ab amore fidei divelli poterant. Hi martyres Christum praevenientes tormenta et passiones patienter tolerabant, nunquam autem per sacrificia et adorationem idolorum a fide recedebant. Per illam sustinuerunt omnes afflictiones, sartagines, ungulas, dissectiones, et ascendit fumus eorum de igne tamquam aroma suaviter fragrans. Per illam contempserunt minas, spernentes et vilipendentes omnes terrores; obtulerunt se gladio, ne fidem amitterent. Custodierunt legem Dei et contempserunt mandatum tyranni; nec ob parvum nec ob magnum pretium fidem deturpare voluerunt. Honoraverunt eam in passione et dilaceratione corporum suorum, nec coram infidelibus fidem Dei negaverunt. Coronavit illos coronis gloriae in nationibus, quia ipsam in tormentis suis honoraverant coram gentibus et regibus earum. Vicerunt regnum et errorem, acquisieruntque sapientiam senectutis, magis amantes veritatem, quam honores fugaces. Facti sunt quasi septem lucernae veritate splendentes, quas protulerat purum gremium Semonithae, candelabri hujus sancti. Resplenduerunt quasi dies festi, per quos sanctitas honoratur, incipientes a sancto sabbato

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ

Semonithae, quae numerum septenarium nexuerat. Fide roboratae sunt septem uvae sacrae in vite speciosissima, quam terra legis produxerat. Fide filii Semonithae in coronam liliorum conjuncti sunt, ipsaque mater cum dilectis suis adunata est tamquam corona e septem floribus conserta. Fide gloriosissimus Mathathias invaluit, aras idolorum destruxit, regem tyrannum redarguit. Perseveravit per adjutorium divinum et causam egit universi populi, ne idolos adoraret et deos falsos coleret. Illam tamquam hereditatem reliquit populo suo, cum obdormiisset morte justorum; ipsam in hereditatem legavit filiis suis in testamento, quo unicuique suum ordinem assignabat. Honoravit illam in vita et in morte sua, pugnavitque pro ea; ideo ipsa exornavit, magnificavit, glorificavit eum inter justos. Fidem retinuit Judas Machabaeus, vir fortis, et honoravit divitias ejus sanctas tamquam thesauros pretiosissimos. Conservavit eam tamquam depositum et accepit eam tamquam lucrum a patre suo glorioso, qui ei fidem in hereditatem dederat. Accinctus est ea tamquam lorica et sumpsit eam in manus tamquam scutum, pugnavitque pro ea usque ad mortem, ne lucri ejus exsors fieret. Illa milites coram eo confregit et exercitum tyrannorum humiliavit, humique dejecit millia et myriades per paucos illos, qui ei adhaerebant. Illa advocavit exercitus, ut eum adjuvarent, et equites luminosi circumdederunt eum, qui in tempore fidei castra ponebant et umbram praebebant super caput

ⵜⵉⵙⵙⵉⵔⵜ ⵏ ⵜⵙⵓⵔⵜ ⵜⵜⵜⵜⵜⵜ. ⵜⵜⵜⵜⵜⵜ

ejus. Per illam glorificati et coronati sunt Judas et fratres ejus heroici, Simon Thasi et Joseph et Jonathan speciosissimus. Omnes hi honoraverunt illam in persecutione et non dereliquerunt eam in afflictione; in bello pro ea mortem subierunt nec unquam honorem ejus maculari permiserunt. Illius armis contra reges pugnaverunt et fortes devicerunt; tremorem injecerunt viris bellicosis virtutibus, quas per illam operabantur. Injecit timorem eorum super millia et contremuerunt legiones ob vocem eorum; reges perterriti obstupuerunt, cum amici verae fidei venationem contra eos exercerent. Coronis coronavit eos, quia gloriam illius coronaverant, et purpura induit eos, quia promissiones illius amaverant. Advocavit reges ad triumphos eorum, qui amicis fidei dexteram foederis dederunt iisque dona et munera obtulerunt. Per illam fortes atque validi facti sunt sicut catuli leonum, et bestiae paganae per rugitum eorum ad silentium redactae sunt. Illa confregit currus regios et gestavit amicos suos in vehiculis triumphalibus, nexuitque illis per victoriam coronas et monilia.

Haec nubes testium circumdat te, o discipule! Itaque esto fortis et ambula cum iis in comitatu fidei! Haec acies sanctorum veritati obviam ivit; confortare igitur per certamina eorum, ut coronis eorum coroneris! Aspice has legiones, quae pro fide pugnantes mortem passae sunt, ut et ipse sedulo pugnes pro victoria speciosae! Hic murus fortium circumcingit te, o debilis; noli ergo timere, sed eleva vocem tuam pro veritate et esto impavidus contra validos! Omnes

ڤ ڤڠاڠ ڤيڠ ڤيڠ ڤي

hi sancti et adhuc alii plurimi divinati sunt mysteria Crucifixi et ditati sunt per Trinitatem. Omnes tulerunt passiones pro fide; noli igitur recusare tentationes ejus, quibus purificeris sicut aurum! Omnes afflictionibus coronam justitiae sibi nexuerunt et per passiones omnimodas fidem confessi sunt. In omnibus certaminibus testati sunt eam et in omnibus litibus abhaeserunt ei; omnes mortes et pugnas sustinuerunt pro ea. Itaque animum tibi assume et ambula in hac via angusta, quae in fine perducit ad gaudium in regno beatissimo! Noli amare viam latam, quae in fine perducit ad gehennam, ad locum plenum cruciatuum, vermium, luti, tenebrarum! Coangustare et ambula per afflictiones, ut per eas tandem delicias invenias; sed noli ambulare in voluptatibus, ne per eas in miserias inducaris! Noli seduci honoribus, ut pondus sanctorum abjicias, noli desiderio quietis et gaudii moveri, ut bona promissa amittas! Angusta est porta salutis, et qui sibi vim infert, ingreditur per eam; angustia enim ejus illos repellit, qui quiete dilatantur. Solam hominis mensuram capit porta, quae ad justorum congregationem perducit; noli putare deliciis vestitum per eam intrare posse! Noli incrassari quiete aut vestiri pondere divitiarum, ne retineat te porta illa, quam justi per tribulationes intraverunt! Quietus extra illam manebit, afflictis tantummodo per eam ingredientibus; angusta igitur animam tuam tribulationibus, ut porta illa tibi recludat et donet bona sua! Nam et infans, qui in hanc vitam venit, per portam angustiarum pertransit, et si eas non sen-

ولا تحسبن الموت موت الفتى ... فانما الموت سؤال الرجال
كلاهما موت ولكن ذا ... أشد على النفس من ذا وذا
موت الفتى عزة في الورى ... وموته فاقة في الرجال
فهذا يعيش عيش الذليل ... وذا يموت موت الكريم
وقال ايضا
ان الكريم اذا رأى ... ما ليس يدرك بالمنى
ترك الجواب تكرما ... وتجنبا لمذلة الرد

tit, hanc lucem non videt. Nisi enim dolores, qui matrem ejus percutiunt et incurvant, ipsum quoque premunt, tenebras ibi hereditat in loco a vita remoto. Ille infans, qui non sentit pressuram portae sibi transeundae, suffocatus de tenebris in tenebras vadit et inutilis est egressus aeque ac ingressus ejus. Sine ulla utilitate matrem suam doloribus afficit, immo damnum ei affert, moriens in utero ejus proventu fraudato. Nihil efficit ingressus ejus praeter dolores et pressuras inutiles, matrisque moerorem cumulat per nativitatem et mortem suam. Itaque tu quoque respice portam, quae ad vitam parit! Nisi enim per afflictiones pertransieris, suffocabitur anima tua vitae expers. Moerorem tantum parabis gratiae, quae te genuit; si enim de vita excideris, pessimas ei ages gratias. Ingratus eris contra omnia beneficia, quae tibi gratuito commodavit. Impressit tibi imaginem Dei et dedit tibi spiritum vitae. Portavit te in utero vitae, sugere te fecit bona mysteriorum, recreavit te geniminibus suis. Tu autem hanc gratiam per mortem tuam moerore afficis. Infans enim in utero matris non secundum propriam voluntatem moritur; sed tua mors ex libera voluntate tua oritur, quamquam vita tua praeter voluntatem tuam tibi data est. Sed utinam ille, quem malitia liberi arbitrii sui occidit, tali modo abire posset, sicut decedit infans, nimirum sine peccatis et sine praemio! Tu ergo per bona opera vitam retine in utero gratiae, matris tuae, et tribulationibus gigne animam tuam saeculo venturo gaudiis pleno! Hoc saeculum futurum cum beatitu-

ڕاستی هەیە ئەوەی کە ئەو دەڵێت. ڕاستە ئەوەی کە ئەو دەڵێت.
ئەوەی کە ئەو دەڵێت ڕاستە. ڕاستە ئەوەی کە ئەو دەڵێت.
ئەوەی کە ئەو دەڵێت ڕاستە. ڕاستە ئەوەی کە ئەو دەڵێت.
ئەوەی کە ئەو دەڵێت ڕاستە. ڕاستە ئەوەی کە ئەو دەڵێت.
ئەوەی کە ئەو دەڵێت ڕاستە. ڕاستە ئەوەی کە ئەو دەڵێت.
ئەوەی کە ئەو دەڵێت ڕاستە. ڕاستە ئەوەی کە ئەو دەڵێت.
ئەوەی کە ئەو دەڵێت ڕاستە. ڕاستە ئەوەی کە ئەو دەڵێت.
ئەوەی کە ئەو دەڵێت ڕاستە. ڕاستە ئەوەی کە ئەو دەڵێت.
ئەوەی کە ئەو دەڵێت ڕاستە. ڕاستە ئەوەی کە ئەو دەڵێت.
ئەوەی کە ئەو دەڵێت ڕاستە. ڕاستە ئەوەی کە ئەو دەڵێت.

dine sua decies millies pretiosius est hoc nostro, quam hoc nostrum praestat utero genitricis. Noli fieri infans suffocatus in utero illo vitae pleno, ne tibi ex tenebris in tenebras transeundum sit! Vita infantis est anima, tua vero fides; nutritur infans lacte, tu vero corpore et sanguine. Uterus, in quo infans gestatur, carnalis est, tuus vero spiritualis; ille jacet in aquis immundis, tu vero in aquis sanctis. Ille movetur in gremio sanguinis, tu vero in gremio baptismi; illum genuit venter carnalis, te vero venter spiritualis. Nativitas infantis vetus, tua autem nova est; infans in pueritiam nascitur, tu autem in virum perfectum. Educatur mens tua in vita, quia fides ei insufflata est! Noli perdere fidem tuam, quia simul etiam animam tuam de vita perdes. Corpus et sanguis enutriunt te, quae omnipotentia Dei conficit, nec quisquam te superare potest, nisi voluntas tua ipsa consensum praebet. Fortior est potentia tua, quam ea satanae, nisi tui ipsius proditor effici velis; vita tua morti inaccessibilis est, nisi ipse animam tuam interficis. Seras inferni vinces, nisi ipse animam tuam debilitaveris; portam mortis superabis, nisi ipse humiliaveris liberum arbitrium tuum. Fortior est vis tua prae ea abyssi, si te ipsum custodire velis; creatio tua destructioni superior est, nisi ipse destruis structuram tuam. Homo novus es, nisi voluntas tua in vetustatem recidat; vivus es et morti superior, nisi ipse veritati mori velis.

Ich bin ein Mann, der nicht viel Worte macht.
Ich habe nicht gelernt, mich zu verstellen.
Ich sage, was ich denke, und was ich sage,
Das muß ich halten, oder es ist schlimm.
Ich bin ein Mann, der nicht viel Worte macht.
Ich habe nicht gelernt, mich zu verstellen.
Ich sage, was ich denke, und was ich sage,
Das muß ich halten, oder es ist schlimm.
Ich bin ein Mann, der nicht viel Worte macht.
Ich habe nicht gelernt, mich zu verstellen.
Ich sage, was ich denke, und was ich sage,
Das muß ich halten, oder es ist schlimm.
Ich bin ein Mann, der nicht viel Worte macht.
Ich habe nicht gelernt, mich zu verstellen.
Ich sage, was ich denke, und was ich sage,
Das muß ich halten, oder es ist schlimm.

In Crucifixo inveni bona haec innumerabilia. Praedica fidem ejus, quam ipsa avis locuta est! Quamquam crux ad eam non pertinet, cecinit gloriam et veritatem ejus; quanto magis tibi, pro quo illa fabricata est, non silenda erit laudatio ejus! Avis locuta est de salute ejus, quamquam non gustavit corpus ejus; itaque tu quoque confitere salvationem ejus, quia corpus et sanguinem ejus comedis! Illa cecinit sanctitatem ejus, quamquam non gustavit expiationem ejus; tu ergo lauda expiationem ejus, quia per ejus sanctitatem sanctificatus es! Illa gloriam tribuit morti ejus, quamquam nulla ei promissa est resurrectio; tu ergo praedica passionem et mortem ejus, quia vivificatione ejus frueris! Illa laudes ejus assidua cecinit, quamquam repromissiones ejus non inhereditavit; tu ergo, cui omnia sua praebuit, canta et proclama honores ejus! Quod auris non audivit, dedit tibi passio Crucifixi; imple igitur aures vocibus tuis, verbis fidei! Quod oculus non vidit, dedit tibi mors Crucifixi; esto igitur spectaculum coram oculis hominum et confitere ipsum coram judicibus! Quod non ascendit in cor, dedit tibi ignominia Crucifixi; fiat igitur cor tuum fons vitae, celebra et praedica laudem ejus! Quia advenit invitavitque te in thalamum suum per passionem, quam pro te sustinuit, animum tuum in thalamum ejus converte et gesta honorem ejus in eo! Quia aures tuae redemptionem ejus audiverunt, fac, ut audiant aures hominum laudationem ejus; et quia oculi tui gratiam ejus viderunt, monstra oculis illorum humilitatem ejus! Quia cor

ꝺe ſe ſe ſ

tuum impletum est promissionibus ejus, producat et effundat glorificationes ejus, et quia corpus tuum vidit expiationem ejus, fiat ei sacrificium rationale! Postquam tibi coelum terramque dedit, quid ei retribuere poteris? Postquam se ipsum in donum tibi tradidit, quibusnam laudibus ei gratias condignas ages! Accipe calicem salutaris et invoca nomen et veritatem ejus; persevera usque ad mortem, nec perdas fidem ejus! Per crucem vitam invenisti et collum mortis calcasti; per ipsam quasi pontem transiisti ad lucem Trinitatis. Per crucem inveni haec et testatur mihi Spiritus sanctus, illam nos ita eduxisse, ut morti superiores evaserimus, quemadmodum propheta proclamavit. Illa tibi facta est scala, qua ad vitam supernam tendas; haec testatur mihi Pater et Filius et Spiritus sanctus, qui locutus est per prophetas. Fias Crucifixo, qui divitias tuas multiplicavit, templum, in quo tubis celebratur, et loquere cum fiducia libera de fide ejus! Esto illi operarius verax, qui de mane usque ad vesperam virtutes, salvationes, passionem, humiliationem ejus praedicat! Esto illi tuba viva, quae alte proclamat honorem Jesu, domini gloriae, pro te clavis perfossi et crucifixi! Haec nobis consiliata est justitia per signa stupenda, quae gratia nobis monstravit; hoc consilium tibi quoque do, o discipule fidei. Fides haec in me locuta est, ut te alloquar et me tecum; tu quoque loquere, quemadmodum ego tibi locutus sum, quia tibi eadem dixi, quae illa in me locuta est! Eleva vocem tuam, quemadmodum audivisti; ego enim eadem tibi tradidi, quae ab illa audivi. Noli audire vocem diversam ab auditu vivifico

ⵉⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ.

ⵔ ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ. ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ.

ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ. ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ. 2110

ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ. ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ.

ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ. ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ.

ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ. ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ.

ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ. ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ.

ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ. ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ.

ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ. ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ.

ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ. ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ. 2120

ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ. ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ.

ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ. ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ.

ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ. ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ.

ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ. ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ. 2130

ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ. ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ.

ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ. ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ.

ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ. ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ.

ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ. ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ.

ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ. ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ.

ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ. ⵉⵎⵙ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵜⵎⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ.

sacrae scripturae! Hoc modo fides clamavit ad me, ut ego clamem ad te, tu vero et ad te ipsum et ad alios clames, longeque aufugias a fovea clamoris disputantium. Haec exempla justorum veterum illa mihi tradidit, deinde ego tibi monstravi exempla eorum, ut respicias ad regionem beatitudinis eorum. De pratis sacrae scripturae dedit mihi coronam florum et nexui illam splendoribus justorum, ut tu coroneris veritate ejus. Narravi enim tibi de splendoribus et thure dulci eorum, ut tu coroneris coronis eorum et possideas aromata eorum. Dedi tibi de coloribus eorum et de floribus virtutum eorum et de liliis optimis, quorum veritas in terra floret. Locutus sum tibi de magnis divitiis veterum, quamquam illis enarrandis impar, et narrabo tibi de thesauris recentium, quamquam vox mea iis non sufficit. Admonui te exemplis e veteri testamento desumptis et paratus sum novum quoque testamentum proferre. Surge igitur ex somno et mecum cane gloriam Patri et Filio et Spiritui sancto!

Finis sermonis S. Isaac de avi illa, quae Antiochiae Trisagion cecinit.

IX.

ܐܝܬ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܫܡܥ ܠܗ ܐܝܬ ܠܗ ܐܘܕܢ ܕܫܡܥ ܐܠ ܐܝܬ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܫܡܥ ܠܗ ܐܝܬ ܠܗ ܐܘܕܢ ܕܫܡܥ ✠

ܐܠ ܐܝܬ ܠܝ ... ܐܘܕܢ ܕܫܡܥ ✠ ܐܠ ܐܝܬ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܫܡܥ ܠܗ ܐܝܬ ܠܗ ܐܘܕܢ ܕܫܡܥ ✠ ܐܠ ܐܝܬ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܫܡܥ ܠܗ ܐܝܬ ܠܗ ܐܘܕܢ ܕܫܡܥ ✠

ܐܠ ܐܝܬ ܠܝ ... ✠ ܐܘܕܢ ܕܫܡܥ ✠ ܐܠ ܐܝܬ ܠܝ ... ✠ ܐܘܕܢ ܕܫܡܥ ✠

IX. Cod. add. Mus. Brit. 14529, p. 11 (H).

1—2) Hos versus e titulo fragmenti desumpsi.

IX.

FRAGMENTUM CARMINIS S. ISAAC DOCTORIS DE FIDE, CUI INITIUM : FIDEI INSISTO, UT FIDEM DEPINGAM.

Fidei insisto, ut fidem depingam .... Ille, qui ad nostram aegritudinem se demisit, quamquam fortitudo ejus minui nequit, ipse assumpsit debilitatem nostram, ut nobis robur invictum procuraret, Imbellis factus est, quamquam debilitati non obnoxius, ut nos bellatores idonei fieremus. Incorruptibilis corruptioni obnoxius factus est, ut nos a corruptione solveret et liberaret. Creator descendit ad corruptionem, sed corruptio ei non dominata est. Secundum visum externum corruptionem subiit, sed illa eum attingere non potuit. Ipse enim interfecit corruptionem nostram, cum eam pertransiret. Debilitas nostra est corruptio, quam creator noster per adventum suum abstulit et roboravit virtute justitiae suae, ne rursus peccato marcesceret. In ignominia corruptionis constituti eramus, ipse vero pro nobis ignominiam passus est; subiit enim ignominiam corruptionis, ut eam in incorruptionem permutaret. Non corruptus est Deus noster, cum veniret et pertransiret corruptionem nostram, sed interfecit corruptionem, ne rursus feriret genus humanum. Solummodo secundum visum oculorum, non vero, si rei veritatem perscrutamur, corruptus est. Mali eum

ܡܫܝܚܐ ܥܡ ܬܠܡܝܕܘܗܝ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܟܘܢ ܕܚܠܬܐ
ܒܡܫܝܚܐ ܘܠܐ ܒܨܠܘܬܐ. ܡܢ ܗܢܐ ܕܡܫܬܟܚ ܒܟܘܢ ܡܢ ܚܕ ܡܢ
ܐܢܫܐ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܚܕ ܡܢ ܐܠܝܢ ܕܐܬܝ ܠܡܫܬܐ ܘܠܐ ܡܨܠܐ
ܒܨܠܘܬܐ ܐܦ ܗܘ ܢܫܬܟܚ ܒܗ. ܘܐܦ ܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܚܕ ܡܢ ܐܠܝܢ
ܕܐܬܝ ܠܡܫܬܐ ܘܠܐ ܡܨܠܐ ܒܨܠܘܬܐ ܐܦ ܗܘ ܢܫܬܟܚ ܒܗ. ܘܐܦ
ܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܚܕ ܡܢ ܐܠܝܢ ܕܐܬܝ ܠܡܫܬܐ ܘܠܐ ܡܨܠܐ ܒܨܠܘܬܐ
ܐܦ ܗܘ ܢܫܬܟܚ ܒܗ. ܘܐܦ ܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܚܕ ܡܢ ܐܠܝܢ ܕܐܬܝ
ܠܡܫܬܐ ܘܠܐ ܡܨܠܐ ܒܨܠܘܬܐ ܐܦ ܗܘ ܢܫܬܟܚ ܒܗ. ܘܐܦ ܐܢ ܐܝܬ
ܒܗ ܚܕ ܡܢ ܐܠܝܢ ܕܐܬܝ ܠܡܫܬܐ ܘܠܐ ܡܨܠܐ ܒܨܠܘܬܐ ܐܦ ܗܘ
ܢܫܬܟܚ ܒܗ. ܘܐܦ ܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܚܕ ܡܢ ܐܠܝܢ ܕܐܬܝ ܠܡܫܬܐ ܘܠܐ
ܡܨܠܐ ܒܨܠܘܬܐ ܐܦ ܗܘ ܢܫܬܟܚ ܒܗ. ܘܐܦ ܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܚܕ ܡܢ
ܐܠܝܢ ܕܐܬܝ ܠܡܫܬܐ ܘܠܐ ܡܨܠܐ ܒܨܠܘܬܐ ܐܦ ܗܘ ܢܫܬܟܚ ܒܗ.
ܘܐܦ

passionibus exterminaverunt secundum speciem, non secundum essentiam. Nam per illam plagam exterminatricem interfecit mortem occisorem. Traxerunt eum ad exterminationem, sed ipse e contra exterminatorem interfecit. Crucifixerunt eum ad interitum, sed ipse per crucem suam destructorem occidit. Incorruptibilis nostram corruptionem subiit, ut genus nostrum inde liberaretur; nostrae debilitati se conformavit, ut aegritudinem nostram sanaret. Dominus factus est tamquam servus, ut servitus nostra inde liberaretur....

X.

S. ISAACI DISQUISITIO DE POTESTATE DIABOLI IN HOMINE TENTANDO; IN QUA ETIAM DE COMPOSITIONE HOMINIS AGITUR.

Lux Tua, Domine, comitetur intelligentiam meam, ut intrem regnum tenebrarum, bestiamque furiosam illic habitantem vinciam et omnibus monstrem! Tu enim ad gregem Tuum protegendum satanae vincula et fiscellam injecisti. Sed nihilominus contremiscunt agni pascuae Tuae, quando rugit in vinculis suis. Regnum satanae est nox. Tu igitur, Deus, illumina mentem meam, ut doceam simplices, eum furorem suum in genus humanum non posse opere explere! Verbum Tuum sit mihi lucerna, ut legam in libro

ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺍﻋﻠﻢ ﺑﺎﻟﺼﻮﺍﺏ. ﻭﺍﻟﻴﻪ ﺍﻟﻤﺮﺟﻊ ﻭﺍﻟﻤﺎٔﺏ.

ﻭﻗﺪ ﺍﺳﺘﻘﺼﻴﻨﺎ ﻫﺬﻩ ﺍﻟﻤﺴﺎﺋﻞ ﻭﺍﻟﺘﻔﺮﻳﻌﺎﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﺴﻴﻤﺎﺕ ﻭﺍﻟﺘﺼﻮﻳﺮﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﺤﺮﻳﺮﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﺤﺮﻳﻔﺎﺕ ﻭﺍﻟﺘﺼﺤﻴﻔﺎﺕ ﻭﺍﻟﺘﻌﻠﻴﻘﺎﺕ ﻭﺍﻟﺘﻌﻠﻴﻤ

cogitationum ejus, quibus ille artibus mundum perturbare conatur, cum ei non permittatur, ut vim adhibeat! Fraudibus utitur satanas, quibus imperitis stuporem injiciat eosque artibus suis perturbet, quamquam iis damnum inferre nequit. Rugit tamquam leo, quamquam vis omnipotens eum vincivit; grex dispergitur voce ejus, quamquam ille eum perdere non potest. Satanas compararandus est leoni vincto et fiscella instructo. Terrores quidem incutit horribiles, sed ad damnum inferendum non valet. Virtus coelestis ei fiscellam injecit eumque ad timorem incutiendum in terram emisit. Voluntatem suam nonnisi per furorem explere potest, sed aculeus violentiae ei denegatus est. Ne, Domine, difficultatem experiatur lingua mea in describendis rebus satanae, ne forte dicant, illum me perturbare potuisse, quia minatus sim eum detegere! Illud ipsum enim mihi proposui, ut hominibus demonstrarem, diabolum nempe nihil aliud esse, quam baculum castigationis, ideoque eum nullum damnum inferre posse, nisi Dominus eum ad hunc finem emiserit. His quidem verbis omnem ei potestatem abjudico, non tamen ideo eum a culpa absolvo. Nam prava voluntas ejus condemnanda est, quae omnes perdere cupit. Leo est, quem justitia vincivit eumque ante portam suam ad terrorem incutiendum excubare sinit, ut in illum, qui a jugo justitiae recedit, dominationem accipiat eumque laedat. Injectum ei est capistrum justitiae, quia semper voluntatem laedendi habet; interdum vero justitia ei habenas laxat, ut puniat eos, qui contra ipsam peccaverunt. Justitia eum subjuga-

ولا تعد عن فعله ما اهجر لمن عن رضاه ما

ولا تعد عن فعله ما اهجر لمن عن رضاه ما

وقد تعرّى وقد تجنّى وقد تناسى الهوى وملّا

وقد تعرّى وقد تجنّى وقد تناسى الهوى وملّا

وقد تعرّى وقد تجنّى وقد تناسى الهوى وملّا

وقد تعرّى وقد تجنّى وقد تناسى الهوى وملّا

وقد تعرّى وقد تجنّى وقد تناسى الهوى وملّا

وقد تعرّى وقد تجنّى وقد تناسى الهوى وملّا

وقد تعرّى وقد تجنّى وقد تناسى الهوى وملّا

وقد تعرّى وقد تجنّى وقد تناسى الهوى وملّا

وقد تعرّى وقد تجنّى وقد تناسى الهوى وملّا

وقد تعرّى وقد تجنّى وقد تناسى الهوى وملّا

vit et fiscella instruxit, ne damnum inferat; sed voluntas ejus jugo non subjicitur, sed in rebellione permanet, quamquam vincta est. Sicut peccatum excubat ante portam illius, qui veritatem relinquit, quia justitia eum contra talem emittit, ut eum castiget, quoadusque ipsa velit. Non enim licet diabolo, tamdiu apud hominem remanere, quam ipsi libet; sed ille, qui eo tamquam baculo utitur, per eum percutit, in quantum ipsi placet. Interdum laedit infantes, quia parentes eorum peccaverunt; ne iis poenitentiam abscidat, castigat infantes, ut parentes eorum poenitentiam agant. Si daemonibus liberam nocendi facultatem concedisset, terra jam diu incolis careret; tum enim illi genus humanum invasissent et in una hora exterminassent. Iners est stimulus diaboli, sicut aculeus apis in mense Decembri; non possunt pungere nec laedere, quia stimuli eorum robore carent. Infans tantum imperitus timet apem in mense Decembri. Similiter nec diabolus tam terribilis est, quam fama ejus, quia vis ejus nocendi evanuit. Etiam fama apis timorem incutit, sed, si aculeo caret, deridetur. In mense Decembri apis solummodo susurrare, non vero pungere potest. Ita diabolus quoque voce sua tremorem incutere, non vero laedere aut perdere potest.

Etiamsi ululando exclamat: „Ille vel iste me mercede ad damnificandum conduxit“, nullam ei fidem adhibere debes. Causam enim quaerit, qua fratres ad mutuum odium et jurgium incitet. Ita alterum laedit in membris, alterum in mente; ut tam visibiliter quam invisibiliter noceat, furens exclamat, se mercede

ﻣﻦ ﺑﻪ ﺑﻪ ﻣﻦ. ﺗﻪ ﺑﻪ ﻣﻦ ﺑﻪ ﻣﻦ. ﺑﻪ ﻣﻦ ﺑﻪ ﻣﻦ ﺑﻪ ﻣﻦ.
ﺑﻪ ﻣﻦ ﺑﻪ ﻣﻦ ﺑﻪ ﻣﻦ. ﺑﻪ ﻣﻦ

conductum esse. Quantum potest, damna infert, nec unquam cessat a dissidiis excitandis. Ut mentes simplicium perturbet, conductum se nominat. Sed si revera, prout assertione sua simulat, mercede conductus hominibus nocere posset, tum certissime etiam sine ulla mercede noceret. Tum ergo dicendum esset, eum non tantum nocere, quantum posset. Nam ex myriadibus eorum, qui urbem incolunt, vix decem laedere solet. Itaque magis misericors esset, quam praedones, qui integras saepe exterminant urbes. Si igitur diabolus paucos laederet, quamquam multos laedere posset, utique bonus esset atque misericors, nec dignus, cui malediceretur tamquam malo. Quomodo tum ei promitti posset ignis et cruciatus, tamquam merces perturbationum ejus? Sed res non ita se habet, sed in omnes partes extendit alas suas, ut homines perturbet. Dispergit laqueos suos tamquam semina, ut imperitos capiat et ad altercationem inducat. Accendit ignem e longinquo et rixas e vinculis suis.

Interdum etiam clamat coram simplice, ut ei exitium paret. Dum enim illi ait : „O abs te!“ eum per superbiam ad apostasiam perducit. In verbo hoc honorifico, quod simplicibus acclamat, secretum inest ludibrium. Hoc enim verbum : „O, abs te!“ pariter super veraces et super mendaces profert. Haec utique ellipsis „O, abs te“ ita explenda est : „O, quam facile patitur stultitia tua, ut merita tua abs te abstrahantur!“ Sed stultus superbia inflatur, dum audit daemonem alta voce ipsi illudentem. Coram martyribus clamat ex animo, sed ficte coram mendacibus. Coram

ولا تكن ممن يقول ما لا يفعل. ولا تكن ممن يقول ما لا يعلم. ولا تكن ممن يقول ما لا يعرف. ولا تكن ممن يقول ما لا يسمع. ولا تكن ممن يقول ما لا يرى. ولا تكن ممن يقول ما لا يشتهي. ولا تكن ممن يقول ما لا يحب. ولا تكن ممن يقول ما لا يكره. ولا تكن ممن يقول ما لا يخاف. ولا تكن ممن يقول ما لا يرجو. ولا تكن ممن يقول ما لا يطلب. ولا تكن ممن يقول ما لا يجد. ولا تكن ممن يقول ما لا يفقد. ولا تكن ممن يقول ما لا يملك. ولا تكن ممن يقول ما لا يستحق. ولا تكن ممن يقول ما لا يستطيع. ولا تكن ممن يقول ما لا يعجز عنه. ولا تكن ممن يقول ما لا يقدر عليه. ولا تكن ممن يقول ما لا يعرف كيف يفعله. ولا تكن ممن يقول ما لا يعرف كيف يقوله. ولا تكن ممن يقول ما لا يعرف كيف يسمعه. ولا تكن ممن يقول ما لا يعرف كيف يراه. ولا تكن ممن يقول ما لا يعرف كيف يشتهيه. ولا تكن ممن يقول ما لا يعرف كيف يحبه. ولا تكن ممن يقول ما لا يعرف كيف يكرهه. ولا تكن ممن يقول ما لا يعرف كيف يخافه. ولا تكن ممن يقول ما لا يعرف كيف يرجوه. ولا تكن ممن يقول ما لا يعرف كيف يطلبه. ولا تكن ممن يقول ما لا يعرف كيف يجده. ولا تكن ممن يقول ما لا يعرف كيف يفقده. ولا تكن ممن يقول ما لا يعرف كيف يملكه. ولا تكن ممن يقول ما لا يعرف كيف يستحقه. ولا تكن ممن يقول ما لا يعرف كيف يستطيعه. ولا تكن ممن يقول ما لا يعرف كيف يعجز عنه. ولا تكن ممن يقول ما لا يعرف كيف يقدر عليه.

illis ululat timore coactus, sed coram his per ironiam. Multos hoc artificio sibi cepit, quod ululans eos praecedit, eosque perfecto exitio confregit, quamquam mysteria ejus non didicerunt. Etiam absque libatione vini jam satis placatus est per superbiam eorum, et absque conflatione idolorum per jactantiam eorum satis recreatus est. Placet enim daemoni superbia magis quam libatio, et spiritus jactantiae ei magis acceptabilis est quam sacrificium. Gaudet miser, quando audit diabolum clamantem: „O, abs te!“ Obliviscitur, quam malum sibi elegerit ductorem, et hac humiliatione sua captivum se tradit superbiae. Acclamationem illam „O, abs te!“ imbibit, quasi ad sitim restinguendam. O Domine, avertas quaeso a simplicibns illum, qui vel prudentes depraedari potest!

Clamat ante mendaces, ut ad se attrahat simplices, et ut mulieres stultas et insipientes ab ecclesia avertat. Insanae autem, postquam audierunt de loco, ubi daemon vociferatur, infantibus secum ductis abeunt et relinquunt domum sacram. Sacerdotem visitatorem non probatum habent stultae, ideoque signationem ejus contemnunt; sed talem quaerunt, qualem supra descripsimus, qui etiam extemplo advenit, ut ipsas signet. At potius, o mulier, donum quidem tribue recluso, sed signationem a sacerdote tuo accipe; cibum affer monacho, sed oleum martyrum sit tibi; omnibus ea administra, quibus indigent, sed in veritate permane aqud unum! eleemosynae tuae ad omnes perveniant, sed fides tua in Crucifixum defixa sit; ejus tantum oleum sit tibi, et a sacerdote signationem accipe! Ne

ܗܘ ܕܟܝ ܥܡ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܥܠܡܐ. ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܒܥܠܡܐ.
ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܒܥܠܡܐ. ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܒܥܠܡܐ.
ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܒܥܠܡܐ. ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܒܥܠܡܐ.
ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܒܥܠܡܐ. ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܒܥܠܡܐ.
ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܒܥܠܡܐ. ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܒܥܠܡܐ.
ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܒܥܠܡܐ. ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܒܥܠܡܐ.
ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܒܥܠܡܐ. ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܒܥܠܡܐ.
ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܒܥܠܡܐ. ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܒܥܠܡܐ.
ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܒܥܠܡܐ. ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܒܥܠܡܐ.
ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܒܥܠܡܐ. ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܒܥܠܡܐ.

[210]) Cod. ܐܝܬܘ.

dominetur super membra tua manus cujusvis hominis insipide! Ad vocem diabolorum et daemonum vociferantium congregantur spiritus maligni; omnis spiritus erroris, qni ibi spirat, se implicat ornamentis capitum earum. In consuetudine superstitionis ad conventicula illa accedunt. Non habent illae magnam fidem, sed potius validum errorem. Non tamquam ad veracem proficiscuntur, oleum reclusi quaerentes, sed ajunt: „utut sit hariolus aut incantator, sanationem mihi impertiat!“ Ipse autem stultus ille superbia effertur, quia stultae ad eum congregantnr. Illae autem ficte absque aestimatione illius ad portam ejus concurrunt, apud se cogitantes: „nihil mea interest, qualis sit, dummodo mihi per eum utilitas eveniat! Libello incantationum et libationibus diabolum e filio meo expellat!“ Miserae pro certo habent, se sub specie professionis monasticae incantatores inventuras esse, quia ignominiam suam celare volunt. Negligitur oleum apostolorum et martyrum, qui pro veritate mortem passi sunt, et oleum mendacium splendet in oribus perversarum. Servi Christi et orthodoxi afferre solent aegrotos et infirmos ad sanctum altare, non autem ipsi oleum conficere audent, ne domum expiationis contemnere videantur, sed ubi sacerdos est regens plebem, observant ordines justitiae.

Hoc modo satanas, ut a recta via abducat, variis in locis ob fratres clamat. Hae voces ejus ambages sunt, quibus nos a domo sanctuarii aberrare faciat. Ecclesiam valde contemnimus et juramenta in ea praestita spernimus. Si de juramento praestando et acci-

ܟܕ ܒܥܝ ܠܡܐܡܪ ܠܗ ܘܠܐ ܫܡܥ ܠܗ ܐܠܐ ܒܟܠ ܕܒܪ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܐܢܬ ܕܢܫܬܘܩ ܠܝ ܘܐܢܐ ܐܫܬܘܩ ܠܟ ܘܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܒܥܐ ܐܢܐ ܕܐܫܬܘܩ ܠܟ ܐܠܐ ܕܐܢܬ ܕܢܫܬܘܩ ܠܝ ܘܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܐܢܬ ܕܢܫܬܘܩ ܠܝ ܘܐܢܐ ܐܫܬܘܩ ܠܟ ܐܠܐ ܕ

piendo agitur, illud in ecclesia accipere spernimus. Alter quidem illud in ecclesia praestare cupit, sed alter illud ibi accipere renuit, loquens : „non credam tibi, nisi in sacello Thomae Apostoli juraveris.“ Quia illic daemones ululant, Apostolum magis honorant, quam Dominum ejus. In ecclesia semper parati sunt homines ad jurandum, sed in sacello apostolorum moras nectunt. Nescitis dijudicare, in quo honor praecipuus situs sit; ea enim, quae videtis, accipitis secundum insipientiam vestram. Non intelligitis, hunc honorem regi deberi, quod coram eo nemo percutiatur, sed ducibus ante eum collocatis competere, ut rebelles castigent. Eodem modo etiam Christus tamquam rex in ecclesia sua habitat, Apostolus vero duci exercitus comparandus est. Apud regem silentium mandatur, apud ducem vero tumultus regnat. Ita etiam Christus rex ecclesias suas silentio honorari vult, sed daemones apostaticos servis suis tradidit, ut coram iis judicentur. Non audet daemon in ecclesia vociferari, quia Seraphim ei os obturant, ne inhonoret arcem regis, in qua circumfertur majestas ejus. Si diabolus in ecclesia ulularet et in martyriis silentium observaret, nemo Filium Regis a duce exercitus distinguere posset. Multis autem ipsum hoc discrimen damnum et detrimentum attulit, ita ut Illum ob ipsum hunc potiorem honorem ejus sub falsa pietatis specie contempserint. Nimis vile foret filio regis, si daemones coram eo clamarent; sed discipulis suis hoc concessit, ut gradum potestatis eorum indicaret. Cum daemon in Judaea coram Domino nostro loqui auderet, increpatione ob-

أم مكنى حبيب لحكم فما. لبغداد حتى لحكم أم مكنى حسين لحكم فما.

ما من لبغداد إلى ما. مكنى لحكم أم مكنى حسين لحكم فما.

كم مكفوف حكمتم. أما أي مكحلة حجر مكفوف حكمتم.

لبغداد إلى إلى ما. أحمد لحكم مكنى لحكم أم مكنى حسين لحكم فما.

310 أمير أحمد ما. مكنى أمير حكم ما. لبغداد إلى إلى ما.

مكحلة من مكحلة. مكنى أمير حكم ما. لبغداد إلى إلى ما.

أحمد مكنى لحكم. إلى أي مكحلة كم إلى. لبغداد إلى إلى ما.

لحكم أمير حكم ما. لبغداد إلى إلى ما. لبغداد إلى إلى ما.

320 مكنى ما أمير لحكم. حجر مكنى أمير حكم ما. لبغداد إلى إلى ما.

إلى لحكم حجر كم لحكم. لبغداد إلى إلى ما. لبغداد إلى إلى ما.

مكنى حكم ما. ما من حجر مكنى أمير حكم ما. لبغداد إلى إلى ما.

مكحلة أمير حجر. لبغداد إلى إلى ما. لبغداد إلى إلى ما.

مكنى أمير حكم ما. كم أي لبغداد إلى إلى ما. لبغداد إلى إلى ما.

330 لبغداد من كم مكنى. مكنى أمير حكم ما. لبغداد إلى إلى ما.

مكحلة مكنى مكحلة. مكنى ما مكنى مكنى مكحلة. لبغداد إلى إلى ما.

لبغداد من مكنى لبغداد. لبغداد إلى إلى ما. لبغداد إلى إلى ما.

مكنى كم لبغداد. لبغداد إلى إلى ما. لبغداد إلى إلى ما.

[لبغداد مكحلة مكنى.] مكنى أمير حكم ما. لبغداد إلى إلى ما.

كم مكنى لبغداد. لبغداد إلى إلى ما. لبغداد إلى إلى ما.

340 لبغداد من مكحلة. مكنى أمير حكم ما. لبغداد إلى إلى ما.

مكنى مكحلة. مكنى أمير حكم ما. لبغداد إلى إلى ما.

مكحلة من مكنى لبغداد. لبغداد إلى إلى ما. لبغداد إلى إلى ما.

من لبغداد مكنى. لبغداد إلى إلى ما. لبغداد إلى إلى ما.

V. 336 e conjectura addidi.

turavit os ejus, ne coram rege tumultum excitaret. Nam et latro, si abducitur a facie judicis, ab eo obturationem oris per cuneolum accipit, antequam egressus supplicium obit. Eodem modo Jesus locutus est daemoni illi: „Obturetur os tuum, et egredere ex homine isto, sicut latro ex urbe!“

Diabolus nihil est praeter instrumentum castigationis; nemo hac de re te in errorem inducat! Ille enim absque manu, quae eum dirigit, homini nocere non potest. Iratus est baculus, qui te percutit, quia castigator tuus misericors est. Non quidem voluntas ipsius satanae talis est, qui te potius ad desperationem redigere cupit, sed Deus misericors te per eum leniter castigat, illum autem excruciat, dum videt, te per ipsum nonnisi ad tuam propriam utilitatem castigari. Per daemonem, qui interitum tuum intendit, Deus te percutit tamquam heredem suum, ideoque malignus valde perturbatur, quia ob tuum proprium commodum te castigare debet. Etiam paganus per eum castigatur, nec licet diabolo ei suppetias ferre. Si secundum propriam voluntatem suam nocere posset, certe adoratoribus suis nihil mali inferret. Valde excruciatur spiritus ejus, quando quasi ad suam ipsus ignominiam paganum castigat. Percutit enim eum ex mandato et ictus lenire nequit. Quemadmodum pater, cui rex occisionem unigeniti filii jussit, amorem paternum cohibere nequit, sed post occisionem filii corruit, ita etiam diabolus emissus, ut adoratorem suum excruciet, mandatum omittere nequit, quia mandator omnipotens est. Non licet ei nec paganum minore, nec fidelem

ⵢⴰⵙⵙⵓⵜⵜⵓ ⵏⵜⵜⴰ ⵔⵔⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ. ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ ⵉⵏⵏⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ.

ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵔⵔⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ. ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ ⵉⵏⵏⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ.

ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵔⵔⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ. ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ ⵉⵏⵏⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ.

ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵔⵔⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ. ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ ⵉⵏⵏⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ.

ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵔⵔⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ. ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ ⵉⵏⵏⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ.

ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵔⵔⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ. ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ ⵉⵏⵏⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ.

ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵔⵔⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ. ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ ⵉⵏⵏⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ.

ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵔⵔⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ. ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ ⵉⵏⵏⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ.

ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵔⵔⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ. ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ ⵉⵏⵏⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ.

ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵔⵔⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ. ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ ⵉⵏⵏⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ.

ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵔⵔⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ. ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ ⵉⵏⵏⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ.

ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵔⵔⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ. ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ ⵉⵏⵏⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⵓⵏⵜ.

majore dolore afficere. Utrumque hoc, quod tantopere voluntati ejus adversatur, humiliationem ei parat. Similis est Nabuchodonosor regi, qui ex mandato divino populum Sion castigavit, sed postea ob immisericordiam suam ipse humiliatus est. Deus Assyrium vocavit baculum, qui robur suum a manuductore accipit, nec non securim et serram, quae absque manu ad nihil valent. Quamquam igitur baculus super populum elevatus est, quamdiu castigatori placuit, tamen postea baculum confregit, quia in castigatione misericordiae oblitus erat. Eodem modo etiam malignus confractione dignus est, quia gaudet de miseria nostra. Quamquam nunc ex mandato Domini nos castigat, in fine ob immisericordiam suam confringetur.

Liber est diabolus, sicut homo, et creatura, sicut animal. In voluntate sua semper rebellionem et damnum meditatur, et animo nocet, quamquam actu nocere non potest. Libertas hominis aliquantum latius se extendit, quam libertas diaboli; non enim haec perfecte cum illa congruit. In homine est imago Dei, sed apud diabolum umbra ejus. Habet quidem liberum arbitrium sicut nos, sed non facultatem per illud nocendi. Latro vult caedem et occidit; diabolus vero vult caedem, sed occidere nequit. Occisor est ob pravam intentionem suam, sed exsecutione ejus gaudere non potest. Libertas humana est soluta, diabolica vero vincta. Haec nihil habet praeter velle, illa autem velle et perficere. Si diabolus solutus esset sicut homo, qui, quando vult, laedere potest, jamdudum mundum delevisset, quia voluntas ejus gaudet exterminatione crea-

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܐܝܟ

tionis. Homini haec duo data sunt, nempe velle et perficere; diabolo vero unicum tantum datum est, nimirum velle aut bonum aut malum. Habet velle et nolle, sed haec duo in unicum coalescunt; nam illud quoque, quod diabolus vult, ita vult, ut id nolit. Nostra libertas habet velle et nolle, perficere et non perficere. Haec tamen quatuor ad duo, immo duo ad unum reduci possunt, nimirum ad efficacem voluntatis determinationem. Similiter etiam unicum illud diaboli in duo resolvi potest, quia malum, quod vult, eo ipso saltem interne perficit. Potest velle sicut nos, non autem nocere sicut nos. Condemnatur in judicio scelestorum, quia interitus eorum ei placet; accusatur ob sanguinem peccatorum, quia de flagitiis eorum gaudet; requiritur ab eo opprobrium insipientium, quia calamitatibus eorum recreatur.

Nostra quoque libertas non ad omnia valet, quia imago tantum est. Superat libertatem satanae, sed inferior est datore suo. Etiamsi homo volare velit, nunquam tamen volando se in aërem efferre potest. Per illud, quod velle et nolle possumus, Deo similes sumus. Sed etiam mortem effugere volumus, quod tamen potestas nostra assequi non valet. Nam et istiusmodi desideria saepe vehementer desiderantur. Si voluntas nostra omnia efficere posset, non esset mera imago et similitudo. Deus solus tam perfectus est, ut quaecunque vult efficere possit. Ait: „Effingamus hominem secundum imaginem nostram!“ Noli ergo quaerere imaginem apud creaturas necessitati servientes, nec apud exercitus angelorum spirituales! Imago

ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܝܢ ܐܢ ܠܐ

Dei homo est. Aspice imaginem Dei, ecce in ea depictum invenies hominem! Contemplare imaginem hominis, et videbis in ea Deum! Est enim in nobis mens inscrutabilis, conscientia impervia, voluntas invincibilis, ratio immaterialis. In nobis est anima immortalis in similitudinem Dei immortalis, cujus vita in aeternum permanebit aut in lumine aut in tenebris.

Haec est imago illa, quae dominationem super universam terram accepit. Diversa enim est imago, quae nobis inest, a dominatione illa. Deus enim dominationem tribuit illi imagini, de qua dixit: „Faciamus hominem in imagine nostra!“ Haec enim omnia sibi assimilavit et subjecit per intelligentiam, quae est imago Dei. Si enim ipsa dominatio imago esset, imago Dei non inveniretur apud omnes homines. Sed omnes homines hanc imaginem possident in anima, mente, libera voluntate. Si imago Dei in dominatione consisteret, homo non indigeret artibus ad aves capiendas. Quia vero sapientia sua uti debet, ut omnia sibi subjuget, imago Dei in intelligentia quaerenda est. Scientiam ejus vocavit dominationem; per illam pisces e mari educit, per illam aquilas in ima detrahit, per illam bestias campi colligit; per illam mare et terram perquirit, altitudinem et profundum explorat. Cognoscit tempus venationis, sicut tempus triturae et messis. Conjungit illud, quod Deus separavit, ut capreolum cum ovi, hoedum cum caprea. Tribuit misericordiam maternam animali, quod naturaliter misericordia caret; ipse vero non vult misericordiam exercere. Varia animalium genera copulat; ipse vero a concordia recedit.

ﻓﻲ ﺃﻫﻠﻬﺎ ﻣﻦ ﻫﻮ ﺃﻫﻞ ﻟﻬﺎ. ﻭﻣﻦ ﻫﻮ ﻟﻴﺲ ﻟﻬﺎ ﺑﺄﻫﻞ.

ﺧﺴﺎﺋﺲ ﻳﺴﻜﻦ ﺍﻟﻘﺼﻮﺭ ﻭﻳﺄﻛﻞ ﺍﻟﻤﻴﺘﺔ. ﻭﻳﺸﺮﺏ ﺍﻟﺪﻡ. ﻭﻳﺴﻤﻰ ﺍﻟﻤﻠﻮﻙ ﺑﺄﺳﻤﺎﺋﻬﻢ. ﻭﻳﺘﺴﻮﺭ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻴﻞ. ﻭﻳﺨﺮﺝ ﻓﻲ ﺍﻟﻨﻬﺎﺭ. ﻭﻳﺴﻜﻦ ﺍﻟﻤﻘﺎﺑﺮ. ﻭﻳﺄﻛﻞ ﺍﻟﻤﻮﺗﻰ. ﻭﻳﺴﻜﻦ ﺍﻟﻤﻘﺎﺑﺮ

Serpentem sibi domat tamquam catulum, eamque super lectum suum cubare sinit. Jacet illa, vestes ejus custodiens; in hominem appropinquantem spirat, eumque sicut canis odoratur. Si inter decem vestes ita exploratas unam invenit peregrinam, projicit maxillam suam et mordet portatorem ejus. Sub dominatione homini data intelligendae sunt artes ejus, quae e mente ejus proficiscuntur. Artificia enim omnimoda excogitat, quibus omnia sibi subjiciat. Si autem dominatio prorsus eadem esset ac imago Dei, nulla requireretur prudentia ad dominationem stabiliendam, sed leo sua sponte ad hominem adveniret, seque servitio ejus subjiceret.

Quonam sensu asserendum est angelos libertate praeditos esse, aut quonam exemplo genus libertatis ipsis proprium explicari potest? Si liberum habent arbitrium, necessario etiam in agone constituti sunt; si autem agonem peragere debent, etiam timori subjacent, quia nemo coronatur, nisi post victoriam reportatam. Si angeli liberum habent arbitrium, pugna eorum fine carebit, iique etiam tum in statu suo permanebunt, quando *nostra* libertas jam secura quiescet. Si autem pugna spirituum coelestium simul cum nostra cessabit, tum etiam ascendere debent de conditione sua praesenti ad gradum superiorem. Si autem etiam post resurrectionem nostram in praesenti conditione sua permanebunt, etiam pugna eorum continuabitur, et vice versa si illud non continget, hoc quoque locum non habebit. *Nostrae* libertati promissa est liberatio, qua in resurrectione timorem exuet et corpus gloria vestiet. Dimittet corpus nostrum foeditatem

ܗܘ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܝܟ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܗܘ ܕܐܝܟ

suam; auferetur gravitas nostra, ut volatum velocem recipiamus. Cessabit indigentia nostra, ut libertas nostra suam accipiat mercedem. Non amplius erimus obnoxii passionibus et aegritudinibus, sed similes angelis. Illi igitur angeli, qui victoriam reportaverunt, ad quamnam dignitatem promovebuntur? Libertati pugna necessario adhaeret; si ergo, quando angelis similes facti erimus, novum agonem nobis propositum inveniamus, unde tandem requiem aeternam nobis quaeremus? Attamen res non ita se habet; sed angeli Deum praedicant conscientia nullo agone subjecta, eumque sanctificant voluntate, quae pugna non defatigatur. Semper permanebunt in eo, quem nunc tenent, statu, et justi iis assimilabuntur. Nam ordo angelicus mensura est, ad quam homines lucem aeternam inhereditantes pervenient. Nemo hunc gradum transgredi potest, praeter unicum illum Filium hominis, qui eum transgressus est. Quantalibet enim contentione justus in altum evolet, apud gradum angelorum remanere debet. Quemadmodum aqua, quae ascendit, ut oleum superet, subsistere debet, postquam usque ad superficiem aquae pervenit, ita etiam justus inter angelos remanet. Aqua nec uno digito oleum supersilire potest; similiter nec homini gradum angelorum transgredi licet. Qui autem asserere voluerit, angelis liberum esse arbitrium, debebit etiam indicare, quae praemia iis promissa sint. Si enim nihil de praemiis eorum scriptum est, etiam de libero eorum arbitrio nihil docet scriptura. Ceterum talibus disputationibus regula fidei nec stabilitur nec laeditur.

Diabolus libertatem habet. Quod quidem non his ipsis verbis in scriptura traditur, sed per ignem ei destinatum satis clare libertas ejus nobis insinuatur. Hoc sufficit ad demonstrandam libertatem maligni. Per gehennam ipsi praeparatam revelatur nobis libertas ejus.

Scriptum est, eum de coelo cecidisse, quod tamen de jactura potestatis ejus intelligendum est. Non cecidit de coelo lucis, sed de potestate tenebrarum. Si autem asseris, diabolum de coelo cecidisse, consequenter idem tibi etiam de Nabuchodonosor asserendum erit, quia scriptum est: „Quomodo cecidisti de coelo, ulula tempore matutino!“ Scito ergo, prophetam, postquam supra Nabuchodonosor sub nomine regis cum diabolo comparavit, postea alia quoque nomina accommodata pro aliis rebus sibi quaerere. Ita terram vocat coelum et aridam appellat mare. Quid porro sibi vult gladius in coelo, quando scribit: „Inebriabitur gladius meus in coelo?“ Hic Babyloniam vocat coelum, quia potestas ejus terram obtexit. Verbis „ascendam in coelum“ significat ingressum Nabuchodonosor in Jerusalem; similiter verbis „super stellas Dei elevabis thronum tuum“, eum super sacerdotes imperium suum extendere. Eodem modo etiam Salvator noster dominium maligni cum coelo comparavit, quia per evangelium crucis cecidit de honore, quem antea obtinuit.

Finis carminis de satana.

Ne vacua relinquatur pagina, nonnullas annotationes carmini praecedenti subjiciemus.

V. 93 : Sub illo, quem diabolus in membris laedit, intelligendus est obsessus, ex quo clamat, alium quemdam obsessionem maleficiis procurasse, sub illis vero, quos in mente laedit, propinqui illius obsessi, quos mendax haec daemonis assertio in inimicitiam contra accusatum incitat.

V. 123 : Exclamatio illa „O abs te“ per se ita explenda est : „quantopere abs te excrucior!“ Sed Isaac aliam dat explicationem, ut elatos confundat.

V. 359 : Velle diaboli proprie semper est nolle, tum quia nihil vult praeter malum, id est nonens, tum quia destructionem et annihilationem omnis rei desiderat.

V. 522 : Statuit igitur Isaac, angelos libertate electionis carere, quia Christus beatos angelis similes fore promisit. Si autem angeli libertate electionis praediti essent, de aeterna Dei possessione securi esse non possent; ergo nec angeli nec beati perfecta felicitate fruerentur. Praeterea ex eo, quod angeli nullis praemiis ulterioribus remunerantur, demonstrat, eos nullum acquirere posse meritum vel demeritum, ac proinde libertate electionis carere.

V. 539 : Sententiae sequentes desumptae sunt ex Isaja propheta XIV, 12, 4; XXXIV, 5; XIV, 13.

XI.

ܟܬܒ ܐܝܟܐ ܡܢ ܐܣܬܪ ܣܥܕ ܐܠܕܝܢ ܡܟ
ܕܐ ܒܫܘܠ ܐܠܕܝ ܒܗ ܐܠܬܐ ❊

ܡܫܬܐ ܚܡܪ ܐܬܐ ܕܐܠܗ ܟܠ. ܟܠ ܕܐܬܐ ܡܢ ܐܠܗ ܟ. 1
ܐܢ ܕܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠ. ܕܐ ܐܠܗ ܐܠ ܐܠ.
ܐܡܪ ܠܗ ܒܝ ܡܢ. ܠܐ ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ.
ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ. ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ.
ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ. ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ. 10
ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ. ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ.
ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ. ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ.
ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ. ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ.
ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ. ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ.
ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ. ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ. 20
ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ. ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ.
ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ. ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ.
ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ. ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ.
ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ. ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ.
ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ. ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ. 30
ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ. ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ.

XI. Cf. Cod. Vat. 119, p. 184 (D).

4) In margine pro ܐܠ exstat ܐܠ.

10) In marg. ܐ explicatur per ܐ ܐ.

XI.

EJUSDEM S. ISAAC DOCTORIS CARMEN DE EXPUGNATIONE BETHCHUR URBIS.

Congregatio castigationum, quas Deus nobis adduxit, adduxit nos ad congregationem supplicatoriam. Multi enim tribulationibus convertuntur, sed prospera fortuna obcoecantur. Medicus autem noster scit, quibus medicinis ad sanandum uti debeat. Domus magna Dei est nosocomium spirituale, in quo non membrorum commissurae, sed cogitationes mystice explorantur. In eo dijudicantur animae sanae atque aegrotae, et unusquisque secundum conscientiam suam illam accipit medicinam, quae ipsi prodest. Valde timendum est de salute illius, qui se ipse sanum putat; sed sanatio illius, qui se aegrotum existimat, proxime instat. Pharisaeus et publicanus intraverunt in templum oraturi; alteruter sub diverso respectu et sanus et aegrotus erat. Pharisaeus aegrotus erat superbia, sanus justitia, publicanus vero sanus humilitate, aegrotus peccato. Publicanus ascendit timens, pharisaeus confidens. Timor accepit remissionem peccatorum, confidentia condemnationem.

Cur aetas nostra stulta tam prona est ad murmurandum de castigationibus suis? Cur judicem suum in judicium vocare audet, quaerens ab eo causam ultionis? Ecce videmus captivationem, exilium, depraedationem omnium possessionum. Arabes terram

ܗܘ ܕܐ ܒܢܐ ܕܐ ܟܕ ܒܥܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐ ܟܕ.

ܐܝ ܟܕ ܗܘܐ ܠܐ ܐܠܐ ܟܕ ܐܫܟܚ ܐܢܫ ܗܘܐ ܟܕ ܐ
ܡܬܬܠ ܠܗ ܐܠܐ ܟܕ.

ܐܫܬܝ ܐܝܟܐ ܐܠܗܐ ܕܐ ܐܢܐ ܐܫܬܝ ܐܝܟܐ ܐܠܗܐ
ܐܢܐ ܕܐ ܐܫܬܝ ܐܝܟܐ ܐܠܗܐ.

ܐܢܐ ܕܐ ܐܫܬܝ ܐܝܟܐ ܐܠܗܐ ܐܢܐ ܕܐ ܐܫܬܝ ܐܝܟܐ ܐ
ܐܠܗܐ

perturbant ex illa parte ejus, quam sibi arripuerunt. Exagitatur universus orbis, quia filii Agar, onagri illi furiosi, sepem pacis transgressi bonos una cum malis exterminant. Fratres, respiciamus Bethchur urbem, quae repente desolata est, et agnoscamus in ea justitiam gubernatoris omnium, qui nos castigat, ut nobis auxilia praestet! Erat enim palmes de vite illa, quae interitui destinatur. Novae hae Carrhae, quae in nostram regionem advenerunt, justo Dei judicio a praedatoribus exterminatae sunt. Cum enim proavi urbem illam condidissent, fundamentum ejus super idololatriam posuerunt et per ipsum, quod ei tribuebant, nomen consiliati sunt ei, ut Deum cum sole permutaret. Nam vox Bechur ita interpretanda est: „Aspice in solem et pone fiduciam tuam in eo! Si in eum aspexeris, auxilium invenies, et si ad eum clamaveris, divitiis abundabis. O urbs de Carrhis egressa, aspice in solem, salvatorem tuum! Pro matre tua, quae furtive peccat, esto meretrix impavida!“ Carrhas enim servi Christi undique circumdant et angustant, ita ut turbam deorum secundum voluntatem suam colere nequeant. Tibi autem plurimi vicini et collegae in idololatria praesto sunt, Persae nimirum in adoratione solis, idololatrae in adoratione idolorum. Ecce magistri tui Nisibi inveniuntur, postquam Carrhis sacrificuli defecerunt. Magus docet tibi adorationem solis, idololatra adorationem simulacrorum. Beelschemain, princeps deorum, cujus sacrificia Carrhis

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܚܕ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܢܬܠ ܠܟ ܚܟܡܬܐ ܘܢܕܥ ܐܢ ܐܢܬ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܝܬ

cessaverunt, Nisibi adhuc aperte tympanis et cornubus celebratur. Hoc nostro autem tempore urbs idololatriae plena eum quoque dolorem experta est, quod etiam Nisibi spiritus veritatis errorem percussit et e refugio ejus expulit. Non enim dereliquit Misericors urbem a suis incolis derelictam, sed incolis prioribus novos substituit, qui errorem paganum rejicere didicerunt. Bethchur castigata est per Persas, vicinos suos, qui depraedati sunt divitias ejus. Nec tamen pudefacta est misera, ut converteretur ex idololatria sua. Similis facta est in expugnatione sua, qua a Persis affecta est, civitati Jerusalem, quae et ipsa per Chaldaeos, quos dilexerat, diruta est. Quemadmodum enim expugnata est per Persas, qui solem sicut ipsa colunt, ita etiam per Arabes expugnata est, quae Baaltim honorant sicut ipsa. Non incolumem servaverunt eam Persae, quia cum ipsis solem adorat, nec pepercerunt ei Arabes, quia Uzzim sacrificiis cum ipsis colit. Comparari potest cum meretrice, quae ob divitias suas occiditur. Nam ob multitudinem aurificiorum suorum amicos habet insidiantes. Facta est refugium criminosorum, luxuriosorum, furum, servorum dominis aufugientium, filiorumque patribus resistentium. Peregrini, qui ad hanc urbem venerant, ludibrio habebantur, sicut Lot Sodomis. Si quis uxorem speciosam habebat, omnes ad ejus portam concurrerunt. Maritus, si zelabatur pro jure suo conjugali, inter illos remanere non

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܝܬܐ ܘܐܡ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܙܠ ܗܟܐ ܘܐܬܐ ܠܗ ܘܥܒܕ ܠܗ ܗܟܢܐ ܘܐܡ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܥܒܕܝ ܐܥܒܕ ܗܕܐ ܘܐܢܐ ܠܐ ܐܙܠ ܘܠܐ ܥܒܕ ܠܗ ܗܟܢܐ ܘܐܚܪܢ ܐܙܠ ܠܒܪ ܚܪ̈ܝܢ ܘܐܡܪ ܠܗ ܥܒܕ ܠܝ ܗܕܐ ܘܐܢܐ ܐܥܒܕ ܠܐ ܐܙܠ ܘܠܐ ܥܒܕ ܠܗ ܗܟܢܐ ܘܐܬܐ ܐܚܪ̈ܢ ܘܐܡܪ ܠܗ ܥܒܕ ܠܝ ܗܕܐ ܘܐܢ

potuit. Si autem tacite ignominiam suam tolerabat, injuriosus ei incolatus permissus est. Erant ibi harioli, qui scientiam arcanorum profitebantur, sed nunquam vaticinati sunt calamitatem per expugnatores venturam. Tyrannus autem ille, qui paganis hujus urbis praerat, fiduciam suam in oraculis posuerat, sed ira divina eum omnino exterminavit. Etiam uxores eorum sacrificulae ludibrio factae sunt inter peregrinos, nec non virgines, quae sacrabantur stuprum patiendo in honorem Baaltis. Domus autem eorum, quae purae erant a vestigiis sanctorum, intraverunt immundi et foedaverunt eas cadaveribus inhabitatorum earum. Solebant enim vestigia sanctorum aqua aspersa lustrare, maculatam reputantes domum, quam intraverunt veraces. Pro hac igitur aqua praedatores sanguine resperserunt urbem, quae aquam sparserat, ut se a virtute ablueret. Soli enim fideles virtutem et constantiam possident, quia firmiter et fortiter credunt in unum Deum Creatorem. Qui se ab illis sejunxerit, etiam a Deo excludetur, ad satanam accedet, ad perditionem perveniet. Aegyptii exsecrabantur Israelitas, tamquam immundos; quia ergo consortium eorum fugerant, nec cum illis liberati sunt. Ecce tenebrae distinctionem et separationem posuerunt inter mundos et immundos, populusque Deum cognoscens corona lucis exornatus est. Eodem modo etiam hic ira divina superveniens increpatione sua redarguit paganos, quod inaniter consortium

ولا تعلمون ما في انفسكم. فاحذروه واعلموا ان الله غفور حليم.
قد علم ما تسرون وما تعلنون. والله عليم بذات الصدور.
الم يأتكم نبأ الذين من قبلكم. قوم نوح وعاد وثمود.
والذين من بعدهم لا يعلمهم الا الله. جاءتهم رسلهم بالبينات.
فردوا ايدهم في افواههم. وقالوا انا كفرنا بما ارسلتم به.
وانا لفي شك مما تدعوننا اليه. مريب. قالت رسلهم.
افي الله شك. فاطر السموات والارض. يدعوكم ليغفر لكم من ذنوبكم.
ويؤخركم الى اجل مسمى. قالوا ان انتم الا بشر مثلنا.
تريدون ان تصدونا عما كان يعبد آباؤنا. فأتونا بسلطان مبين.
قالت لهم رسلهم. ان نحن الا بشر مثلكم. ولكن الله يمن على من يشاء من عباده.
وما كان لنا ان نأتيكم بسلطان. الا باذن الله. وعلى الله فليتوكل المؤمنون.
وما لنا الا نتوكل على الله. وقد هدانا سبلنا. ولنصبرن على ما آذيتمونا.
وعلى الله فليتوكل المتوكلون. وقال الذين كفروا لرسلهم.
لنخرجنكم من ارضنا. او لتعودن في ملتنا. فأوحى اليهم ربهم.
لنهلكن الظالمين. ولنسكننكم الارض من بعدهم. ذلك لمن خاف مقامي.
وخاف وعيد. واستفتحوا وخاب كل جبار عنيد. من ورائه جهنم.
ويسقى من ماء صديد. يتجرعه ولا يكاد يسيغه. ويأتيه الموت من كل مكان.
وما هو بميت. ومن ورائه عذاب غليظ. مثل الذين كفروا بربهم.
اعمالهم كرماد اشتدت به الريح. في يوم عاصف. لا يقدرون مما كسبوا على شيء.
ذلك هو الضلال البعيد. الم تر ان الله خلق السموات والارض بالحق.
ان يشأ يذهبكم ايها الناس. ويأت بخلق جديد. وما ذلك على الله بعزيز.
وبرزوا لله جميعا. فقال الضعفاء للذين استكبروا. انا كنا لكم تبعا.
فهل انتم مغنون عنا من عذاب الله من شيء. قالوا لو هدانا الله لهديناكم.
سواء علينا اجزعنا ام صبرنا. ما لنا من محيص. وقال الشيطان لما قضي الامر.
ان الله وعدكم وعد الحق. ووعدتكم فأخلفتكم. وما كان لي عليكم من سلطان.
الا ان دعوتكم فاستجبتم لي. فلا تلوموني ولوموا انفسكم.
ما انا بمصرخكم. وما انتم بمصرخي. اني كفرت بما اشركتموني من قبل.
ان الظالمين لهم عذاب اليم. وادخل الذين آمنوا وعملوا الصالحات.
جنات تجري من تحتها الانهار. خالدين فيها باذن ربهم.
تحيتهم فيها سلام. الم تر كيف ضرب الله مثلا.
كلمة طيبة كشجرة طيبة. اصلها ثابت وفرعها في السماء.
تؤتي اكلها كل حين باذن ربها. ويضرب الله الامثال للناس.
لعلهم يتذكرون. ومثل كلمة خبيثة كشجرة خبيثة.
اجتثت من فوق الارض. ما لها من قرار. يثبت الله الذين آمنوا.
بالقول الثابت في الحياة الدنيا. وفي الآخرة. ويضل الله الظالمين.
ويفعل الله ما يشاء. الم تر الى الذين بدلوا نعمة الله كفرا.
واحلوا قومهم دار البوار. جهنم يصلونها. وبئس القرار.
وجعلوا لله اندادا. ليضلوا عن سبيله. قل تمتعوا فان مصيركم الى النار.
قل لعبادي الذين آمنوا. يقيموا الصلاة وينفقوا مما رزقناهم.
سرا وعلانية. من قبل ان يأتي يوم لا بيع فيه ولا خلال.
الله الذي خلق السموات والارض. وانزل من السماء ماء.
فأخرج به من الثمرات رزقا لكم. وسخر لكم الفلك لتجري في البحر.
بأمره. وسخر لكم الانهار. وسخر لكم الشمس والقمر دائبين.
وسخر لكم الليل والنهار. وآتاكم من كل ما سألتموه.
وان تعدوا نعمة الله لا تحصوها. ان الانسان لظلوم كفار.
واذ قال ابراهيم رب اجعل هذا بلدا آمنا. واجنبني وبني ان نعبد الاصنام.
رب انهن اضللن كثيرا من الناس. فمن تبعني فانه مني.
ومن عصاني فانك غفور رحيم. ربنا اني اسكنت من ذريتي.
بواد غير ذي زرع. عند بيتك المحرم. ربنا ليقيموا الصلاة.
فاجعل افئدة من الناس تهوي اليهم. وارزقهم من الثمرات.
لعلهم يشكرون. ربنا انك تعلم ما نخفي وما نعلن.
وما يخفى على الله من شيء في الارض ولا في السماء.
الحمد لله الذي وهب لي على الكبر اسماعيل واسحاق.
ان ربي لسميع الدعاء. رب اجعلني مقيم الصلاة.
ومن ذريتي. ربنا وتقبل دعاء. ربنا اغفر لي ولوالدي.
وللمؤمنين يوم يقوم الحساب. ولا تحسبن الله غافلا.
عما يعمل الظالمون. انما يؤخرهم ليوم تشخص فيه الابصار.
مهطعين مقنعي رؤوسهم. لا يرتد اليهم طرفهم.
وافئدتهم هواء. وانذر الناس يوم يأتيهم العذاب.
فيقول الذين ظلموا. ربنا اخرنا الى اجل قريب.
نجب دعوتك ونتبع الرسل. اولم تكونوا اقسمتم من قبل.
ما لكم من زوال. وسكنتم في مساكن الذين ظلموا انفسهم.
وتبين لكم كيف فعلنا بهم. وضربنا لكم الامثال.
وقد مكروا مكرهم. وعند الله مكرهم. وان كان مكرهم.
لتزول منه الجبال. فلا تحسبن الله مخلف وعده رسله.
ان الله عزيز ذو انتقام. يوم تبدل الارض غير الارض.
والسموات. وبرزوا لله الواحد القهار. وترى المجرمين.
يومئذ مقرنين في الاصفاد. سرابيلهم من قطران.
وتغشى وجوههم النار. ليجزي الله كل نفس ما كسبت.
ان الله سريع الحساب. هذا بلاغ للناس.
ولينذروا به. وليعلموا انما هو اله واحد.
وليذكر اولوا الالباب. الر. تلك آيات الكتاب.
وقرآن مبين. ربما يود الذين كفروا لو كانوا مسلمين.
ذرهم يأكلوا ويتمتعوا. ويلههم الامل. فسوف يعلمون.
وما اهلكنا من قرية الا ولها كتاب معلوم.
ما تسبق من امة اجلها وما يستأخرون. وقالوا يا ايها الذي.
نزل عليه الذكر انك لمجنون. لو ما تأتينا بالملائكة.
ان كنت من الصادقين. ما ننزل الملائكة الا بالحق.
وما كانوا اذا منظرين. انا نحن نزلنا الذكر.
وانا له لحافظون. ولقد ارسلنا من قبلك في شيع الاولين.
وما يأتيهم من رسول الا كانوا به يستهزؤن.
كذلك نسلكه في قلوب المجرمين. لا يؤمنون به.
وقد خلت سنة الاولين. ولو فتحنا عليهم بابا من السماء.
فظلوا فيه يعرجون. لقالوا انما سكرت ابصارنا.
بل نحن قوم مسحورون. ولقد جعلنا في السماء بروجا.
وزينا لها للناظرين. وحفظناها من كل شيطان رجيم.
الا من استرق السمع. فأتبعه شهاب مبين.
والارض مددناها. والقينا فيها رواسي. وانبتنا فيها من كل شيء.
موزون. وجعلنا لكم فيها معايش. ومن لستم له برازقين.
وان من شيء الا عندنا خزائنه. وما ننزله الا بقدر معلوم.
وارسلنا الرياح لواقح. فأنزلنا من السماء ماء.
فأسقيناكموه. وما انتم له بخازنين. وانا لنحن نحيي ونميت.
ونحن الوارثون. ولقد علمنا المستقدمين منكم.
ولقد علمنا المستأخرين. وان ربك هو يحشرهم.
انه حكيم عليم. ولقد خلقنا الانسان من صلصال.
من حمإ مسنون. والجان خلقناه من قبل.
من نار السموم. واذ قال ربك للملائكة.
اني خالق بشرا من صلصال من حمإ مسنون.
فاذا سويته ونفخت فيه من روحي. فقعوا له ساجدين.
فسجد الملائكة كلهم اجمعون. الا ابليس.
ابى ان يكون مع الساجدين. قال يا ابليس.
ما لك الا تكون مع الساجدين. قال لم اكن لأسجد.
لبشر خلقته من صلصال من حمإ مسنون.
قال فاخرج منها فانك رجيم. وان عليك اللعنة.
الى يوم الدين. قال رب فأنظرني الى يوم يبعثون.
قال فانك من المنظرين. الى يوم الوقت المعلوم.
قال رب بما اغويتني. لأزينن لهم في الارض.
ولأغوينهم اجمعين. الا عبادك منهم المخلصين.
قال هذا صراط علي مستقيم. ان عبادي ليس لك عليهم سلطان.
الا من اتبعك من الغاوين. وان جهنم لموعدهم اجمعين.
لها سبعة ابواب. لكل باب منهم جزء مقسوم.
ان المتقين في جنات وعيون. ادخلوها بسلام آمنين.
ونزعنا ما في صدورهم من غل. اخوانا على سرر متقابلين.
لا يمسهم فيها نصب. وما هم منها بمخرجين.
نبئ عبادي اني انا الغفور الرحيم. وان عذابي هو العذاب الاليم.
ونبئهم عن ضيف ابراهيم. اذ دخلوا عليه فقالوا سلاما.
قال انا منكم وجلون. قالوا لا توجل انا نبشرك بغلام عليم.
قال ابشرتموني على ان مسني الكبر. فبم تبشرون.
قالوا بشرناك بالحق. فلا تكن من القانطين.
قال ومن يقنط من رحمة ربه الا الضالون.
قال فما خطبكم ايها المرسلون. قالوا انا ارسلنا الى قوم مجرمين.
الا آل لوط انا لمنجوهم اجمعين. الا امرأته قدرنا انها لمن الغابرين.
فلما جاء آل لوط المرسلون. قال انكم قوم منكرون.
قالوا بل جئناك بما كانوا فيه يمترون. وآتيناك بالحق.
وانا لصادقون. فأسر بأهلك بقطع من الليل.
واتبع ادبارهم. ولا يلتفت منكم احد.
وامضوا حيث تؤمرون. وقضينا اليه ذلك الامر.
ان دابر هؤلاء مقطوع مصبحين. وجاء اهل المدينة.
يستبشرون. قال ان هؤلاء ضيفي فلا تفضحون.
واتقوا الله ولا تخزون. قالوا اولم ننهك عن العالمين.
قال هؤلاء بناتي ان كنتم فاعلين. لعمرك انهم لفي سكرتهم.
يعمهون. فأخذتهم الصيحة مشرقين. فجعلنا عاليها سافلها.
وامطرنا عليهم حجارة من سجيل. ان في ذلك لآيات للمتوسمين.
وانها لبسبيل مقيم. ان في ذلك لآية للمؤمنين.
وان كان اصحاب الايكة لظالمين. فانتقمنا منهم.
وانهما لبإمام مبين. ولقد كذب اصحاب الحجر المرسلين.
وآتيناهم آياتنا فكانوا عنها معرضين. وكانوا ينحتون من الجبال بيوتا آمنين.
فأخذتهم الصيحة مصبحين. فما اغنى عنهم ما كانوا يكسبون.
وما خلقنا السموات والارض وما بينهما الا بالحق.
وان الساعة لآتية. فاصفح الصفح الجميل. ان ربك هو الخلاق العليم.
ولقد آتيناك سبعا من المثاني والقرآن العظيم.
لا تمدن عينيك الى ما متعنا به ازواجا منهم.
ولا تحزن عليهم. واخفض جناحك للمؤمنين.
وقل اني انا النذير المبين. كما انزلنا على المقتسمين.
الذين جعلوا القرآن عضين. فوربك لنسألنهم اجمعين.
عما كانوا يعملون. فاصدع بما تؤمر.
واعرض عن المشركين. انا كفيناك المستهزئين.
الذين يجعلون مع الله الها آخر. فسوف يعلمون.
ولقد نعلم انك يضيق صدرك بما يقولون.
فسبح بحمد ربك وكن من الساجدين. واعبد ربك حتى يأتيك اليقين.

veracium exhorruerint. Intravit depraedatio cum expugnatione, congregavit expulitque de loco eorum idola cum adoratoribus eorum, simulacra cum sacerdotibus eorum. Ille daemon, qui vocatur Gedlat, nexuit iram super servos suos, et adoratores solis et lunae in conspectu solis denudati sunt. Lumina illa, quae stulti de copula accusaverunt, viderunt gaudentes violationem matrimonii calumniatorum suorum. Quia pagani per errorem solem cum luna copulaverunt, ideo calamitas uxores et filias eorum cum captivatoribus copulavit. Quia igneis ludibrium illud intulerant, ideo ludibrium passi sunt a carnalibus. Quia garrierant, solem masculum esse, ideo ignominiam muliebrem subierunt; et quia lunam vocaverant uxorem, quasi feminae ludibrio habiti sunt. Pudet os, loqui de passione et ignominia, quam subierunt; aeque enim timeo rem enarrare aut silentio tegere. Mors enim aeque et in sermone et in silentio indiscreto moratur. Melius tamen existimo, ut rem enarrem, quia domesticis loquor, ne forte cautio utilis, quae ex hac castigatione divina desumenda est, silentio obruatur. Puto enim, hanc ignominiam, quam viri in captivatione passi sunt, pignus esse irae venturae in impuros, qui turpitudinem exercent. Hujus enim flagitii per varias regiones homines incusantur; quae accusatio si vera est, certe appropinquat tempus exitii. Multi enim, qui inter domesticos fidei numerantur, incusantur turpis masculorum concubitus, sicut gens Sodomorum. Mirandum sane est, quod Trinitas nominum divinorum manere potest in corporibus immundorum, qui post baptismum

[illegible] [illegible] [illegible] [

tale quid perpetrarunt. Sed multo adhuc magis stupenda est longanimitas Christi, qui non zelo commotus aufert turpes, qui sancta ejus mysteria sumunt. Redemptor enim noster per adventum suum filios nos fecit Deo et attraxit genus nostrum, ut illud secum de terra in coelum extolleret. Scelesti autem reliquerunt magnitudinem, in quam Christus eos elevavit, et se demiserunt infra ordinem bestiarum et animalium. O quanta ingratitudine Christum affligunt impuri, qui postquam morte ejus sanctificati sunt, hoc se scelere macularunt! Quod jam diluvium abluere poterit foeditatem regionis nostrae, aut quae flamma tabem ejus expurgabit? Quis medicabitur ei et quae medicina sanabit eam? Deus factus est ei medicus, et tamen nondum convaluit. Non enim habet Deus aliam medicinam, quam praestet nobis, praeter unicam, quam jamdudum tribuit per magnum adventum Unigeniti sui. Haec est illa medicina, quae in initio vulnera nostra sanavit, errorem e finibus nostris exstirpavit, fidemque in iis plantavit; postea autem haec medicina sanans omnia egressa de loco nostro propagata est et sanavit populos remotos ab aegritudine idolatriae. Per illam sanati sunt Chaldaei a passionibus et ab adoratione signorum zodiaci. Per illam juventutem recuperaverunt Elamitae, qui in idololatria inveterati erant. Parthi, cum audiisent famam hujus medicinae, non exspectaverunt, donec ea ad ipsos veniret, sed ipsi in Judaeam profecti adoraverunt eam. Aurum, myrrham, thus Magi e

ولا تحسبن الموت موت البلى فانما الموت سؤال الرجال
كلاهما موت ولكن ذا أشد على النفس من ذا ثكلا وشنارا
ومن يك ذا فم مر مريض يجد مرا به الماء الزلالا
وما الموت الا سارق النفس دبة على القنان يسعى بؤسه ونكاله
اذا ما نعى ناع بموت مضر رجفت وقامت قيامتها في كل بيت ودار
وقالوا مات فلان وان لم تبك عليه وان لم تذرف عليه دمعا
وان لم تحزن عليه حزنا شديدا وان لم تجزع عليه جزعا
وان لم تتوجع عليه توجعا وان لم تتأسف عليه تأسفا
وان لم تتلهف عليه تلهفا وان لم تتحسر عليه تحسرا
وان لم تتفجع عليه تفجعا وان لم تتوجد عليه توجدا
وان لم تتأوه عليه تأوها وان لم تتأسه عليه تأسيا
وان لم تتحزن عليه تحزنا وان لم تتفكر عليه تفكرا
وان لم تتذكر عليه تذكرا وان لم تتدبر عليه تدبرا
وان لم تتعظ عليه تعظا وان لم تتبصر عليه تبصرا
وان لم تتعبر عليه تعبرا وان لم تتفطن عليه تفطنا
وان لم تتنبه عليه تنبها وان لم تتيقظ عليه تيقظا
وان لم تتحرك عليه تحركا وان لم تتنغص عليه تنغصا
وان لم تتكدر عليه تكدرا وان لم تتغير عليه تغيرا
وان لم تتنكد عليه تنكدا وان لم تتألم عليه تألما
وان لم تتوجع عليه توجعا وان لم تتحسر عليه تحسرا
وان لم تتلهف عليه تلهفا وان لم تتأسف عليه تأسفا
وان لم تتأوه عليه تأوها وان لم تتأسه عليه تأسيا
وان لم تتحزن عليه تحزنا وان لم تتفكر عليه تفكرا
وان لم تتذكر عليه تذكرا وان لم تتدبر عليه تدبرا
وان لم تتعظ عليه تعظا وان لم تتبصر عليه تبصرا
وان لم تتعبر عليه تعبرا وان لم تتفطن عليه تفطنا
وان لم تتنبه عليه تنبها وان لم تتيقظ عليه تيقظا
وان لم تتحرك عليه تحركا وان لم تتنغص عليه تنغصا
وان لم تتكدر عليه تكدرا وان لم تتغير عليه تغيرا
وان لم تتنكد عليه تنكدا وان لم تتألم عليه تألما

Parthia secum attulerunt, quae dona cum radice vitae commutaverunt eamque regressi in patriam importaverunt. Per manus eorum veritas propagata est inter Medos et Persas. Quid quod lex evangelica inferos et superos pariter inclusit. Nos autem, qui praedicationem primi accepimus, revertimus ad peccatum nostrum prius, quod invidia sua nos ultimos effecit. Indicium peccati nostri sit nobis depraedatio, quae contra regionem nostram invaluit. Nam ob peccata nostra nos aggressi sunt captivatores, omniaque iis prospere successerunt secundum voluntatem ipsorum. Hi enim homines miseri et nudi non quamlibet terram contempserunt, sed illud regnum, quod caput mundi est. Quondam enim regulus graecus, qui per hircum repraesentatur, duxit populum suum et egressus omnes gentes inferiores sibi subjecit, Assyrios et Chaldaeos, Persas et Medos, Hunnos et Indos, cum ceteris linguis eorum. Nunc autem terra illa, e qua egressus est, tamquam particula exigua habetur regni romani. Et fines hujus regni Arabes invadere ausi sunt! Regnum romanum est quarta illa bestia, de qua scriptum est, quod comedit, conterit, tollit; nunc vero ob peccata nostra conteritur a debilibus. Incolae nostrae student direptioni et fraudationi pauperum; nihilominus tamen contra Deum murmurant, quamquam suis peccatis poenam meruerunt. Tempore pacis blasphemant, tempore irae divinae Deum reprehendunt. In deliciis suis maligne, in castigationibus suis impie agunt. Delectantur superbia, gaudent blasphemia. Immo si angustiis excruciantur, blasphemiis recreantur. Loricis ves-

ولا تعلم ما في غدٍ ولعلّه ... يجيء بما لا تشتهي وتحاذر

وما أنت إلّا مثل من هو نائم ... يسير وما يدري بما هو صائر

وما أنت إلّا مثل من هو راكب ... على ظهر عجماء الفلاة وحائر

وما أنت إلّا مثل من هو طالب ... سراباً بقيعان الفلاة وغائر

وما أنت إلّا مثل من هو عاشق ... يؤمّل وصلاً والمنيّة عاثر

وما أنت إلّا مثل من هو جاهد ... يجدّ ولكن في الضلالة عاكف

وما أنت إلّا مثل من هو ساعٍ ... إلى الموت لا يدري وللموت زاحف

وما أنت إلّا مثل من هو غارس ... غراساً وللأيّام فيها قواطف

وما أنت إلّا مثل من هو جامع ... لما سوف يفنى بعده وهو تالف

وما أنت إلّا مثل من هو باغٍ ... على الناس في الدنيا وللموت عاكف

وما أنت إلّا مثل من هو آكل ... ولكن على أكل المنيّة عاكف

وما أنت إلّا مثل من هو ضاحك ... وفي أثر الضحك البكاء المتالف

وما أنت إلّا مثل من هو مؤمن ... بما ليس يدري أنّه هو كافر

وما أنت إلّا مثل من هو مخلص ... ولكن على إخلاصه هو آثم

وما أنت إلّا مثل من هو عالم ... ولكن بما يدري عن الحقّ عادل

وما أنت إلّا مثل من هو قائل ... بما ليس يدري أنّه هو باطل

وما أنت إلّا مثل من هو ذاكر ... إلهاً وفي ذكر الإله يهازل

وما أنت إلّا مثل من هو خائف ... من الله لكن في المعاصي يواصل

وما أنت إلّا مثل من هو راجٍ ... رحمة ربّه وهو في الذنب غافل

وما أنت إلّا مثل من هو تائب ... ولكن إلى التوبات هو عائد

وما أنت إلّا مثل من هو زاهد ... ولكن على الدنيا هو الدهر حاسد

وما أنت إلّا مثل من هو عابد ... ولكن على العبّاد هو الدهر حاقد

وما أنت إلّا مثل من هو ناسك ... ولكن بما يدري عن الحقّ عاند

وما أنت إلّا مثل من هو ذاكر ... ولكن بما يدري عن الحقّ عاند

وما أنت إلّا مثل من هو ذاكر ... ولكن بما يدري عن الحقّ عاند

titi aufugerunt a populo nudo, quia intra loricas furtum et peccatum absconditum erat. Deus dixit, se surrecturum esse ob direptionem egenorum, ad restituendum jus oppressorum et ad exterminandos praedatores. Impii autem, quos ulta est justitia per captivationem, rursus judicem reprehendunt, quaerentes causam ultionis. Unus tantum erat Sennacherib, qui blasphemias conscripsit et misit; sed quia exercitus ejus ipsi similis erat, destructus est repente exercitus ejus. In nostra autem regione quamplurima sunt ora blasphemiis plena, quibus auditores consentiunt, quia nemo zelo Dei commotus ea ulciscitur. Praepositi enim contumeliam Deo illatam ulcisci debent, quemadmodum judices contumelias regibus suis illatas ulcisci debent. Quando imagini regis insultatur, zelus judicis commovetur; sed quando Deo insultatur, ii, qui punire debent, negligenter silere solent. Beatos praedicare possumus Assyrios, quia Angelus ultus est blasphemias eorum; vae autem illi regioni, cujus peccata Deus per Arabes punit. Exercitum bellatorum illorum una legio destruxit, nostram autem terram miserae legiones filiorum Agar. Lascivia eorum nec ab hominibus, nec a bestiis aequatur. Ferocitati eorum nec ea leonis, nec draconis comparari potest. Delectantur ludibrio virorum, insaniunt in violatione mulierum. Pueros et puellas stellae Veneris immolaverunt. Utinam hi infantes tempore pestilentiae sepulti essent! Magis exoptassent matres, quae in hanc captivitatem abductae sunt, ut una cum infantibus in brachiis suis a montibus irruentibus obrutae essent. Alter enim infantulum rapit et coram

ܡܢ ܟܘܢ ܐܝܟ ܐܢܐ ܡܫܟ ܐܢ ܐܝܟ ܐܢ ܡܢ ܟܘܢ ܐܝܟ ܐܢ ܡܢ ܟܘܢ ܐܝܟ ܐܢ ܡܢ ܟܘ

matre ejus immolat, alter vero matrem infantis ad lasciviam cogit. Apertum est, quod dixi, omnia mortis genera potiora esse, quam passionem illam, quam captivi de nostra regione abducti perpessi sunt. Sed adhuc pejor, quam ista captivatio erat accusatio impotentiae, quam pagani protulerunt contra Deum nostrum fortem, qui populum suum ob peccata ejus castigavit. Non enim intelligunt errantes, hoc decere justitiam, ut castiget nos ob peccata nostra et dimittat nobis culpam ob poenitentiam nostram. Noli dubius quaerere, auditor, quandonam terra nostra prosperitate gavisura sit! Exspecta parumper et miraberis, quomodo praedones peribunt! Cum nostros olim Persae fines depopulati sunt, complures ex urbe Nisibi iis se adjunxerunt. At exiguo temporis intervallo tam copiae, quae fines nostras invaserunt, quam ii, qui iis se adjunxerunt, funditus interierunt, ita ut memoria eorum deleretur. Ii, qui de praeda nostra ditari voluerant, ad paupertatem redacti sunt, et praedatores nostri ipsi praedationi dati sunt. Justitia bellis et pestilentia suam iis mercedem abunde retribuit. Nostram vero captivitatem Dominus in melius convertit, quemadmodum sancto Job mirabilem illam restitutionem in integrum tribuit. Duplicavit divitias nostras priores. Numerosae factae sunt domus nostrae in montibus et castella nostra in campis. Urbs nostra plena est hominum, terra nostra possessionum. Undique abunde crescunt fructus vinearum et agrorum, foetus pariunt oves et boves, equi et cameli. Et quantum nos aucti sumus, tantum imminutae sunt gentes, quae nos in praedam

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܫܬܒܚ ܠܟ ܒܫܒܚܬܐ ܘܒܫܒܚܬܟ ܢܫܒܚ ܠܟ ܐܠܗܐ ܕܟܠ ܡܕܡ

egerunt. Quatuor enim supra triginta jam anni fluxerunt, ex quo affliguntur, nec tamen advertunt stupidi. Simile est cor eorum cordi Pharaonis et invidia eorum ei Aegyptiorum. Ob obdurationem suam interfecti, ob exaltationem suam humiliati sunt. Imminuta sunt millia eorum in bello et myriades eorum in proeliis. Defecit depositum thesaurorum eorum et dissipatae sunt collectiones eorum. Undique pullularunt et exsurrexerunt gentes ad bellum promptae et terruerunt corda tyrannorum variis nominibus suis. Omnis advena expugnavit eos et rapuit sibi praedam auri et argenti, deinde abiit, aliis animum addens, ut et ipsi advenirent et praedam ferrent, quemadmodum ille abstulerat. Non est finis linguis eorum, nec terminus numeris eorum, sed e terra procreatae videntur variae tribus Hunnorum. Justus igitur ille, qui Persis scelera eorum contra nos commissa retribuit, ipse retribuet etiam filiis Agar mala, quae nobis ob peccata nostra intulerunt. Et quemadmodum antea post castigationem nostram a culpa nostra expiati sumus, ita nunc quoque pro poena remissionem accipiemus. Medicus misericordia plenus curabit morbum nostrum, et postquam defaecaverit nos judiciis suis, rursus sanitati nos restituet per ligaturas suas.

Annotatio ad vv. 70 et 74 :

Ii, qui Bethchur urbem adorationem idolorum docent, sunt Cadusaei, qui Persis subjecti prope Nisibin habitabant. Cf. Assemani Bibl. Orient. I, p. 265.

XI.

ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܚܟܝܡ ܡܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܝܢ ܕܠܐ ܝܕܥ ܠܗ ܐܠܐ ܒܪܘܚ ܡܪܗ ܕܒܝܬܗ ܗܟܢܐ ܕܐܠܗܐ ܠܐ ܝܕܥ ܐܢܫ ܐܠܐ ܪܘܚ ܐܠܗܐ ܕܒܝܬܗ.

ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܚܟܝܡ ܡܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܝܢ ܕܠܐ ܝܕܥ ܠܗ ܐܠܐ

XII.

EJUSDEM S. DOCTORIS ISAAC CARMEN ALTERUM DE EXPUGNATIONE BETHCHUR URBIS.

Antequam deprecari incipiamus, ipse ostium gratiae suae jam aperuit*). Sed mihi peccata nostra consideranti alterutrum in mentem venit, Deum aut misericordia commotum indigentiam nostram, quia eam bene noverat, praevenisse, aut preces nostras molestas sibi et superfluas habuisse, quia bene noverat pravitatem nostram. Illi populo, qui culpas suas sacrificiis expiari putabat, praecepit propheta, ne holocausta et sacrificia in templum afferret. Puto etiam, Justum per imbrem jam ante orationem missum congregationem nostram, quae verbis tantum orat, arguere voluisse, quod non recte congregetur. Non possumus Deum psalmis et homiliis placare, sed bona opera quaerit et poenitentia placatur. Ipse enim idem est Dominus, qui locutus est Israel: Cessare faciam vocem cantus tui et melodias citharae tuae. Ita rejecit vocem psalmorum, quemadmodum oblationem sacrificiorum rejecit, quia cantores bonis operibus carent.

Primum ecclesiae gradum, quo doctores honorantur, humiliavit superbia per amorem gloriae humanae.

*) Publica instabat supplicatio pro avertendis calamitatibus, praesertim ariditate. Sed Deus jam ante rogationes populi pluviam misit, quod Isaac ita explicat, quasi Deo minus acceptae sint preces populi, utpote variis obruti peccatis.

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܬܐ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܗܘ ܓܢܒܐ ܘܢܦܪܨ ܒܝܬܗ ܠܐ ܫܒܩ ܠܗ ܠܡܐܟܠ ܐܠܐ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܘܐܢ ܐܬܐ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܘܠܩܚ ܡܢ ܒܝܬ ܓܢܒܐ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܬܪܝܢ ܐܢ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܐܪܒܥ ܐܢ ܓܢܒ ܬܘܪܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܬܪܬܝܢ ܐܢ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܫܒܥܐ ܐܢ ܓܢܒ ܓܡܠܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܫܬ ܣܬ̈ܐ ܐܢ ܓܢܒ ܓܡܠܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܬܫܥ ܣܬ̈ܐ ܐܢ ܓܢܒ ܓܡܠܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܥܣܪ ܐܢ ܓܢܒ ܬܘܪܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܥܣܪ ܘܬܪܬܝܢ ܐܢ ܓܢܒ ܓܡܠܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܬܠܬ̈ܝܢ ܐܢ ܓܢܒ ܬܘܪܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܐܪܒܥܝܢ ܐܢ ܓܢܒ ܓܡܠܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܚܡܫܝܢ ܐܢ ܓܢܒ ܬܘܪܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܫܬܝܢ ܣܬ̈ܐ ܐܢ ܓܢܒ ܓܡܠܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܫܒܥܝܢ ܐܢ ܓܢܒ ܬܘܪܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܬܡܢ̈ܝܢ ܐܢ ܓܢܒ ܓܡܠܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܬܫܥܝܢ ܐܢ ܓܢܒ ܬܘܪܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܡܐܐ ܐܢ ܓܢܒ ܓܡܠܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܡܐܬ̈ܝܢ ܐܢ ܓܢܒ ܬܘܪܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܬܠܬ̈ ܡܐܬ̈ܝܢ ܐܢ ܓܢܒ ܓܡܠܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܐܪܒܥ ܡܐܬ̈ܝܢ ܐܢ ܓܢܒ ܬܘܪܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܚܡܫ ܡܐܬ̈ܝܢ ܐܢ ܓܢܒ ܓܡܠܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܫܬ ܡܐܬ̈ܝܢ ܐܢ ܓܢܒ ܬܘܪܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܫܒܥ ܡܐܬ̈ܝܢ ܐܢ ܓܢܒ ܓܡܠܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܬܡܢ̈ܝ ܡܐܬ̈ܝܢ ܐܢ ܓܢܒ ܬܘܪܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܬܫܥ ܡܐܬ̈ܝܢ ܐܢ ܓܢܒ ܓܡܠܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܐܠܦ ܐܢ ܓܢܒ ܬܘܪܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܐܠܦ ܘܬܪܬܝܢ ܐܢ ܓܢܒ ܓܡܠܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܐܠܦ ܐܪܒܥ ܡ̈ܐܐ ܐܢ ܓܢܒ ܬܘܪܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܐܠܦ ܫܬ ܡ̈ܐܐ ܐܢ ܓܢܒ ܓܡܠܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܫܒܥ ܡ̈ܐܐ ܐܢ ܓܢܒ ܬܘܪܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܬܡܢ̈ܝ ܡ̈ܐܐ ܐܢ ܓܢܒ ܓܡܠܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܬܫܥ ܡ̈ܐܐ ܐܢ ܓܢܒ ܬܘܪܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܐܠܦ ܐܢ ܓܢܒ ܓܡܠܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܐܠܦ ܘܬܪܬܝܢ ܐܢ ܓܢܒ ܬܘܪܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܐܠܦ ܐܪܒܥ ܡ̈ܐܐ ܐܢ ܓܢܒ ܓܡܠܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܐܠܦ ܫܬ ܡ̈ܐܐ ܐܢ ܓܢܒ ܬܘܪܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܫܒܥ ܡ̈ܐܐ ܐܢ ܓܢܒ ܓܡܠܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܬܡܢ̈ܝ ܡ̈ܐܐ ܐܢ ܓܢܒ ܬܘܪܐ ܘܐܢ ܛܠܐ ܘܐܢ ܐܬܒܥ ܒܝܕ ܡܢ ܓܢܒ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܫܠܡ ܢܬܠ ܬܫܥ ܡ̈ܐܐ

Immo hi etiam aviditatem cum vana gloria conjungunt et rapta possident. Ideo spernuntur verba eorum, quia opera eorum contrarium praedicant. Inutilis evadit labor concionatoris, quia verbis suis congregationi placere studet et tota compositio homiliarum ejus nil praeter plausum populi intendit. Porro si magno applausu excipitur, dives sibi videtur et laudat congregationem, quae ipsum audivit; si autem auditores silent, cadit illi animus et descendit, talia obmurmurans: „Lapidibus sane similes sunt hi homines, omnique perceptione carent. Quamquam enim audiunt sermones acutos, omnes stant in silentio. Cur igitur adhuc laborem pro populo hoc ingrato? Si enim vocem plausus sui nobis denegat, quomodo debitum suum erga nos persolvit?“

Hi doctores vanae gloriae cupidi similitudinem quandam inanium illorum spectaculorum, quae in urbibus exhibentur, in ipsas ecclesias intrudere ausi sunt. Infames congregationes spectaculorum illorum rebus turpibus recreantur. Dedecus ibi habetur honor, denudatio delectatio. Fabula, quae otiosos congregavit, eo majori plausu excipitur, quo turpior est, eo magis laudatur, quo magis adulterium commendat, eo magis amatur, quo lascivior est. Surgunt senes, ut videant, quomodo matrimonium deridetur, et solum pedibus radunt in furore gaudii sui. Pueri spectaculis turpem voluptatem edocentur, juvenes autem igne succenduntur ex enarratione adulteriorum. Judex cum nobilibus infames auro adjuvat et corruptores urbium donis ac datis honorat. O judex, qui

ܫܟ ܕܫܕ ܟܠܡ. ܟܠ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܐܡ

ira excitaris contra furem vestis, quomodo eos amare et honorare potes, qui genus humanum furantur? Vestis furto ablata furore eum implet, sed urbs furto ablata gaudium ei praebet. Mimi furtum multo gravius non vestium, sed cordium exercent. Cum furibus singulae interdum mulieres inveniuntur et egrediuntur, sed urbes quotidie a mulieribus furto auferuntur et insuper hac de re laetantur. Turba mulierum lascivarum comitatur aciem perditorum, ita ut inter lascivas et impuros captivetur populus innumerabilis. Noli obmurmurare, cur expugnatores in fines nostros irrumpant, nec causam quaerere, cur praedones regioni nostrae dominentur! Ecce enim in pace praesides, sapientes urbium, scribae, legisperiti a mulieribus captivati et direpti sunt. Ex altera parte captivaverunt mimi, ex altera Arabes. Quia illic depraedatur meretrix, hic diripit exercitus hostilis. Pro meretricibus in urbibus in exilium migraverunt castae in finibus regni constitutae. Pro abrasis ad electionem in captivitatem abducti sunt ii, qui disquisitionem exercent *). Errantibus enim, quando disquirunt de evangelio fidei nos-

*) Sensus verborum obscurissimorum videtur esse hic : Deus ideo non urbem nostram, quamquam scelestissimam, sed incolas aliarum regionum, praesertim Bethchurenses paganos, incursionibus hostilibus punivit, quia apud nos saltem fides orthodoxa strenue vindicatur et idololatriae haeresique libera grassandi facultas negatur. Bethchurenses ergo pro nostris peccatis castigati sunt, sicut quondam Israelitae pro furto Achan, ut nos inde ad poenitentiam agendam provocemur. Norat enim Deus, sibi, si ipsos noxios ferire voluisset, totum fere populum nostrum exterminandum fore, et imprimis sacerdotes; ideoque misericordia ductus maluit nos per calamitatem paganis illatam terrere atque corrigere.

ܡܢ ܐܝܟ ܕܐ ܐܝܬ ܠܝ ܒܗ ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܝ ܒܗ ܡܕܡ

trae, contra voluntatem ipsorum fiscella injicitur ab orthodoxis, qui apud nos commorantur. Hoc igitur magnum stuporem nobis incutere debet, quod iniqui intra muros urbis erant, sed culpa eorum alios ex agris in captivitatem abduxit. Achan quoque, qui furatus est de anathemate, adhuc inter vivos erat, cum peccatum ipsius populum perturbaret et multos interficeret. Postquam vero justitia intravit et sortes inter tribus ceciderunt, segregavit veritas furem et liberavit populum a castigatione. Laudetur Bonus, qui nos aperte de pcccato nostro redarguere non vult; scit enim, inter myriades nostras vix singulos evasuros esse, si nos examinaret. Si enim sortes super nos omnes conjicerentur, ut inveniretur ille, cujus culpa terra perturbationi et captivationi tradita esset, permulti contumelia afficerentur. Nec solos ignobiles tum examinatio redargueret, sed praecipue praesides, qui magna auctoritate gaudent, confunderet. Tum pudefieret sacerdos, quia anathema eleemosynarum furatus est et sicut Achan de Jericho argentum malis artibus sibi accumulavit. Pro Josue vero zelatore nunc Deus illud reposcit. Praesides facile manum extendunt ad ordinandos sacerdotes superfluos, ita ut honor sacerdotii per multitudinem presbyterorum diminuatur. Alter ordinationem accipit, quia a quodam amico episcopi recommendatur, alter vero, quia cognatus cujusdam mulieris est. Pastores magnis nominibus et hominibus tyrannis et scelestis se oppignorant, ut lupis gregem committant. Lupis enim similes sunt hi oppressores et scortatores, qui extemplo sacerdotes fiunt et in ur-

ام مکرم کے لئے ہوا۔ اس کے لئے ہوا۔
اس کے لئے ہوا۔ اس کے لئے ہوا۔
اس کے لئے ہوا۔ اس کے لئے ہوا۔
اس کے لئے ہوا۔ اس کے لئے ہوا۔
اس کے لئے ہوا۔ اس کے لئے ہوا۔
اس کے لئے ہوا۔ اس کے لئے ہوا۔
اس کے لئے ہوا۔ اس کے لئے ہوا۔
اس کے لئے ہوا۔ اس کے لئے ہوا۔
اس کے لئے ہوا۔ اس کے لئے ہوا۔
اس کے لئے ہوا۔ اس کے لئے ہوا۔

bibus agrisque congregationibus praeponuntur. Ordinantur enim sine scrutinio, instituuntur sine deliberatione. Cur tali modo manus vestra dextra sine discretione imponitur?

Sed etiam si hae sortes super instituta monastica conjicerentur, omnia fere eorum agmina inter fures deprehenderentur. Viri et mulieres, qui sine ulla coactione castitatem voverunt, sed postea lascive vivunt, perturbarunt regionem nostram. Venite, fiamus zelatores, sicut Josue contra Achan, et lapidemus non homines, sed mendacem hanc vitae monasticae apparentiam! O doctores, qui in cathedra laudes populi captatis, sanate potius morbum inveteratum ordinis monastici! Exsurgite, pastores, et vigilate, inquirentes causam hujus calamitatis! Ob vestram enim socordiam destructio terribilis totum gregem invasit. Doctor stat coram populo et quaerit laudem a congregatione sua; sed ille, cui soli debetur honor, contemnitur laudationibus istis inanibus. Saepe etiam ob vanam gloriam aliis irascitur, aut ad laudationes superbe captandas doctrinam suam deturpat. Praedicator non erubescit, in congregatione ecclesiae laudem a sapientibus et honorem ab idiotis quaerere. Utinam nunc quoque non verlatur, malam hanc consuetudinem rejicere et sapientibus idiotisque suo tempore veritatem praedicare! Apostolus existimavit se debitorem esse omnibus nationibus, ut stultis et sapientibus veritatem aperte praedicaret. Sed et hodierni praedicatores vices gerunt Apostolorum, ideoque domesticis mysteria veritatis aperire debent. Apostoli paganos converte-

ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﻤﻮﻓﻖ ﻟﻠﺼﻮﺍﺏ. ﻭﺍﻟﻴﻪ ﺍﻟﻤﺮﺟﻊ ﻭﺍﻟﻤﺂﺏ.

ﻭﻗﺪ ﺍﺳﺘﺨﺮﺟﺖ ﻫﺬﻩ ﺍﻟﻤﺴﺎﺋﻞ ﻭﺍﻟﺘﻘﺴﻴﻤﺎﺕ ﻭﺍﻟﺘﻔﺮﻳﻌﺎﺕ ﻭﺍﻟﺘﺼﺤﻴﺤﺎﺕ ﻭﺍﻟﺘﻌﻠﻴﻼﺕ ﻭﺍﻟﺘﻨﻘﻴﺤﺎﺕ ﻭﺍﻟﺘﺤﺮﻳﺮﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﺤﺮﻳﻔﺎﺕ ﻭﺍﻟﺘﺼﺤﻴﻔﺎﺕ ﻭﺍﻟﺘﺸﻜﻴﻜ

runt; vobis autem discipuli admonendi sunt. Illi mortuos suscitaverunt; vobis aegroti sanandi sunt. Errantes enim mortui erant sine cognitione Dei, et Apostoli per praedicationem Christi eos suscitaverunt. Peccatores autem, qui pravis consuetudinibus inveteratis aegrotantur, nihil indigent praeter correctionem et facile sanantur. O sapiens, non tibi opus est profundis cogitationibus; ecce enim ipsa lex naturae eum accusat, qui admonitioni tuae resistit. Si autem refugium quaerit in ordine monastico, posce ab eo, ut etiam perfectionem huic ordini congruentem exerceat! Si a dextera parte defecerit, confunde eum per comparationem cum parte sinistra! Sinistrae enim parti, quae gradum dextrae inferiorem obtinet, comparatur conjugium, si sanctitati virginali opponitur. Eum autem, qui lapsus de eastitate monachali cecidit, in jus vocat conjugium, quod reliquit illud et postea furtive ad illud reversus est. Alterutrum poscit a te et natura et Dominus naturae, aut apertum conjugium, aut veram castitatem. Nunc autem Dominus creaturarum ob duplicem rationem nos judicabit, quia promissionem nostram fregimus et quia creatori nostro illusimus. Impuri enim illi, qui gratiam rejecerunt, sterili voluptate gaudent, et quantum in ipsis est vim creatricem abrogant. O scelus, cui nullum e sceleribus prioribus comparari potest, quodque omnino non reprehenditur, quamquam aperte exercetur! Filiae Cain fornicatae quidem sunt, attamen nativitatem non impediverunt; quamquam conjugium valde violaverunt,

ولا تكن ممن اذا صحبوا شحّ. اعنى اذا صحبوا ولا تكن ممن اذا صحبوا شحّ.

وكن كريما اذا ما صرت ذا مال. وكن جوادا اذا ما صرت ذا جاه.

وكن حليما اذا ما كنت ذا شرف. وكن رحيما اذا ما كنت ذا سلطان.

وكن عفيفا اذا ما كنت ذا ورع. وكن شجاعا اذا ما كنت ذا سيف.

وكن صبورا اذا ما كنت ذا ألم. وكن شكورا اذا ما كنت ذا مال.

وكن قنوعا اذا ما كنت ذا كفاف. وكن سخيّا اذا ما كنت ذا مال.

وكن مطيعا اذا ما كنت ذا ولد. وكن مهيبا اذا ما كنت ذا ولد.

وكن متواضعا اذا ما كنت ذا علم. وكن حليما اذا ما كنت ذا علم.

وكن مجدّا اذا ما كنت ذا عمل. وكن مواظبا اذا ما كنت ذا عمل.

وكن مداريا اذا ما كنت ذا عشرة. وكن مواسيا اذا ما كنت ذا عشرة.

وكن مواظبا اذا ما كنت ذا عبادة. وكن مخلصا اذا ما كنت ذا عبادة.

وكن مراقبا اذا ما كنت ذا خلوة. وكن مجتهدا اذا ما كنت ذا خلوة.

وكن مخلصا اذا ما كنت ذا عمل. وكن مجتهدا اذا ما كنت ذا عمل

conceptionem tamen et puerperium non destruxerunt. Mulieres autem e gentibus et adoratione idolorum conversae sub specie veritatis fornicantur et impediunt conceptionem atque puerperium. Lascivia furit in membris earum, sed manibus suis malas artes exercent, ut speciem sanctitatis et dignitatis prae se ferre possint, quia a graviditate non redarguuntur. O dolosum, qui invenit sibi genus vitae, optime castitati excolendae idoneum, et postea implantavit luxuriam in sanctam hanc conversationem! Relictum est conjugium, sed etiam votum castitatis fractum est. Veritas remansit apud paucos, peccatum extendit se super plurimos.

Veniamus autem nunc ad castum ordinem ascetarum, qui excellunt cincinnis suis et honorantur ob vestes suas! Videamus, quam pauci veraces in hoc agmine inveniantur, et quanto plures sunt immorigeri et fraudulenti! Servi, qui obedientiam dominorum suorum reliquerunt eosque fraudaverunt, et filii, qui honorem parentibus debitum neglexerunt, crines nutriunt contra disciplinam evangelicam et putant, se cincinnis perditos mores suos obtegere posse. Circumvagantur per urbes ad eleemosynas colligendas, et irridentur ob pecuniam in portis dominorum. Dum irridentur a nobilibus et ludibrio habentur a servis eorum, non confunduntur facies eorum impudentes, quia pro hoc contemptu lucrum marsupiorum suorum expectant. Magnam mercem fraudis sibi excogitaverunt ad hanc mercaturam peccati, et sub variis speciebus justitiae pecuniam avare multiplicant et colligunt.

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܐܝܟ

Alter imitatur Salvatorem, qui servos oppressos redemit; alter fingit, fratres monasterii sui in captivitatem abductos esse. Immo, ut simplicibus fucum faciant, talia etiam juramentis confirmant et asserunt sub invocatione nominum terribilium, ut talenta vel quadrantes lucrentur. Miseri non recogitant, se professionem suam exinanire, et, dum avide possessiones quaerunt, votum suum irritum reddere. Volunt similes esse Eliae, Joanni, Samueli; habitum quidem illorum imitantur, sed in operibus suis illis dissimiles sunt. Ne tantillum quidem appropinquaverunt ad exinanitionem Joannis; justitiam vero Samuelis ne in somnio quidem viderunt, quia multis Saulo similibus ob pecuniam blandiuntur. Sed Samsonem tamquam speculum sibi prae oculis posuerunt, quia libidinibus indulgent et variis in locis contumeliis afficiuntur. Ubique scandala praebent in domibus cauponum et mercatorum. Crines eorum facti sunt marsupia quadrantum et aromatum. In unguentis et immunditia anachoretam agunt, cibis et vino ingurgitantur. Saccis et barbis sanctitatem suam monstrant, sed adulteria et furta committunt. Angelus segregavit et consecravit e mandato divino Samsonem, cujus crines coronam gratiae designabant. Lascivia autem, quam exercebat, tradidit eum in manus incircumcisorum, ita ut heros ille excoecaretur et a miseris irrideretur. Hi, qui jugum magistrorum fregerunt, ab omni opere cessant, mensae tantum studentes; renuunt in castis sanctisque monasteriis remanere, quia nec psalmos didicerunt, nec de sacra scriptura meditari possunt. Solummodo

Ich bin ein Mann, der nicht gern lügt.
Ich habe es noch nie getan.
Ich habe es noch nie getan.
Ich habe es noch nie getan

tamquam ad hospitium accedunt ad monasterium, ut ei damnum inferant sibique otium parent, perturbantque vigiles et sobrios sua crapula et somnolentia. Circumvagationem, quam otiosi amant, variis praetextibus exculpant. Hoc modo effecerunt, ut in aliis monasteriis hospitia abrogata sint, in aliis vero psalmodia cessaverit. Ventris commoditati student ideoque de altero in alterum monasterium transmigrant, ut novas semper epulas quaerant, tamquam novi advenae, qui occurrunt. In omnibus monasteriis semper otiosi remanent, privilegio nimirum hospitum peregrinorum fruentes, ut hoc praetextu gulae et ebrietati indulgere possint. Hanc circumvagationem mendicantem et pigram ipsi peregrinationem vocant. O istos peregrinos otiosos, qui tamen ad ventrem explendum varias exercent artes! Abraham peregre profectus est ob mandatum divinum, ut, relicta Babylonia, idololatria ab ipso recederet. Rebecca quoque Jacobo consilium dedit, ut Carrhas peregrinaretur, quia timuit dolum Esau, ne forte innocentem occideret. Josephum quoque fratres ejus peregrinum fecerunt inter Aegyptios, quia invidia ducti eum sine causa de libertate in servitutem dejecerunt. Ceteros quoque justos, qui ob peregrinationem domus suas reliquerunt, vis a malis iis illata coegit, ut de altero ad alterum locum migrarent. Quae vero vis hos otiosos, qui nostro tempore sub praetextu peregrinationis circumvagantur, persecuta est, ut iis semper peregre pererrandum sit? Nam pro malis, quae justos sua inimicitia persecuti sunt, nunc malignus ipse pigros impellit, ut pane opprobrii sustententur.

ܗܘ ܕܐܝܟ ܕܐܢ ܐܡܪ ܠܟ ܐܢ ܐܢܐ ܠܐ

Nunc vero hinc ad conjugium accedamus, ut de eo dijudicemus. Nam hoc quoque transgressum est fines legis naturalis. Creator Adamo hanc legem naturae posuit, cum duos creasset eosque invicem ad mutuum consortium conjunxisset. Nunc vero conjugium ita inter multos dispertitum est, ut vir mulieribus adhaereat, mulier viris se submittat. Ita haec generatio nostra quasi in speculo repraesentat generationem temporis Noe, quia viam suam corrupit super terram tam in ordine monastico, quam in matrimonio. Mulieres autem, quia a maritis suis negliguntur, artes paganas exercent, ut sibi amorem virorum suorum captent. Sacrificiis enim et libationibus quotidie stellam Veneris invocant, ut splendeat pulchritudo faciei earum et ut amentur a viris suis. Quis quaeso stultas docuit, stellam Veneris decus tribuere posse prae aliis quibuscunque luminibus coelestibus? Si enim haec potestas ei ob majorem luciditatem suam competeret, tum potius sol et luna adorationem mererent, quia majori extensioni eorum etiam altior dignitas responderet. Chaldaei in errore suo, quem inaniter protulerunt, stellis nomina tribuerunt et variis ignearum constellationibus appellationes bestiarum dederunt, tauri nempe, agni, hoedi, leonis, piscis, cancri; immo vel similitudinem scorpionis reptantis in coelo collocaverunt. Hoc mendacium impurae per Veneris stellam didicerunt et cessaverunt a laudatione Dei Creatoris. Iisdem manibus, quas ad sanctum Christi corpus sumendum extendunt, effundunt etiam libationes ad placandum diabolum. In tectum ascendunt ibique eodem ore, quo

ܗܢܐ ܕܐܬ ܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕ

in templo expiationis de calice Salvatoris nostri bibunt, invocant Veneris stellam, ut augeat pulchritudinem earum. Scelestae ingrate rejiciunt Deum, omnia audientem omniaque judicantem, et pro illo exorant lucernam mutam, in coelo suspensam. Huic stellae Veneris sacrificia obtulerunt tribus Agarenorum, sed mulieres eorum similes sunt omnibus mulieribus, nempe aliae quidem pulchrae, aliae vero deformes. Postquam autem mulieres Arabum solem justitiae cognoverunt, renuntiaverunt stellae illi Veneris, quam inani spe coluerant. Onagri illi se jugo subjecerunt et femellae eorum obedientiae disciplinae. Sed mulieres in sanctuario educatae Christum cum stella illa commutaverunt. Quia nobiscum in oratione sociantur, irascitur Dominus orationis, et languescit ala precationis nostrae, quia idololatria ei adhaeret. Auditor, interroga Jeremiam prophetam et disce, mulieres Sion destruxisse, quia stellae Veneris sacrificaverant. Domum illam Abrahami, quae usque ad altitudinem coeli se extendit, attigit ignis mulierum consumpsitque eam usque ad fundamenta. Populus antiquus ornatus erat per reges, sacerdotes, prophetas; sed agmen mulierum dispersit id, quod justitia collegerat. Judaeae, quae sacrificabant, Hierosolymis captivitatem nexuerunt et agmina populi eorum in varias regiones disperserunt. Miserunt reges in Babyloniam et duces in Aegyptum, sacerdotium quoque et legem stupendo modo inter gentes ad silentium redegerunt. Hoc exitium perfecit adoratio stellae Veneris, qua nunc quoque nostra oratio a porta Misericordis arcetur. In omnibus generationibus, per quas populus omni-

ܐܬܝ ܠܗ ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܕܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘ
ܐܬܝ ܠܗ ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܕܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘ
ܐܬܝ ܠܗ ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܕܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘ
ܐܬܝ ܠܗ ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܕܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘ
ܐܬܝ ܠܗ ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܕܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘ
ܐܬܝ ܠܗ ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܕܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘ
ܐܬܝ ܠܗ ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܕܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘ
ܐܬܝ ܠܗ ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܕܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘ
ܐܬܝ ܠܗ ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܕܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘ
ܐܬܝ ܠܗ ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܕܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘ
ܐܬܝ ܠܗ ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܕܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘ
ܐܬܝ ܠܗ ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܕܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘ
ܐܬܝ ܠܗ ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܕܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘ
ܐܬܝ ܠܗ ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܕܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘܢܫܪ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܗ ܘ

moda peccata et cultum simulacrorum exercebat, Deus eum reprehendit quidem, sed nunquam illum in captivitatem abduxit. Simulac autem Hebraeae stellam istam adoraverunt, irritam habuit promissionem Patriarchis factam et populum in Babyloniam deduxit. Captivatio deturpavit facies et sol adussit corpora filiarum Sion, quae super tectis pulchritudinem a stella Veneris petierant. Isajas antea vaticinatus est mercedem hujus idololatriae, cum minaretur, nobiles et decoras funibus et saccis ligatum iri. Deus mulieribus gratis aspectum pulchrum et fugitivum tribuit, sed scelestae pro glorificatione Dei idololatriae gratias egerunt. Ideo retribuit iis justitia pro adoratione stellae Veneris servitutem inter Chaldaeos, qui et ipsi omnia lumina coelestia adorabant.

Talibus igitur et similibus excitata est ira divina, donec advenit, ad terram nostram appropinquavit eamque concussit, ut peccatoribus horror injiceretur. Si quis vero interrogaverit, cur Deus se a nobis averterit, recogitet haec omnia, laudans Justum, qui nos castigat, et intelligat in hac poena summam castigatoris miserationem, qui in misericordia sua paucos tantum percussit, quamquam multi peccatores erant. Etiam in tempore David pestilentiam trium dierum decreverat; sed jam post sex horas elapsas misericordia ejus sententiam judicii praevenit. Noli autem putare, auditor, me omnes homines pariter condemnare! Bene scio, adhuc bonos inter nos reperiri, quamquam mali numerosiores sunt. Scissurae, quas scelesti operati sunt, ob pios restaurantur, et ignis, quem audaces injecerunt, per

XIII.

ܥܠ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܐܬܝܬ ܠܡܫܕܐ ܒܝܘܡ ܕܝܢܐ ܘܐܫܟܚ ܐܢܫ ܚܕ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܒܗ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܐ ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܢ ܐܢܬ ܒܪ ܐܠܗܐ ܐܡܪ ܠܝ ܕܐܢܐ ܐܒܐ ܠܟ ܘܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܬ ܒܪ ܐܠܗܐ

sanctos exstinguitur. Qui perierunt, ob peccatum perierunt, et qui evaserunt, ob justos evaserunt. Illa expugnatio accidit ob malos et haec pacis conservatio ob bonos.

XIII.

EJUSDEM BEATI DOMINI ISAAC SERMO DE SANCTO JEJUNIO QUADRAGESIMALI.

Visibiliter quidem contristat jejunium, at invisibiliter animam purificat. Onus est revera grave, sed magnum merens praemium. Vinum, quod faciem rubore perfundit, animam valde denigrat; corpus laetificat, mentem valde corrumpit. Nos igitur, qui tam corpore quam anima viva constamus, omnia ordinate peragamus, ut corpus et anima suam accipiat nutritionem! Vescamur moderate, ut valetudo corporis nostri augeatur, et jejunemus prudenter, ut animae nostrae gloriosum triumphum procuremus! Jejunet os nostrum a pane, sed etiam cor nostrum a peccatis, ut jejunium oris nostri una cum pia mentis intentione suscipiatur! Non enim sufficit, ut escam ori denegemus, sed omnia membra a rebus noxiis servari oportet. Videte, quomodo auriga expertus equos conjunctos custodit, frenaque nunc laxat, nunc adstringit, ut omnes in eodem cursu dirigat. Si enim accidit,

ولا يعرفون كيف يعيشون. ولا يعرفون كيف يموتون.
ولا يعرفون كيف يعيشون. ولا يعرفون كيف يموتون.
ولا يعرفون كيف يعيشون. ولا يعرفون كيف يموتون.
ولا يعرفون كيف يعيشون. ولا يعرفون كيف يموتون.
ولا يعرفون كيف يعيشون. ولا يعرفون كيف يموتون.
ولا يعرفون كيف يعيشون. ولا يعرفون كيف يموتون.
ولا يعرفون كيف يعيشون. ولا يعرفون كيف يموتون.
ولا يعرفون كيف يعيشون. ولا يعرفون كيف يموتون.
ولا يعرفون كيف يعيشون. ولا يعرفون كيف يموتون.
ولا يعرفون كيف يعيشون. ولا يعرفون كيف يموتون.

---

31) J. معيشون في بحر.

35) J. ليعيش.

50) J. لكي.

55) J. يموت.

unum ex iis aut habenis evadere aut iis implicari, tum cum uno, qui cecidit, etiam ceteri damnificantur, quia impeditur cursus eorum. Ecce etiam lex te docet de lepra, praecipiens, ut totum corpus immundum censeatur, si unicum membrum lepra affectum sit. Ecce in expugnatione Jericho solus Achan furatus erat, sed totus populus victus est ob furtum lapidandi. Post hoc exemplum allatum asserimus etiam de corpore et membris ejus, totum corpus peccare per transgressionem unius membri. Ecce enim, cum Maria lepra afficeretur, lingua tantum illius locuta erat, sed nihilominus totum corpus ejus foeda veste leprae involutum est. Non igitur solum os studeat jejunare a pane, sed omnia prorsus membra a rebus noxiis serventur! Jejunat os a pane; jejunet cum eo etiam lingua, ne loquatur superflua, quibus jejunium in damnum vertitur! Si jejunium simile esset melli, sed lingua felli intincta esset, rejiceretur dulcedo illius ob admixtionem amaritudinis. Quemadmodum enim mel cum felle permixtum non acceptatur, ita nec jejunium cum invidia conjunctum suscipitur. Jejunat os a pane; jejunent cum eo etiam oculi! Illud non bibat vinum, hi non hauriant libidinem! Si os quidem jejunat a pane,

ڤ ڤ ڤ

oculi vero circumvagantur in deliciis, palpebrae vincula fiunt jejunio, ita ut in pugna vincere nequeat. Quemadmodum enim oculi, quando lacrimas dolorosas effundunt, chirographum debitorum delent et totum corpus purificant, ita etiam, quando facies procaciter contemplantur, lumen suum amittunt et omnia membra in peccatum inducunt. Jejunat os ab esca; jejunet cum eo etiam auditus, ne introitum permittat telis calumniae, quae animam interficiunt. Si enim os tantum jejunio tamquam loricâ tectum est, aures autem in bello nudae patent, vincetur animus proeliator, rex ille membrorum. Valde subtile est telum diaboli, ita ut vel inter palpebras pertransire possit. Quanto magis ergo per portam apertam auris transibit? Per illam enim in initio intravit mors et interfecit primum hominem. O jejunatores, custodite auditum, ne calumniae aurem praebeatis! Etiam manus una cum ceteris membris jejunent et a raptu abstineant! Hoc modo si totum corpus sanctificatum erit, si cogitationes purificatae et membra emundata erunt, suscipietur purum jejunium, quod nullo crimine permixtum est.

Ne jejunemus sicut Pharisaeus ille, qui se ipsum in superbia sua justum proclamavit, quem vero justitia humiliavit, quia se super peccatorem extulerat! Ne jejunemus sicut crucifixores, qui per unum diem a

[illegible] ist [illegible]. [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

pane jejunant, sed omnibus diebus secundum consuetudinem suam peccata committunt! Ne jejunemus sicut Jezabel, regina turpis, cujus jejunium innocentem, qui nihil contra illam deliquerat, interfecit! Ne jejunemus sicut haeretici erronei, fide carentes, qui pulverem comedunt sicut serpens, ejusque discipuli facti sunt! Ne jejunemus sicut Pharisaei, qui apostolos reprehenderunt, et dum a pane jejunabant, carnem prophetarum momorderunt! Sed jejunemus tamquam prudentes jejunium Deum placens! Ecce veteres nobis typos reliquerunt, in quorum vestigiis ambulemus. Jejunent igitur senes nostri sicut Moyses, cujus facies resplenduit, quia contempserat et rejecerat delicias, et ascenderat mandataque detulerat! Hic senex juventutem recuperavit per jejunium, quod vel juvenibus grave videtur; ideo timuerunt eum luxuriosi in libidinibus suis aegrotantes. Venite, admiremur hanc lampadem, quae sine oleo ardebat, et ex qua egrediebantur radii, oculos impiorum obcoecantes! Venite, admiremur hanc arborem, quae sine aqua crevit, et in qua pependit fructus lucis, cujus splendorem oculi sustinere nequiebant! Moysem imitentur senes, quibus propositus est tamquam pignus, quod gratia et ipsis juventutem reddet in paradiso post resurrectionem. Monachi porro jejunent secundum exemplum zelatoris Eliae, viri illius perfecti, cui ministrabantur angeli coelestes! Ipse quoque, sicut Moyses, jejunavit per

ولا تكن ممن يقول ما لا يفعل. ولا تكن ممن يأمر بما لا يأتي.
ولا تكن ممن يأمر بما لا يأتي. ولا تكن ممن يقول ما لا يفعل.
ولا تكن ممن يأمر بما لا يأتي. ولا تكن ممن يقول ما لا يفعل.
ولا تكن ممن يقول ما لا يفعل. ولا تكن ممن يأمر بما لا يأتي.
ولا تكن ممن يأمر بما لا يأتي. ولا تكن ممن يقول ما لا يفعل.
ولا تكن ممن يقول ما لا يفعل. ولا تكن ممن يأمر بما لا يأتي.
ولا تكن ممن يأمر بما لا يأتي. ولا تكن ممن يقول ما لا يفعل.
ولا تكن ممن يقول ما لا يفعل. ولا تكن ممن يأمر بما لا يأتي.
ولا تكن ممن يأمر بما لا يأتي. ولا تكن ممن يقول ما لا يفعل.
ولا تكن ممن يقول ما لا يفعل. ولا تكن ممن يأمر بما لا يأتي.

quadraginta dies, taurus ille defatigatus, qui summo labore coluerat agrum ingratum in omnes agricolas suos. Sed Dominus ejus noluit eum remuneratione fraudari, sed misit et adduxit eum ad se, ut erueret humilem e conviciis populi furiosi. Ecce senibus Moysem, monachis Eliam tamquam exemplum proposuimus. Juvenes vero imitentur Ananiam et socios ejus! Hi enim pueri jejunaverunt a cibis solidis et rejecerunt etiam cupedias, comederunt autem legumina, escam volatilium coeli. Evolaverunt hae aquilae e laqueis et expanderunt pennas suas in coelum, protexeruntque populum judaicum Babylone sub umbra alarum suarum. Quamdiu populus regem habebat, honorabatur ob regem. Hodie vero rejecti sunt Judaei, quia regnum eos dereliquit. In majestate egressi sunt ex Aegypto, quia typus Filii eos comitabatur, et in honore ascenderunt de Babylonia, quia signa ejus cum ipsis erant. Hodie vero contempti sunt, quia veritas advenit cum mysteriis suis et completio typorum illorum, sed profecta requievit inter gentes. Ecce jejunant, quamquam jejunium eorum rejicitur a prophetis ipsorum. Afferant Isajam et legant in eo, quomodo rejicit festa eorum: „Rejeci neomenias eorum et odit anima mea festa eorum; jam satis est, non posco ultra jejunium plenum contentionis. Ecce contentiosis loquitur: vos jejunatis, sed ut litem moveatis et pauperibus viduisque injusta vi noceatis.“ Audite, discipuli et exhorrescite actiones horum procacium, nec jejunate jejunium plenum direptione et depraedatione pauperum. Ad vos, o divites, hic sermo dirigitur, ut caveatis, ne

ܗܘ ܕܢܦܠ ܒܝܬ ܡܠܟܐ ܘܠܐ ܢܩܘܡ ܘܠܐ ܢܬܪܥܫ ܡܢ ܒܝܬ ܡܫܟܢܗ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܒܝܬ ܡܫܟܒ

jejunetis sicut discipuli et aliena concupiscatis sicut praedones. Nolite iram Dei provocare eo ipso tempore, quo eum placare studetis! Si enim jejunatis et rapitis, irascitur justitia. Recordamini, quod per jejunium propitiatio quaeritur ad remissionem peccatorum, et nolite vobis damna colligere per ipsum jejunium utilitatis plenum! Si enim a pane jejunatis, sed carnem orphanorum comeditis, jejunium Achab imitamini, per quod justus lapidatus est*). Caro orphani est hereditas ejus, corpus ejus domus, quam possidet. Noli igitur carnem ejus comedere, id est noli domum ejus rapere! Ecce agri ejus cum pedibus, vineae ejus cum manibus ejus comparari possunt. Noli eum spoliare vineis ejus, sed memento Achab et exhorresce! Corpus autem viduae quid aliud est, nisi vestis ipsius? Noli ergo cutem ejus detrahere, id est noli eam veste sua spoliare! Pellem ovis tuae poscis a pastore, si tibi amittitur; quanto magis ergo poscet Deus vestem viduae! Deus praeposuit vos tamquam pastores gregi orphanorum. Nolite ergo fieri tamquam lupi, qui incessanter ad destructionem gregis accurrunt! Gregem ecclesiae suae Deus poscet a sacerdotibus et diaconis suis; gregem vero pauperum poscet de manibus divitum. Quando enim veniet, instituet rationem cum pastoribus suis, quomodo direxerint gregem sanguine vivifico redemptum. Nec minus, quando orietur,

*) Quae in sequentibus disputat, respiciunt ad locum Michaeae III, 2—3, sed simul ratione habita loci Isajae I, 23.

ولا تحسبن الموت موت البلى فما ... الموت الا سكون بين دارين

وكم جبان رأى يوما مواقفنا ... فعاد يحسب ان الموت يلقانا

ما زلت ارمي بنفسي كل معضلة ... ولا اهاب اذا ما الموت ناداني

ولا ابالي اذا ما الموت حل بنا ... ولا ابالي

rationem poscet a judicibus, quomodo gubernaverint mundum, quem in sua benignitate creavit. Mementote igitur, o divites, quod venturus est ad vindicandum jus oppressorum et quod rationem coram ipso reddendam poscet usque ad ultimum quadrantem. Quemadmodum enim vos villicos constituitis super possessiones vestras, ita etiam vos villici pro egenis constituti estis. Et quemadmodum vos servos habetis, quorum domini estis, ita vos quoque servi estis illius Domini dominorum. Eadem enim, quam ipse quaeris, ratio tibi reddenda erit, et poscetur a te eadem mensura, qua ipse poposcisti. Si tu redditionem rationis a villico tuo poscere potes, nec oblivisceris rationis tuae, quanto magis Omnisciens, cui absque libro omnia comperta sunt, etiam nutus oculorum tuorum meminerit? Si villicus tuus te depraedatur et conservos suos male habet, justo judicio condemnabitur, quod sua ipsius sententia confirmare debebit. Ita tu quoque, si contra Dominum tuum et pauperes peccaveris, justa sententia judicaberis, quia depraedatus es conservos tuos. An fortasse nescis in superbia tua, te Dominum habere? Aspice coelum, in quo habitat Dominus tuus absconditus, et obstupesce! Ipse est Dominus tuus et pauperum; conservi enim estis. Tamquam bonus nobis quidem divitias dedit, illos vero pauperes effecit secundum beneplacitum suum. Ecce utramque partem aeque in duobus catinis explorat, ut de unoquoque appareat,

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܡܪ ܠܗ

utrum mendax an verax sit. Si pauper patienter exspectavit nec blasphemavit ob inopiam suam, desumitur e catino tamquam aurum et deponitur in thesauro regis. Si autem murmurat animus ejus et lingua ejus blasphemias et querelas loquitur, hîc quidem patitur miserias et illic inveniet cruciatus. Similiter et te per divitias tuas tamquam in catino explorat, in quo apparebis aut aurum pulchrum aut falsa moneta. Si enim superbit animus tuus et depraedaris conservos tuos, comparaberis cum Achab et judicium cum eo accipies. Si autem Deum praedicas et pauperum misereris, Abrahamo similis eris et cum eo còronaberis. Si opera ejus imitaris, bonum observas jejunium; si autem alios diripis, Deus jejunium tuum ne quaerit quidem. Quam enim utilitatem habet Deus de abstinentia tua a cibo potuque, si pauperes devoras et sanguinem orphanorum bibis?

Si inter primos censeri desideras, veni, ut a me purum jejunium discas! Abstineat os tuum a pane et mens tua a peccatis. Quemadmodum enim externe a cibis visibilibus te abstines, ita etiam fuge et elongare ab omni pravitate! Hoc modo dum a pane jejunas, simul etiam alienus esto a culpa, ut purum jejunium tuum accipiatur a Domino tuo, qui tibi praemium dabit. Si autem primos assequi non potes, veni, docebo te jejunium quasi secundae classis, quo comedens jejunare et bibens abstinentiam observare

ܐܢܐ ܒܥܝ ܠܡܐܪܝ ܒܝ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܐ ܒܥܝ ܠܡܐܪܝ ܒܝ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ
ܐܢܐ ܒܥܝ ܠܡܐܪܝ ܒܝ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܐ ܒܥܝ ܠܡܐܪܝ ܒܝ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ
ܐܢܐ ܒܥܝ ܠܡܐܪܝ ܒܝ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܐ ܒܥܝ ܠܡܐܪܝ ܒܝ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ
ܐܢܐ ܒܥܝ ܠܡܐܪܝ ܒܝ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܐ ܒܥܝ ܠܡܐܪܝ ܒܝ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ
ܐܢܐ ܒܥܝ ܠܡܐܪܝ ܒܝ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܐ ܒܥܝ ܠܡܐܪܝ ܒܝ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ
ܐܢܐ ܒܥܝ ܠܡܐܪܝ ܒܝ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܐ ܒܥܝ ܠܡܐܪܝ ܒܝ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ
ܐܢܐ ܒܥܝ ܠܡܐܪܝ ܒܝ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܐ ܒܥܝ ܠܡܐܪܝ ܒܝ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ
ܐܢܐ ܒܥܝ ܠܡܐܪܝ ܒܝ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܐ ܒܥܝ ܠܡܐܪܝ ܒܝ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ
ܐܢܐ ܒܥܝ ܠܡܐܪܝ ܒܝ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܐ ܒܥܝ ܠܡܐܪܝ ܒܝ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ

[336]) J. ܟ.

[368]) J. ܐܡܪ̈ܝ.

potes. Imple mensam tuam cibis, sed et linguam tuam laudationibus, ut os manducans celebret Bonum, qui te fideliter cibat! Si a pane abstinere nequis, abstine a depraedatione pauperum; tum Deus non vituperans a te quaeret, cur non jejunes. Si a vino abstinere nequis, abstine a culpa et raptu; tum judex non te condemnabit, quia vinum bibisti. Attamen sollicitus esto, ut inter primos remaneas, ut cum primis praemium accipias. Hoc efficies, si et a cibis abstinebis et a peccatis te mundum servabis. Si autem nullo modo duplex hoc jejunium observare potes, elige tibi illud, quod excellentius est, nempe elongationem a peccatis! Quamquam enim tum gradum paulo inferiorem accipies, quam ii, qui in prima classi constituti sunt, tamen vitam aeternam hereditabis, quia a peccatis te immunem servaveris.

Nunc etiam de illo jejunio tibi loquar, quod exosum et a Deo rejectum est, ut longe ab eo aufugas, quia in utroque saeculo damnum affert. Qui a pane jejunat, sed ad peccata perpetranda currit, illius jejunium damnum est, quod corpus et animam ejus laedit. Laedit corpus ejus visibiliter, quia ei nutritionem denegat, et laedit animam ejus invisibiliter, quia malitiam ex ea non expellit. Qui hoc modo agit, serpenti similis est, quae sicut ipse pulverem comedit et sine causa mordet. Ecce stultus superbit de jejunio suo, quamquam illud a Deo non accipitur. Qui enim

377—378) desunt in cod. J.

380) J. ﻣﺼﺪ.

Deum non colit, quomodo Deo jejunare potest? Utinam quis ad talem accedat eique loquatur: „Agedum, observa Deo jejunium, abstinendo a peccatis, quae Deo displicent!“

Vobis etiam mulieribus, discipulis Christi, dicam, ut observetis jejunium modestum plenum discretionis. Ne fiat jejunium passionis occasio conversationum et recreationum, ne lingua merita rursus dispergat, quae os congregavit! Videmus eos, qui in luctu versantur, silentes et gementes sedere; non enim permittunt iis cogitationes eorum, ut risus de ore eorum erumpat. Tristitia in his diebus decet, quibus venerabilis ille contumeliis affectus est a miseris crucifixoribus, paleis, quas justitia dispersit. Quamquam enim Dominus vester tristitiae non subjectus est, quippe qui ipse afflictos laetificat, vos tamen oportet contristari de tanta audacia crucifixorum. Flevit Dominus noster de Lazaro, quamquam sciebat, se eum suscitaturum esse, ut amorem suum fletu, potentiam suam resuscitatione manifestaret. Vos igitur hoc tempore, quo Dominus a nobis discessit, talem moestitiam monstrate, quae vulgarem excedit! Moesta erat Maria, mater ejus, cum sanctis sociabus suis, et discipuli in domo se abscondebant, donec Unigenitus resurrexit. Tum laetificavit matrem suam resurrectione sua et discipulos salutatione sua, et resurrectio ejus eos gaudio

ܐܝܟ ܕܐܢ ܒܥܐ ܠܡܫܕܝ ܒܗ ܐܢ ܕܐܝ ܠܐ ܐܫܟܚ

affecit, quemadmodum eos antea passio anxios reddiderat. Qui nunc contristatur de luctu hujus temporis, gaudebit cum illo in paradiso ejus post congregationem sanctorum ejus.

O sponsae Christi, nolite vestibus elegantioribus uti! Sponsae hujus saeculi tempore nuptiarum suarum vestes miseras non induuntur, quia spem suam in hoc mundo collocaverunt. Vos autem, quae sponsae thalami novi futuri estis, nolite vestibus pulchris vestiri, ne ornatus spem vestram irritam reddat! Exornate mentes vestras sponso, qui videt abscondita. Illa enim, quae ornatum terrenum amat, spem quoque terrenam exspectat, quia vestis externa indicat, ubinam anima ejus moratur. Si enim Dominus noster spes ejus esset, interiora animae suae exornaret, ut occulto ornata esset ii, qui occultas novit cogitationes. Si autem mens ejus terrena sapit, exornat membra sua, ut decus ipsius laqueus fiat insipienti. Vos autem, o castae, jejunio puro tamquam ornatu utimini, et castitas tamquum beryllus infigatur in medio frontis vestri! Ornatum enim illum lascivum reprehendunt prudentes, sed hunc ornatum spiritualem praedicant coelestes. Omnes enim valde reprehendunt illam, cujus conversatio et habitus lasciviam prodit; sed omnes laudibus extollunt illam, cujus conversatio casta est.

ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ. ܘܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ.
ܐܦ ܐܢܐ ܒܥܐ ܠܡܐ. ܐܝܟ ܒܥܐ ܐܢܐ ܠܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ.
ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ. ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ ܠܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ. 460
ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ. ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ ܠܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ.
ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ. ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ ܠܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ.
ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ. ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ ܠܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ.
ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ. ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ ܠܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ.
ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ. ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ ܠܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ. 470
ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ. ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ ܠܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ.
ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ. ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ ܠܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ.
ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ. ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ ܠܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ.
ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ. ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ ܠܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ.
ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ. ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ ܠܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ. 480
ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ. ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ ܠܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ.
ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ. ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ ܠܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ.
ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ. ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ ܠܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ.
ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ. ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ ܠܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ.
ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ. ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ ܠܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ. 490
ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ. ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ ܠܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ.
ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ. ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ ܠܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ.
ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ. ܘܐܬܟܢܫ ܟܠ ܥܡܐ ܘܐܬܝ ܠܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ.

---

456) J. ܐܬܟܢܫ.

459) D. ܟܬܒ.

498) J. ܫܡܐ.

Vos etiam, mulieres nuptae, jejunate et docete viros vestros, incessanter orantes, ut bene educantur infantes vestri! Fiat jejunium vestrum sicut illud Esther, et oratio vestra sicut illa Judith, mulierum harum nobilium, quae viros impios vicerunt! Jejunium Esther erat murus, quem orationibus suis aedificaverat; sub illo protectionem quaesivit universus populus ejus contra minas scelesti. Si ergo jejunium unius feminae sine bello universum populum salvavit, quanto magis jejunium totius gregis nostri victoriam praestare poterit?

Ecce haec exempla depictae sunt ei, qui ea imitari vult. Quicunque discipulus eorum fieri cupit, ea pro magistris accipere potest. Senes ergo Moysem imitentur, cujus intellectus nullum passus est defectum, quia membra ejus splendebant per jejunium, quod alias corpus affligere solet! Monachi Eliam imitentur, qui pugnavit, vicit, triumphavit, quia commissurae ejus roboratae sunt jejunio, quod alias pedes defatigare solet! Pueri exemplum sibi proponant coaetaneorum suorum, sanctorum Babylone habitantium, qui non capiebantur voluptatibus, quamquam nemo aderat, qui eos retinuisset. Virgines nostrae Deo dicatae Mariam, tamquam filiae matrem suam, imitentur, quae in jejunio puro accepit annuntiationem Domini jejunatorum! Mulieres nuptae Estheram imitentur, quae

ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܒܥܝܬ ܠܡܫܟܚ ܒܝ ܐܠܗܐ ܕܐܒܗܝܢ ܘܐܠܗܐ ܕܐܒܪܗܡ ܘܐܠܗܐ ܕܝܨܚܩ ܘܐܠܗܐ ܕܝܥܩܘܒ ܘܐܡܪ ܠܝ ܗܐ ܐܪܥܐ ܕܐܢܐ ܡܬܠ ܠܟ ܠܙܪܥܟ ܐܬܝܗܒ ܐܢܐ ܐܬ ܗܐ ܐܪܥܐ ܘܐܢܬ ܩܘܡ ܗܠܟ ܒܗ ܠܐܘܪܟܗ ܘܠܥܪܝܟ ܐܬܬܠ ܐܢܐ ܐܬ ܗܐ ܐܪܥܐ

jejunavit, oravit, exaudita est, ancillaeque illarum ancillas Esther, quae simul cum ea in jejunio excelluerunt! Denique universa acies nostra jejunet sicut Ninivitae, qui observarunt jejunium sanctum, Deum placans! Tota ratio enim, ob quam Deus illos in sacra scriptura commemoravit, ea est, ut nobis typi essent, quorum opera imitaremur.

Finitur sermo de jejunio.

XIV.

EJUSDEM S. DOCTORIS ISAAC SERMO DE JEJUNIO.

Initium jejunii nostri tamquam incensum aromaticum ad Deum ascendat, ne spiret odor occisionis in regione nostra hostibus tradita! Universa acies nostra afferat orationem plenam expiationis, ut omnes per gratiam annum benedictionum plenum accipiamus! Tota congregatio nostra excellat in jejunio remissionis pleno, ut totus annus pace, satietate, sanitate benedicatur! In jejunio largam remissionem tribuamus, ut in aestate multam salutem accipiamus! In jejunio coangustatis auxilium feramus, ne angustiae nobis multiplicentur! Jejunium per suas hebdomades sancte observetur, ut annus nobis per suas menses

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ. ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ.

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ. ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ.

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ. ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ.

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ. ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ.

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ. ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ.

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ. ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ.

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ. ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ.

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ. ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ.

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ. ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ.

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ. ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ.

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ. ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ.

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ. ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ.

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ. ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ.

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ. ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ.

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ. ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ.

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ. ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ.

---

18) J. ܡܚܫ77.

22—23) desunt in cod. D.

31) D. ܐܬܡ.

39) J. ܫ.

benedicatur! In jejunio implete vota vestra, ut aestas fructibus impleatur! In jejunio seramus eleemosynas, ut aream et torcular plenum inveniamus! In jejunio bona opera exhibeamus, ut nobis nova ad vetera addantur! In jejunio deleamus usuram, ne deleamur e regione nostra! In jejunio syngraphas obliteremus, ne agri nostri devastentur! In jejunio remittamus invicem debita nostra, ne cogamur egressi patriam relinquere! In jejunio scindamus syngraphas, ne scindamur a praedonibus! In jejunio libere dimittamus vinctos nostros, quos atramento vinximus! In jejunio aperiamus inclusis, quos tabulis inclusimus! In jejunio suscitemus mortuos, quos foenore sepelivimus! In jejunio vivificemus pauperes, quos usuris quasi interfecimus! Ne jejunemus sicut impii, qui jejunant et corpora devorant! Ne similes fiamus Hebraeis, qui in jejunio suo occidebant, si quidem abstinentiam horum mendacium omnino nomine jejunii honorare licet. Deus enim procul rejecit jejunium et orationes eorum. Jejunant et usuram comedunt; orant et foenus bibunt. Ab una vespera usque ad alteram jejunant et carnem pauperum devorant. Si fratrem tuum atramento vinxisti, cur nigris vestibus vestiris? Si dorsum ejus tabulis incurvasti, cur collum tuum orando incurvas? Si colorem faciei ejus foenore pallidum effecisti, cur

ܥܡܐ ܕܐ ܫܡ ܩܛܠ. ܐܠܐ ܥܡ ܒܢ ܐܢܫ ܐܚܪ.
ܡܢ ܕܐ ܒܢ ܐܢܫ ܐܚܪ. ܐܠܐ ܥܡ ܒܢ ܐܢܫ ܐܚܪ.
ܐܢ ܐܚܕ ܡܢ ܐܚܝ ܐܚܪ. ܐܠܐ ܥܡ ܒܢ ܐܢܫ ܐܚܪ.
ܐܢ ܐܚܕ ܡܢ ܐܚܝ ܐܚܪ. ܐܠܐ ܥܡ ܒܢ ܐܢܫ ܐܚܪ.
ܐܢ ܐܚܕ ܡܢ ܐܚܝ ܐܚܪ. ܐܠܐ ܥܡ ܒܢ ܐܢܫ ܐܚܪ.
ܐܢ ܐܚܕ ܡܢ ܐܚܝ ܐܚܪ. ܐܠܐ ܥܡ ܒܢ ܐܢܫ ܐܚܪ.
ܐܢ ܐܚܕ ܡܢ ܐܚܝ ܐܚܪ. ܐܠܐ ܥܡ ܒܢ ܐܢܫ ܐܚܪ.
ܐܢ ܐܚܕ ܡܢ ܐܚܝ ܐܚܪ. ܐܠܐ ܥܡ ܒܢ ܐܢܫ ܐܚܪ.
ܐܢ ܐܚܕ ܡܢ ܐܚܝ ܐܚܪ. ܐܠܐ ܥܡ ܒܢ ܐܢܫ ܐܚܪ.
ܐܢ ܐܚܕ ܡܢ ܐܚܝ ܐܚܪ. ܐܠܐ ܥܡ ܒܢ ܐܢܫ ܐܚܪ.
ܐܢ ܐܚܕ ܡܢ ܐܚܝ ܐܚܪ. ܐܠܐ ܥܡ ܒܢ ܐܢܫ ܐܚܪ.
ܐܢ ܐܚܕ ܡܢ ܐܚܝ ܐܚܪ. ܐܠܐ ܥܡ ܒܢ ܐܢܫ ܐܚܪ.
ܐܢ ܐܚܕ ܡܢ ܐܚܝ ܐܚܪ. ܐܠܐ ܥܡ ܒܢ ܐܢܫ ܐܚܪ.
ܐܢ ܐܚܕ ܡܢ ܐܚܝ ܐܚܪ. ܐܠܐ ܥܡ ܒܢ ܐܢܫ ܐܚܪ.
ܐܢ ܐܚܕ ܡܢ ܐܚܝ ܐܚܪ. ܐܠܐ ܥܡ ܒܢ ܐܢܫ ܐܚܪ.
ܐܢ ܐܚܕ ܡܢ ܐܚܝ ܐܚܪ. ܐܠܐ ܥܡ ܒܢ ܐܢܫ ܐܚܪ.
ܐܢ ܐܚܕ ܡܢ ܐܚܝ ܐܚܪ. ܐܠܐ ܥܡ ܒܢ ܐܢܫ ܐܚܪ.
ܐܢ ܐܚܕ ܡܢ ܐܚܝ ܐܚܪ. ܐܠܐ ܥܡ ܒܢ ܐܢܫ ܐܚܪ.

61) D. ܐܢܫ.
64) J. ܐܚܕ.
74) J. ܡܫܚܬ.
78) J. ܫܟܒ.
83) J. ܡܫܟܒ.

color tuus ob jejunium pallescit? Si carnem ejus usuris comedisti, cur pulverem manducas, sicut serpens? Homines syngraphis vincti sunt; quomodo ergo vinculis evadere poterimus? Cadavera tabulis sepulta sunt; quomodo ergo cadavera nostra sepulturae mandabuntur? Foenus comedit pauperes, quidni ergo gladius nos comedet? Usura vendidit ingenuos; quomodo ergo servitutem effugiemus? In jejunio decimas praestemus, ne alieni nos deciment! In jejunio oppressos liberemus, ne mercatoribus vendamur! In jejunio saturemus esurientes, ne ipsi esca avium fiamus! In jejunio potemus sitientes, ne terra sanguinem nostrum absorbeat! In jejunio vestiamus nudos, ne aves nos excorient! In jejunio sepeliamus pauperes, ne alienigenae nos obsessione cingant! Maneant orphani inter nos, ut unusquisque nostrum in finibus suis remaneat! Habitet vidua apud nos, ne nos accolae in terra aliena fiamus! Ne transgrediamur justitiam, ne nos oporteat transgredi de altera in alteram regionem! Ne aberremus a gratia, ne judicemur a justitia! Ne exerceamus depraedationem in pace, ne abducamur captivi in desertum! Nemo alium vi abducat, ne exercitus in regione nostra violenter agat! Manducemus panem humiliationis, ne gladius de nobis manducet! Effun-

ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܐܘ ܒܪ ܐܢܫܬܐ ܕܢܫܬܟܚ ܒܝܘܡ ܫܒܬܐ ܘܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܐܘ ܒܪ ܐܢܫܬܐ ܕܢܫܬܟܚ ܒܝܘܡ ܚܡܝܫܝ ܘܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܐܘ ܒܪ ܐܢܫܬܐ ܕܢܫܬܟܚ ܒܝܘܡ ܫܬܝܬܝ ܘܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܐܘ ܒܪ ܐܢܫܬܐ ܕܢܫܬܟܚ ܒܝܘܡ ܩܕܡܝ ܘܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܐܘ ܒܪ ܐܢܫܬܐ ܕܢܫܬܟܚ ܒܝܘܡ ܬܪܝܢ ܘܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܐܘ ܒܪ ܐܢܫܬܐ ܕܢܫܬܟܚ ܒܝܘܡ ܩܕ

damus lacrimas in oratione, ne sanguis noster in regione nostra effundatur! Tegamur vestibus lugubribus, ne obfuscetur color faciei nostrae! Tristitiam animique demissionem induamus, ne saccis in captivitate cooperiamur! Nemo socio damnum inferat; sat enim multa imminent omnibus damna. Nemo sodalem molestia afficiat, quia undique cunctos angustiae premunt. In finibus nostris rex ethnicus adest. Locustae terras nostras depascunt. Agarenus velut lupus famelicus in ipsis regionibus nostris latrocinatur. Tres illas plagas, quas vidit David, ob peccata nostra simul accepimus. Ecce enim bellum, fames, pestilentia tamquam exactores nobis minantur. Vita nostra pendet quasi in lancibus librae, quemadmodum scriptum est. Si gratia defecerit, justitia ascendet nosque devastabit. Si rex ethnicus veniet, corpora nostra avibus projiciet. Si locusta abominabilis adveniet, separabit animam a corpore nostro. Si lupus famelicus adveniet, dilaniabit membra corporis nostri. Si praedo nos depraedabitur, omnes possessiones nostrae evacuabuntur. Eligamus illud, quod etiam David sibi elegit, nempe ut de lecto ad sepulcrum auferamur, non vero, ut rex ethnicus nos captivos abducat, qui in expugnatione misericordiam non adhibet. Qui enim sine Deo est, gladium etiam gerit misericordia carentem. Servi ejus adhuc ipso crudeliores sunt, aspides, quae incantatio-

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܝ ܠܐ ܐܫܬܟܚ ܠܗ ܒܗ ܒܥܠ ܡܘܬܐ ܘܠܐ ܒܥܠ ܚܝܐ ܕ

nem non curant. Populus evulsus et eradicatus terram nostram invadere studet. Peccata regionis nostrae paganum instigaverunt, ut in fines nostros adveniret. Aperiamus igitur portas nostras egenis, ut portae coram illo claudantur! Multas demus eleemosynas, ut multa illi tribulatio paretur! Omnibus abunde dimittamus debitoribus nostris, ne ille regionem suam relinquat et ad nos adveniat! Deleamus foenus et usuram, ne coram illo evanescamus! Usura enim occidit debitorem, sicut Jael Sisaram. Samson septem funes humidos, quibus vinctus erat, confregit; sed unicus ille funis aquae nigrae, quae super syngrapham effunditur, vincit debitorem et heredes ejus, tamquam restibus firmissimis. Culpa, quae in syngrapha movetur, mortem super capita nostra adduxit. Usura, quae in tabulis exigitur, gladium contra animas nostras evocat. Quia justi fines praescriptos transgressi sunt, ethnici convocati sunt, ut nos invaderent. Quia gratiam rejecimus, ecce justitia nos castigat. Quia nemo aviditatem vituperat, ecce increpat nos justitia. Quia liberum arbitrium nostrum se ipsum reprehendere noluit, ecce castigatio divina nos reprimit. Quia mors syngraphas implantavit, ecce mors implantatur super capitibus nostris. Quia gladius acuitur in tabulis debitorum, ecce acuitur ensis contra colla nostra.

Oret sacerdos cum diaconis suis, ut mortem per gladium non gustemus! Oret grex pascuae nostrae,

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܘܥܒܕ ܠܗ ܟܠ ܡܠܟ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܬܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

ܕ ܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ.

---

184) J. ܐܒܕ.

188) Cod. J. vocem ܫܡܐ explicat ܐܘ ܐ ܐܝܟ ܕܡܐ ܕܥܠ ܐܘ ܕ ܫܡ ܕܡܠܟ ܕܥܠܡ.

191) J. ܕܡܫ.

ut signum irae non videamus! Orent omnes simul, ut moriamur morte communi omnium, nec experiamur mortem per captivationem, quae aliis omnibus mortis generibus horribilior est! Ne videamus areas corporum, nec acervos cadaverum! Ne videamus messim gladii, nec decerptionem infantium tenerorum! Ne videamus nubes sanguinis, pluentes super ora gladiorum! Ne audiamus sonitus horribiles, clamorem et gemitum percussorum! Ne videamus fulgura terribilia, gladios cadentes super vivos! Ne videamus grandinem irae, secures corpora scindentes! Ne videamus nubes mortis, arcus pluviam sagittarum emittentes! Ne audiamus vocem canis silvatici, chordam nempe et arcum ululantes! Ne videamus, Domine, tenebras, silvas lancearum exaltatarum! Ne videamus nebulam terribilem, hastas excelsas sicut cedros! Ne videamus aquilas famelicas, tela volantia in nubibus! Ne videamus armaturam fulgentem et splendorem solis obfuscantem! Ne videamus infantes sub ungulis equorum contritos! Ne videamus matres sub pedibus elephantum collisas! Ne videamus puellas ab equitibus comminutas! Ne videamus virgines a peditibus elisas! Ne videamus, Domine, juvenes in altaribus idolorum mactatos! Ne videamus, Domine, adolescentes in

ܐ ܫܡ ܡܢ ܫܡ ܕܟܟܡܩܕ. ܘܟܕܠܚܫܝܐ ܟܕܘ ܫܡ ܐ.

ܐ ܫܡ ܫܩ ܫܡ ܒܗܒ. ܘܡܢܐ ܫܩ ܫܡ ܐ.

ܐ ܫܡ ܡܢ ܫܩ. ܘܟܕܘܒܗ ܟܗ ܒܗܒ ܩܩܡ.

ܐ ܫܡ ܟܗ ܫܩ ܟܗ ??. ܫܩ ܫܡ ܐ

honorem daemonum immolatos! Ne videamus senes projectos et a galeariis contritos! Ne videamus, Domine, matronas a famulis elisas! Ne videamus fulgur scindens jecur et cor hominum! Ne videamus elephantem incedentem in sanguine et adipe cadaverum! Ne videamus equum accurrentem et cadaveribus innixum stantem! Ne videamus homines respersos sanguine et tabe sociorum suorum! Ne videamus mortem terribilem et castigationem cor ferientem! Ne videamus regem fugientem et cornu exercitus locum suum relinquens!

Haec omnia, quae justi viderunt, non videamus nos peccatores! Haec, quae sanctis portanda erant, nobis ingratis non imponantur! Tuum corpus et sanguis, quae sumpsimus, auxilio fiat regioni nostrae! Crux Tua, haec armatura vincens omnia, causam agat aciei nostrae! David suo tempore omnes scissuras populi sui curavit. Quis autem daret nobis alium illi similem, qui restauraret scissuras nostras! Ubicunque ira divina inter Hebraeos calamitatem adduxerat, Moyses eam reparavit, et ubicunque magna institit castigatio, David accurrit seque in oratione prostravit. Ecce autem inter nos peccatum ubique scissuras effecit,

ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠ

quas tamen nemo restaurare studet. Ecce elevatus est baculus justitiae, sed nemo se humiliter extendit. Sacerdos plebi similis factus est, et plebs rursus malum sibi exemplum a sacerdote desumpsit. Externi in internos respexerunt, ita ut totus mundus in saeculi studium inciderit. Vineae et oliveta coluntur, sed cultura justitiae negligitur. Segetes in agris seminantur, sed nemo mandata scripturae perficit. Omnes vias suas prosequuntur, sed nemo peccatis suis valedicit. Curam sui ipsius unusquisque agit, sed cura pauperum negligitur. Nemo redarguit aut reprehendit, quia ipsi praesides pessimum praebent exemplum. Nemo admonitionem salutarem accipit, quia reprehensibilia in ipsis magistris cernuntur. Pastores facti sunt agricolae, gregum possessores, praediorum domini. Unicuique sua tantum domus curae est, gregem vero non curat. Sacerdotes facti sunt negotiosi, et unusquisque de suo tantum cogitat commodo. Sollicitudo gregis omittitur et res familiaris sollicite curatur. Pastores pro grege negotiationem suam prosperare student. Nemo zelatur, ut alios in sollicitudine gregis praeveniat et antecellat. Aliud in nobis movetur fermentum, nempe quis prae alio excellat in re familiari promovenda. Totam gloriam nostram in eo collocamus, ut plus aliis possideamus. Pastor, qui gregem irrationalem pascit, per totam noctem vigilando et gregem custodiendo sollicitus est, ut mane gloriari possit. Quomodo ergo sacerdoti, qui animas pascit, gregem suum negligere licebit? Si enim vel unica anima perierit, anima ipsius pro ea quaeretur. Elegimus nobis ambitionem

ܫܦܝܪ ܥܡܝܩ ܐܝܟ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܫܦܝܪ.
ܡܟܝܠ ܠܡܐ ܕܢܫܬܟܚ ܐܠܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܗܘ.
ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܗܘ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚ ܐܠܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܗܘ.
ܫܡ ܐܠܗܐ ܕܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܗܘ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚ ܐܠܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܗܘ.
ܡܟܣ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܠܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܗܘ. 300
ܡܟܣ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܠܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܗܘ.
ܡܟܣ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܠܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܗܘ.
ܡܟܣ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܠܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܗܘ.
ܡܟܣ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܠܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܗܘ.
ܡܟܣ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܠܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܗܘ. 310
ܡܟܣ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܠܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܗܘ.
ܡܟܣ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܠܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܗܘ.
ܡܟܣ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܠܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܗܘ.
ܡܟܣ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܠܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܗܘ.
ܡܟܣ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܠܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܗܘ.
ܡܟܣ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܠܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܗܘ. 320
ܡܟܣ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܠܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܗܘ.
ܡܟܣ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܠܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܗܘ.
ܡܟܣ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܠܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܗܘ.
ܡܟܣ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܠܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܗܘ.
ܡܟܣ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܠܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܗܘ. 330
ܡܟܣ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܠܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܗܘ.

---

328) Cod. J in textu habet ܐܠܗܐ, quo cod. D verbum ܡܠܟܐ in margine explicat.

dominatus, sed insuper etiam avaritiam. Amamus gubernationem, sed praeterea etiam mammonam. Baculum pastoralem assumimus, sed noxia non abigimus. Gregem suscipiendum quaerimus, sed pastionem ejus negligimus. Sollicite nitimur, ut inspectores fiaemus, sed oculus noster in mammonam prospicit. Sal, quo insipidi condiendi sunt, inter curas saeculares conteritur. Urbs supra montem aedificata in profunditatem terrae cecidit. Lucernae, qua multi illuminandi sunt, lumen terrâ obruitur. Magister, qui divitias suas in coelo habere debet, thesauros suos in pulvere collocat. Sacerdos, per quem multi ditandi sunt, post aurum currit. Pontifex, qui aliis dare debet, terra marique mendicans circumvagatur. Pastor, cui grex pascendus est, non novit aegritudinem ejus. Doctor, quem insipientes docere oportet, ipse nescit, quam doctrinam acceperit.

Unde venit haec doctrina tua? Dic nobis, ut nos edoceas! Explica nobis, utrum a prophetis an ab apostolis tibi tradita sit! Vel si Dominus tuus hanc tibi viam monstravit, enarra nobis secundum veritatem! Si autem novus quidam dominus te emit, nomen primi domini contumelia affecisti. Si autem ob patientiam et longanimitatem ejus putas, eum omnino rationem a te non quaesiturum esse, in fine disces, rem non ita se habere, quando ille abscondita manifestaturus est. Si servus Christi haberi vis, noli tuam

ܗܘ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܘܠܐ ܡܕܡ ܕܥܒܕ ܒܓܘܫܡܐ ܘܠܐ ܒܢܦܫܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ ܒܠܚܘܕ ܡܢ ܟܠ ܚܛܝܬܐ ܘܥܠ ܟܠ ܥܒܝܪܬܐ ܕܥܒܕ ܒܓܘ ܓܘܫܡܐ ܘܢܦܫܐ ܘܪܘܚܐ ܒܐܠܗܐ ܐܒܐ ܘܒܪܗ ܘܒܪܘܚ ܩܕܫܐ ܕܒܗ ܐܝܬ ܠܢ ܚܝܐ ܘܩܝܡܐ ܘܚܝܐ ܕܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܪ ܐܢܐ ܫܡܥܘܢ ܠܟܘܢ ܡܢ ܟܬܒܐ ܕܫܠܝܚܘܬܐ ܕܫܠܝܚ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܐܬܐ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܐܬܐ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܐܬܐ

propriam voluntatem quaerere! Si ille pro te vestem ludibrii indutus et contumeliam passus est, tu quoque pro eo induere saccum contumeliae et humiliare! Magnus ille pro te usque ad exinanitionem se humiliavit; ergo tu quoque, o contemptibilis, humiliare te pro eo saltem usque ad aequales tuos! Filius Regis a servo verberatus est, quin clamaret aut irasceretur; ergo tu verbera socii tui tolera et sustine, si injuste contra te agit! Ille suscepit clavos et siluit; suscipe igitur contumeliam et sile! Ille tulit pro te convicia populi sui; tu quoque perfer pro eo irrisionem hominum! Ille non recusavit sputum, ut te ab immunditia tua lavaret; tu ergo calumnias sustine, ut bona promissa possideas! Ille bajulavit crucem, ut illam in scalam coeli mutaret; tu quoque sustine passiones, ut ad altum gradum eleveris! Illum sine culpa crucifixerunt, ut culpam Adami expiaret; crucifige te ipsum ob culpam tuam, ut ille te Patri, a quo missus est, reconciliet! Coram vivificatore genuflexi clamaverunt: „Salva te ipsum“; tu ergo pro vita tua genua flecte coram fratre tuo, ut per humilem hanc reverentiam te ipsum salves! Dominus tuus coram Pilato non de se ipso testatus est, se esse regem; tu quoque non te ipsum justum praedica, si virtutibus excellis! Illud, quod Pilatus scripsit, nempe eum regem esse, non ab ipso audivit; a te quoque nemo propriam laudem tuam audiat, ut inscribaris inter cives regni coelestis!

ܗܘ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪܝܬ ܐܘ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪܝܬ. ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪܝܬ ܐܘ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪܝܬ.

ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪܝܬ. ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪܝܬ ❊

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪܝܬ.

XV.

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪܝܬ ܐܘ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪܝܬ ❊ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪܝܬ

ܐܘ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪܝܬ ❊

1 ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪܝܬ ܐܘ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪܝܬ. ❊ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪܝܬ ❊

ܐܘ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪܝܬ. ❊ ❊ ❊

O sacerdos et pontifex sancte, in nomine tuo servetur grex tuus! O doctor et pastor vere, tuo nomine signatus est grex tuus.

Finis sermonis de jejunio.

XV.

S. ISAACI CARMEN DE VIGILIIS ANTIOCHENIS ET DE EO, QUOD BONUM EST CONFITERI DOMINO.

Unda meditationis in me irruit meque de altero loco in alterum propulit, jam quidem in insulam illam terrestrem, quae in mari arenae sita est, jam vero ad pulchram Graecorum urbem, quam ex Oriente ad mare occidentale profectus intraveram. Per mensem Canon, quo musica incolis somnum auferre solet, audiveram ibidem in omnibus noctibus sonum citharārum, hydraularum, symphoniarum, quae ante palatia principum alte sonabant. Quamquam hoc tempore valde dulcis habetur somnus, nihilominus musica libenter audiebat. Sonus jubilans cornuum somnum devicit. Immo [illegible]es quiete sine tumultu incedebant, ita ut gressus [illegible]ulantium non audirentur, omnisque prorsus strepitus per silentium [illegible]igebatur, quo attentius homines

ܗ ܐܬܐ ܡܪܝ ܕܢܚܡ ܠܢ ܘܢܫܪܐ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡ ܐܡ ܒܪܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܐܬܝ ܠܡܫܪܝ ܒܗ ܘܢܚܝ ܒܗ

auditu citharae delectari possent. Tota urbs uni tabernae similis erat, et per lusus musicales nox in diem mutabatur. Omnes varias sibi melodias excogitabant et discebant, ut unusquisque per vocem suam delectaretur et per cantum suum gaudio afficeretur. Ora bucolicorum cum citharis certabant et voces tragoedorum lyras superare conabantur. Mensis hic Canon urbi differentias dignitatum rursus in memoriam revocabat. In nulla enim ex noctibus ejus exstincta est musica sub fenestris judicum et ante portas principum. In omni nocte ordinata sunt instrumenta tamquam corpora musicalia. Parum certe deest hydraulae, quin homo esset. Sermone tantum rationali homo citharam superat. Similia sunt instrumenta musicalia hominibus sermone atque ratione carentibus. Coarctantur chordae eorum, quasi loqui desiderarent; immo, si a loquentibus pulsantur, ipsa quoque speciem quandam sermonis et rationis accipiunt. Promptam orationem enarrare volunt, sed deficit lingua ad eam articulandam. Voces eorum similes sunt voci hominis, qui narrationem mente conceptam eloqui vult, sed labiis linguaque destituitur.

Hoc modo miseri diem anticipantes ante palatia divitum canunt et vigilias molestas peragunt, ut superbis adulentur. Lingua conjungitur cum ambuba, et labia cum hydraula, ita ut concentus utrobique latens conjunctus et unitus in altum ascendat. Hydraula

ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܘܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܗܘ ܕܢܫܬܒܩ ܒܗ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܘܐܡܗ ܘܐܚܘܗܝ ܘܐܚܬܗ ܘܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܗܘ ܕܢܫܬܒܩ ܒܗ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܘܐܡܗ ܘܐܚܘܗܝ ܘܐܚܬܗ ܘܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܗܘ ܕܢܫܬܒܩ ܒܗ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܘܐܡܗ ܘܐܚܘܗܝ ܘܐܚܬܗ ܘܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܗܘ ܕܢܫܬܒܩ ܒܗ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܘܐܡܗ ܘܐܚܘܗܝ ܘܐܚܬܗ ܘܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܗܘ ܕܢܫܬܒܩ ܒܗ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܘܐܡܗ ܘܐܚܘܗܝ ܘܐܚܬܗ ܘܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܗܘ ܕܢܫܬܒܩ ܒܗ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܘܐܡܗ ܘܐܚܘܗܝ ܘܐܚܬܗ ܘܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܗܘ ܕܢܫܬܒܩ ܒܗ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܘܐܡܗ ܘܐܚܘܗܝ ܘܐܚܬܗ ܘܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܗܘ ܕܢܫܬܒܩ ܒܗ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܘܐܡܗ ܘܐܚܘܗܝ ܘܐܚܬܗ

---

[78]) L. ܒܗ ܚܕ ܡܢ ܐܢܫ.

[100]) K. ܫܘܝܟ.

sono suo alto sustentat voces illorum tenues uniturque iis, ut cantus eorum usque ad summitatem palatiorum pervenire possit. Sensu et sermone carens conjungitur cum rationalibus, ut vox eorum longe lateque audiatur. Mirabilis erat dulcis harmonia, quam tunc audivi.

Illic autem quadam nocte, cum suavi somno immersi essemus, hydraula alte sonuit, ita ut, ea audita, perterritus evigilarem. Tum ego et fratres, qui mecum erant, extemplo ad officium persolvendum surreximus, occurritque nobis psalmus, qui occasioni optime conveniebat. Postquam voci inani maledixiimus, dulcis venit psalmus, qui instrumenta a voluptate ordinata his verbis vituperare conatus est: „Bonum est confiteri Domino et psallere nomini Tuo, Altissime.“ Inanis enim homini confitetur et nomini mortali psallit. Totus hic psalmus quasi ad pugnam praeparatus est. Gratia eum armavit, ut persequatur sonos despiciendos et ut tollat repellatque melodias perniciosas, quae mentes quietas ad lasciviam et insaniam excitant. Inveni lyram David eamque in manus sumpsi, ut eam pulsarem et sonos rabidos turpesque fugarem, qui spiritui Sauli comparandi sunt. Cantus filii Isai spiritus malignos fugare, daemoniacis intellectum insanisque mentem sanam reddere consuevit. Quando Saulo regi canebat, insanum illum mentis compotem reddidit. Fortasse autem David hunc ipsum psalmum coram

ܐܝܟ ܕܐܢ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܟ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܘܐܢ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܟ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܘܐܢ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܟ ܒܥܠ ܒܝܬܐ
ܐܝܟ ܕܐܢ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܟ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܘܐܢ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܟ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܘܐܢ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܟ ܒܥܠ ܒܝܬܐ
ܐܝܟ ܕܐܢ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܟ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܘܐܢ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܟ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܘܐܢ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܟ ܒܥܠ ܒܝܬܐ

Saulo cecinit: „Bonum est confiteri Domino“, et non tibi, rex temporalis, „et psallere nomini Altissimi“, quasi dixerit, et non isti filio Cis. Saul miser non intellexit David hoc modo canentem; putavit enim, se ipsum ab illo celebrari, dum ille Domino psallebat. Putavit enim David, insanum nescire, quod laudes psalmi ad ipsum minime pertinerent. Fortasse etiam David haec verba coram Saulo solummodo sub labiis suis murmuravit.

Sed ad meam quoque admonitionem gratia haec verba destinavit: „Bonum est confiteri Domino et psallere nomini Tuo, Altissime.“ Vox enim illa dulcis hydraulae mentem meam ad se attraxerant, ita ut chordae lyrae animi mei relaxatae essent. Placuerat mihi musica et e recollectione mea evagatus eram. Tunc ergo apparuit hic psalmus et chordas meas relaxatas rursus adstrinxit. Eruit me de concentu illo, qui me captivaverat, et subjugavit me admirationi de argumento suo. Tum cecini, quemadmodum scriptum est, spiritu simul et mente, et una cum recitatione etiam explicationem sensus degustavi. Dum lingua recitationem persolvebat, animus explicationem protulit. Consuetudo verba ordinavit, mens interpretationes delineavit. Lingua et intellectus simul alligati erant, explicatio recitationem comitabatur; super his quatuor autem, tamquam super curru, animus quasi auriga surrexit. Impulit et direxit verba ita, ut sensus suos

ܐܬܐ ܡܢ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ. ܘܡܢ ܒܝܬ ܐܒܐ ܡܫܝܚܐ.

ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ. ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ. 150

ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ. ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ.

ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ. ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ.

ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ. ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ.

ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ. ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ. 160

ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ. ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ.

ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ. ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ.

ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ. ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ.

ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ. ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ. 170

ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ. ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ.

ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ. ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ.

ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ. ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ.

ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ. ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ. 180

ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ. ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ.

ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ. ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ.

ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ. ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ.

ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ. ܘܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܒܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ.

---

[178]) Littera ultima vocis ܡܫܝܚ in cod. K. serius addita videtur.

monstrarent, ipsumque perspicue docerent, quomodo cantum perturbantem a se repellere posset.

Bonum est confiteri Domino, nec ulla est gratia huic aequalis, *et psallere nomini Tuo, Altissime*, nec ullus est cantus huic similis. *Ad annuntiandum mane misericordiam Tuam* nos dignatus es, Domine, in vigiliis Tuis, ut noctu coram Te canamus et summo mane praeveniamus faciem Tuam. Annuntiemus ergo mane misericordiam Tuam *et veritatem Tuam per noctem.* Stulti enim, qui in Te non credunt, omnibus noctibus frustra defatigantur. *Pulsabo decachordum*, id est psallam Tibi omnibus sensibus meis, et extendam decem digitos manuum mearum, ut laudem majestatem Tuam. *Quia delectasti me, Domine, in factura Tua, et in opere manuum Tuarum exultabo.* Omnia creavit nutus Tuus, sed solus homo opus est manuum Tuarum. In me, quem plasmasti, exultabo, quia lyra Tua rationalis sum. Pro omnibus, quae creavit mandatum Tuum, in me, tamquam opere manuum Tuarum, exaltabor. *Quam magnificata sunt opera Tua, Domine!* Sed major illis est intelligens ea. Quia ergo intelligo, magnam esse creationem Tuam, major sum omnibus, quae creasti. *Nimis profundae sunt cogitationes Tuae.* Coepi Te perscrutari, sed nimis profundus es mihi. Nimis profundus es menti meae, et nimis occultum est mihi consilium Tuum. *Non cognoscit vir insipiens,* qui ante portam hominis canit, se hanc vigiliam salubrius ad vitam aeternam merendam adhibere posse, *et stultus non intelligit,* quanto pulchrior sit cantus noster prae cantu ipsius. Relinquit sortem praestantiorem

ܗܕܐ ܕܒܪ ܡܪܝ ܐܠܗܐ ܀ ܡܪܝ ܕܒܪ ܡܪܝ ܗܘ ܗܕܐ 190
ܕܡ ܒܪܗ ܡܪܝ ܒܪܝܬܗ ܘܒܥ ܀ ܐܡ ܐܒܐ ܡܪܝ ܗܘ ܕܡ
ܒܪ ܐܢܫ ܡܪܝ ܐܢ ܀ ܡܪܝ ܐܢ ܐܢ ܒܪ ܐܢܫ ܗܘ
ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܀ ܡܪܝ ܐܢ ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܗܘ
ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܀ ܡܪܝ ܐܢ ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܗܘ
ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܀ ܡܪܝ ܐܢ ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܗܘ 200
ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܀ ܡܪܝ ܐܢ ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܗܘ
ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܀ ܡܪܝ ܐܢ ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܗܘ
ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܀ ܡܪܝ ܐܢ ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܗܘ
ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܀ ܡܪܝ ܐܢ ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܗܘ
ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܀ ܡܪܝ ܐܢ ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܗܘ 210
ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܀ ܡܪܝ ܐܢ ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܗܘ
ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܀ ܡܪܝ ܐܢ ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܗܘ
ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܀ ܡܪܝ ܐܢ ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܗܘ
ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܀ ܡܪܝ ܐܢ ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܗܘ
ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܀ ܡܪܝ ܐܢ ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܗܘ 220
ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܀ ܡܪܝ ܐܢ ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܗܘ
ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܀ ܡܪܝ ܐܢ ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܗܘ
ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܀ ܡܪܝ ܐܢ ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܗܘ
ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܀ ܡܪܝ ܐܢ ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܗܘ
ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܀ ܡܪܝ ܐܢ ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܗܘ 230
ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܀ ܡܪܝ ܐܢ ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܗܘ
ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܀ ܡܪܝ ܐܢ ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܗܘ
ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܀ ܡܪܝ ܐܢ ܐܢ ܡܪܝ ܐܢ ܗܘ

214) L. ܡܪܝ.

et vanitatem cantu suo celebrat. *Tu, Domine, altissimus es in saecula* et tribuis praemium aeternum. *Peccator autem sicut foenum evanescet,* et qui eum canticis celebravit, remuneratione sua fraudabitur. *Inimicus Domini peribit et dispergentur omnes, qui operantur iniquitatem.* Qui ergo canit, ut illos delectet, laborem inutilem, remuneratione carentem peragit. Laborat in cantu inani et cessat a laudatione Tua. Omittit sonos sacros et colit musicam profanam. *Exaltasti cornua mea sicut unicornis et impinguasti me oleo suavi. Viderunt oculi mei salutare Tuum, et aures meae audiverunt repromissionem Tuam. Justus enim ut palma florebit et sicut cedri Libani germinabit,* quarum folia nunquam decidunt et quarum splendor non evanescit. *Plantatus enim est in domo Dei et in atriis ejus sanctis,* ubi Spiritus super eum fertur eumque suo flatu potat. Per cantum Spiritus crescit et progerminat sicut cedri Libani. *Adhuc in senectute sua nova germina profert,* quia e melodiis illis novam juventutem imbibit; *fitque pinguis et suavis,* quia mysteria Spiritus sancti audit. *Annuntiat, quoniam justus est Dominus* et praemium reddet iis, qui in ipsius honorem vigilias peragunt. Quamquam omnipotens est et absque timore praemium denegare posset, tamen *non est iniquitas in eo,* ita ut injuste nos remuneratione fraudaret.

Laudemus Christum, qui nos a rebus inanibus retinuit, nobisque sanctas vigilias cum psalmodia spirituali tribuit! Haec primogenitura nobis obtigit. Gratias ergo agamus, fratres, quia eodem cum spiriti-

ܟܬܒ ܐܢ ܠܐ ܢܬܫܬܡܥ ܐܠܐ ܒܫܡ ܡܫܝܚܐ ܟܬܒ ܐܢ ܠܐ ܢܬܫܬܡܥ ܐܠܐ ܒܫܡ ܡܫܝܚܐ
ܐܝ ܡܢ ܐܢ ܠܐ ܢܬܫܬܡܥ ܐܠܐ ܒܫܡ ܡܫܝܚܐ. ܐܝ ܡܢ ܐܢ ܠܐ ܢܬܫܬܡܥ ܐܠܐ ܒܫܡ ܡܫܝܚܐ.

bus coelestibus ministerio dignati sumus! Officium enim nostrum alas eorum mystice repraesentat. Extollite voces vestras in vigiliis, ut ad palatia coelestia perveniant et Christum, regem regum, in habitaculo suo celebrent! Adstringite chordas vestras et jubilate, ut jubilatio nostra conjungatur cum ea Angelorum, nullusque silentio locus remaneat inter voces illorum et nostrum! Dignetur nos vita aeterna, ut in adventu Christi a dextris ejus inveniamini, et me per intercessionem dilectorum ejus misericordia a peccatis mundet! Etiam, Amen!

Finis.

Gissae, typis Guil. Keller.

Dissertation 2295 (1)

ULB Halle
3/1
000 887 293

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:5-24814/fragment/page=00000325

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:5-24814/fragment/page=00000326